

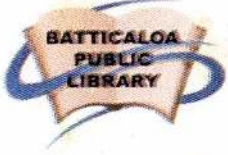
அறிவுச் சுரங்கம் 2023

தொழில்
04

தேசிய வாசிப்புமாத சிறப்பிதழ்
NATIONAL READING MONTH JOURNAL

“உலகம் வாசிப்பவருக்கே சொந்தமானது”

வொது நூலகம், மாநகர சபை, மட்டக்களப்பு.
PUBLIC LIBRARY, MUNICIPAL COUNCIL, BATTICALOA.

அறிவுச் சுரங்கம்

இதழ் - 4

தேசிய வாசிப்பு மாத சிறப்பு மலர் - 2023

இதழாசிரியர்

செல்வி.த.சிவராணி

வெளியீடு

பொது நூலகம்

மாநகர சபை

மட்டக்களப்பு

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | noolaham.media

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | noolaham.media

சஞ்சிகை விபரம்

சஞ்சிகையின் பெயர்
இதழ்

அறிவுச் சுரங்கம்
நான்காவது

இதழாசிரியர்

செல்வி.த.சிவராணி (நாலகர்)

இணைநாலாசிரியர்கள்

திருமதி.சிவானி இரத்தினகுமார்
திருமதி.தயாளினி கிருஸ்ணராஜ்

வெளியீடு

பொது நாலகம், மாநகரசபை,
மட்டக்களப்பு.

பதிப்புரிமை

வெளியீட்டாளருக்கே

ஆண்டு

2023

பக்கங்கள்

90

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பு

மாநகர ஆணையாளர் வரழ்த்துச் செய்தி

தேசிய வாசிப்பு மாதத்தில் மட்டக்களப்பு பொது நூலகம் “அறிவுச்சுரங்கம்” இதழ்-4” என்ற சஞ்சிகையினை வெளியிடுகின்றது. “உலகம் வாசிப்பவருக்கே சொந்தமானது” என்ற தொனிப் பொருளில் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற 2023 ஆம் ஆண்டுக்கான தேசிய வாசிப்பு மாதத்தில் மட்டக்களப்பு மாநகர சபையின் மாநகர ஆணையாளர் என்ற வகையில் இச் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மட்டக்களப்பு பொது நூலகம் “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ்-4” சஞ்சிகையினை வெளியிடுவதற்கு எடுத்திருக்கும் முயற்சியைப் பாராட்டுவதோடு வாசிப்பு மற்றும் கற்றல் கலாசாரத்தை வளர்க்கும் உன்னத பணிக்கு ஆதரவளிப்பதில் மட்டக்களப்பு மாநகர சபை பெருமிதம் கொள்கிறது.

“அறிவுச்சுரங்கம் இதழ்-4” சஞ்சிகை வெளிவருவதற்குப் பின்னால் உள்ள உழைப்பு மற்றும் அர்ப்பணிப்பின் சொந்தக்காரர்களான திறமையான எழுத்தாளர்கள், தொகுப்பாளர்கள் மற்றும் ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள் அனைவரும் நன்றியுடன் நினைவுகூரப்பட வேண்டியவர்களாவர். இந்த சஞ்சிகையினை எதிர்காலத்தில் எமது சமூகத்தின் விலைமதிப்பற்ற சொத்தாக மாற்றுவதற்கு நாங்கள் கடமைப்பட்டுள்ளோம். உங்கள் ஒத்துழைப்புகள் எதிர்காலத்தில் வெளிவரவுள்ள “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ்-4” சஞ்சிகையின் உயிர்மூச்சாக அமையும் என்பதோடு கற்றல் மற்றும் படைப்பாற்றல் கலாசாரத்தை வளர்ப்பதற்கு உந்து சக்தியாகவும் அமையும் என்பது எனது திண்ணமான நம்பிக்கையாகும்.

தேசிய வாசிப்பு மாதத்தின் வாசிப்புப் பயணத்தை “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ்-4” சஞ்சிகையிலிருந்து தொடங்கும்போது, அறிவொளி மற்றும் புரிதலுக்கான பாதை திறக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் வாசகர்களுக்கு “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ்-4” சஞ்சிகை வழிகாட்டும் விடிவெள்ளியாக இருக்கட்டும். வாசிப்பு எமக்கு மன மகிழ்ச்சியும் ஆத்ம சக்தியையும் வழங்கும் ஓளடதமாகும். வாசிப்பு வாசகர்களின் வாழ்க்கைப் பாதையில் தொடர்ந்து அறிவொளியை வழங்குகின்றது.

எதிர்காலத்தில் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கும் “அறிவுச்சுரங்கம் சஞ்சிகை ஒரு களத்தை வழங்கவேண்டும் என்பதும் அறிவுப் பரப்பில் தொலைதூர பகுதிகளுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் சாதனமாக அமைய வேண்டும் என்பதும் எனது எதிர்பார்ப்பாகும்.

தேசிய வாசிப்பு மாதத்தின் “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ்-4” சஞ்சிகையின் பக்கங்களை ஆர்வத்துடன் ஆராய்வோம். அது வைத்திருக்கும் விடயங்களை வெளிக்கொண்டும் வகையில் தலைமுறைகளை இணைக்கும் ஒரு பாலமாகவும், நேரத்தையும், எல்லையையும் தாண்டிய வாசிப்பு மீதான அன்பை வளர்க்கும் படைப்பாகவும் மாற்றுவோம். இம் மாதத்தில் மிகவும் கரிசனையோடு நோக்கப்படும் வாசிப்பு எம்மனைவருக்கும் முடிவில்லாத உத்வேகத்தையும் ஞானத்தையும் அளிக்கட்டும்.

எந்திரி.என்.சிவலிங்கம்,
மாநகர ஆணையாளர்,
மாநகர சபை. மட்டக்களப்பு.

நிருவாக உத்தியோகத்தரின் வாழ்த்துச் செய்தி

“உலகம் வாசிப்பவருக்கே சொந்தமானது” என்ற தொனிப் பொருளில் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற 2023 ஆம் ஆண்டுக்கான தேசிய வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு மட்டக்களப்பு பொது நூலகம் பல்வேறு செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருவதோடு அதில் ஒரு அங்கமாக “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ் 4” சஞ்சிகையினை வெளியிடுகின்றமை பாராட்டுக்குரியது. இச் சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை வழங்குவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தேசிய வாசிப்பு மாதம் வருடந்தோறும் ஒக்டோபர் மாதம் நாடளாவிய ரீதியில் அனுஷ்டிக்கப்படும் நிகழ்வாகும். மட்டக்களப்பு மாநகர சபையின் கீழ் இயங்குகின்ற அனைத்து நூலகங்களும் மாநகர ஆணையாளரின், பிரதி ஆணையாளர் மற்றும் நிருவாக உத்தியோகத்தரின் வழிகாட்டலுக்கு அமைவாக சிறப்பாக செயற்றிட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

அந்த வகையில் மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினரையும் ஒருங்கிணைத்து அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டு “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ்4” சஞ்சிகைக்கான ஆக்கங்களை தேர்ந்தெடுப்பது தொடக்கம் அதன் வெளியீடு வரையிலான செயற்பாடுகளை மேற்கொண்ட நூலகர் செல்வி த.சிவராணி பாராட்டுக்குரியவராவர். வாசிப்பு மற்றும் அர்ப்பணிப்புக்கு இது ஒரு சான்றாகும்.

“அறிவுச் சுரங்கம்” எப்பொழுதும் நம் சமூகத்திற்கு ஒரு கலங்கரை விளக்காகவும் இலக்கிய திசைகாட்டியாகவும் அமைய வேண்டும் என்பதும், எழுத்துக்கள் மூலம் அன்பினை வளர்த்து வாசகர்களின் மனதை ஒளிர்ச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

இலக்கியப் பயணத்தைத் ஆரம்பிப்பவர்களுக்கும், இலக்கியத்தின் வசீகரமான பரப்பினை உள்ளார்ந்து உணர விரும்புவவர்களுக்கும், மனித மனங்களின் எல்லையற்ற உணர்வுகளை ஆராய்வதில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கும் “அறிவுச்சுரங்கம்” ஆரம்பப் புள்ளியாக அமையும் என கருதுகின்றேன்.

இந்த சஞ்சிகையின் பக்கங்கள், சிந்தனையைத் தூண்டும் கட்டுரைகள், நுண்ணறிவுமிக்க ஆக்கங்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தொகுப்புகளைக் கொண்டிருப்பதால், எழுத்தாக்கத்தின் சக்தியின் மூலம் தலைமுறைகளை இணைக்கும் வகையில், எல்லா வயதினரையும் வாசிப்பதற்கு ஊக்கப்படுத்துவது, கல்வி கற்பிப்பது மற்றும் மகிழ்விப்பது இச் சஞ்சிகையின் குறிக்கோள்களான இருப்பதை உணரக்கூடியதாக உள்ளது.

ஒரு புத்தகத்தை வாசிப்பதை விட வாங்குவது எளிதானது. எனினும் சிரமங்களைத் தாண்டி வாசிப்பின் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடுவோம். புதிய இலக்கிய எல்லைகளை ஆராய்வோம். அனைத்து மக்களின் மனதிலும் வாசிப்பின் ஆர்வத்தினை தீப்பிழம்பாய் மூட்டுவோம்.

திருமதி கி.பிரேமகுமார்
நிருவாக உத்தியோகத்தர்
மாநகர சபை.
மட்டக்களப்பு

வாசகர்வட்ட தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தேசிய வாசிப்பு மாதத்தினை(2023) முன்னிட்டு மட்டக்களப்பு நூலகத்தினால் வெளியிடப்படும் “அறிவுச்சுரங்கம் இதழ் 04” சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் அகமகிழ்கிறேன்.

“நல்லதோர் மனிதனுக்கு நல்லதோர் புத்தகம் வாழ்நாள் முழுவதற்குமான நல்லதோர் பொக்கிஷமாகும்” என்றான் ஓர் பேரறிஞன். புத்தக வாசிப்பின் மூலம் வாழ்வில் சிகரத்தை தொட்ட எத்தனையோ சாதனையாளர்களை நாம் வரலாறு முழுவதும் சந்திக்கின்றோம். அவர்களை பட்டியலிட்டால் இந்த மலரே போதாது.

அனுபவங்களே மனிதனைப் பட்டை தீட்டுகின்றன. ஒரு மனிதனால் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அத்தனையையும் தன் வாழ்நாளில் பெறமுடியாது. அவ்வாறான அனுபவங்களைப் பதிவு செய்த பேரறிஞர்களின் புத்தகங்களைப் படிப்பதன் மூலம் மனிதன் முழுமையடைகிறான். எனவே வாசிப்பை நேசிப்போம், புத்தகங்களை உயிர்மூச்சாய் சுவாசிப்போம், அதனால் வாழ்வில் வைரங்களாய்ப் பிரகாசிப்போம்.

சோ.அருளானந்தம்
தலைவர்
வாசகர்வட்டம்
மட்டக்களப்பு நூலகம்

நாலாசீரியின் இதயத்திலிருந்து

“வாசிப்பாளருக்கே உலகம் சொந்தமானது” என்ற மகுடவாசகத்தைக் கொண்டு இம்முறை வாசிப்பிற்கான உலகம் திறக்கப்படுகின்றது. வாசிக்காத மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கு தகுதியற்றவன். என்ற உட்கருத்தை கொண்டே ஒக்டோபர் மாதம் மலர் உள்ளது.

எழுத்து ஒரு கலையெனில் வாசிப்பு அதன் மறுகலை எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள் போலவே வாசிக்கத் தூண்டும் எண்ணங்களும் எழுத்தும் வாசிப்பும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போன்றவை.

இந்த எண்ணக்கருவில் உருவான “தேசிய வாசிப்பு மாதம்” என்னும் திட்டத்தின்கீழ் வாசிப்பை ஊக்குவித்தல் என் தலையாய கடமையாக உணர்கிறேன்.

பிற்பட்ட பாடசாலைகள் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து நூல்களை முதலில் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்னும் தொனி பலராலும் முன்வைக்கப்பட்டது. எனவே முப்பது நாட்களுக்கான வேலைத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மாணவர்களையும், இளைஞர்களையும் இலக்குவைத்தேன்.

வாசிப்பென்பது இலத்திரனியல் மயமாகிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு காலகட்டத்தில் நூல் வாசிப்பையும் பேணவேண்டியதொரு நெருக்கடி நிலை. காட்சி ஊடகங்கள், வானலை ஊடகங்கள் அறிமுகமாகுமுன் மக்கள் மத்தியில் வாசிப்பே பிரதான பொழுது போக்காகவும், அறிவின் வழி மனிதனை நகர்த்திச் செல்லும் பிரதான காரணியாகவும் திகழ்ந்தது. அறிவைப் பெறவும் பகிரவும் இது வழிகோலியது.

வள்ளுவப் பெருந்தகை கூட “கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக” என்ற குறலில், கற்றலை ஆழ்ந்து, தெரிந்து கற்று அதன் பின் அந்த சிந்தனையில், அந்த அறிவில் செயற்பட வேண்டும் என்ற பெரும் படிப்பினையையும், தத்துவார்த்தையும் பறைவதைக் காண்கிறோம்.

எனவே எதிர்காலத்தில் ஒருவர் நல்ல படைப்பாளியாக வேண்டுமெனில் ஒருவர் முதலில் நல்ல வாசகனாக வேண்டும். நமக்குள் வாசிப்பு ஏற்படுத்தும் சீரிய செல்வழிச் சிந்தனைப் பரிணாமங்களை நாம் உணரவேண்டும். எனவே வாசிப்பை

அறிவுச் சுரங்கம் : 04

வாசிப்பு மாத சிறப்பு மலர் - 2023

ஓர் கோட்பாட்டுச் சிந்தனையாக்கிச் செயற்பட வைக்க வேண்டியதைத்
தலையாய் கடமையாக உணர்கின்றேன்.

த.சிவராணி
நூலகர்
பொது நூலகம்
மட்டக்களப்பு

NATIONAL READING MONTH JOURNAL

பக்கம் ix

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Faint, illegible text in the upper left quadrant.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a footer or page number.

பொருளடக்கம்

விடயம்	பக்க எண்
1. தரணி தாங்கும் தா வரம்.....	1-2
2. எது நல்ல புத்தகம்.....	3-4
3. விடுதலை என்பது.....	4-9
4. கடலோரக் கிராமம்.....	10-15
5. அதியகம்.....	16-21
6. சோதனையில் பூத்த சாதனை.....	22-25
7. கானல் நீரில் தாகம் தீருமா?.....	26-29
8. பாசப் பறவைகள்.....	30-33
9. முயற்சி திருவினை யாக்கும்.....	34
10. ஒரு புத்தகத்தின் அவலநிலை.....	35
11. கிரகித்தல்.....	36
12. புத்தக வாசிப்பு பற்றிய அறிஞர்கள் கருத்து.....	37
13. தற்கால உலகின் ஆன்மீகம்.....	38-39
14. சல ரோகம் என்றால் என்ன?.....	40
15. நமது தமிழ்த் தாய் வாழ்க.....	41
16. சுவாசத்தில் வாசிப்பு கலந்த போது ஜனித்த முத்துக்களில் சில.....	42-43
17. நூல் வாசிப்பும் நூலகங்களும்.....	44-46
18. காற்றுக்குள் தான் நிற்கின்றேன்.....	48
19. கல்வி.....	51
20. நூலகமும் பயன்களும்.....	52
21. பழைய புத்தகத்தின் சுயசரிதை.....	53
22. How to become An Attractive Person???	54
23. மா.....	55-56
24. வாசிப்பால் உலகை வசமாக்கு.....	57
25. உலகமயமாக்கலால் ஏற்பட்ட கொவிட் 19 தாக்கம்.....	58-61
26. பழந்தமிழர் பண்பாடும் வாழ்வியலும்.....	62-64
27. மாணவர்களிடையே விழுமிய பண்புகளை வளர்ப்பதில் பாடசாலையின் பங்கு..	65-67
28. Behind the SME's life.....	68-70
29. Human-Elephant Conflict: A Spatial Pattern of Risk and Challenges in Koralaipattu South, Batticaloa.....	71-81
30. தமிழ் மொழியின் மகிமை.....	82-84

Chapter 1

1. The first part of the book discusses the history of the...
 2. In the second part, we explore the various...
 3. The third part focuses on the...
 4. The fourth part...
 5. The fifth part...
 6. The sixth part...
 7. The seventh part...
 8. The eighth part...
 9. The ninth part...
 10. The tenth part...
 11. The eleventh part...
 12. The twelfth part...
 13. The thirteenth part...
 14. The fourteenth part...
 15. The fifteenth part...
 16. The sixteenth part...
 17. The seventeenth part...
 18. The eighteenth part...
 19. The nineteenth part...
 20. The twentieth part...

தரணி தாங்கும் தா வரம்

பண்டைய இலக்கியங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் எத்தனையோ பேர் தம்மை வருத்தி இறைவனிடம் கையேந்திப் பல வரங்களைப் பெற்றதாக அறிந்திருக்கின்றோம். ஆயினும் தா! வரம் என்று கேட்காமலேயே எமக்குப் பல வரங்களைத் தருவது இந்தத் தாவரங்களே என்றால் மிகையாகாது. அத்தகைய தாவரங்களைப்பற்றி இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கு விழிப்புணர்வூட்டும் ஒரு சிந்தனையாக இதை எழுத முன்வந்தேன்.

இயற்கையாகக் கிடைக்கும் சூரிய ஒளிக்கதிரைப் பயன்படுத்தி சூழலை மாசுபடுத்தும் காபனீர் ஒட்சையிட்டு வாயுவையும் இலவசமாக மண்ணிலிருந்து பெற்ற நீரையும் கொண்டு ஒரு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையாக மாறிய பச்சைத்தாவரங்கள் தரணியில் தங்கி வாழும் சகல ஜீவராசிகளுக்கும் உணவை உற்பத்தியாக்கிக் கொடுப்பதோடல்லாது சுவாசத்திற்குத் தேவையான ஓட்சிசன் வாயுவையும் வாரி வழங்கும் வள்ளல்களாக விளங்குகின்றன. இத்தகைய மதிப்புமிக்க மரம் , செடி , கொடிகளான தாவரங்களில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தங்கிவாழும் அனைத்து உயிரங்கிகளும் அவற்றிற்கு தலை வணங்க வேண்டியதை மறக்கலாமா? 'நன்றி மறப்பது நன்றல்லவே' அந்த வகையில் எம் முன்னோர் மரங்களைத் தெய்வமென நினைத்து மதிப்பளித்து வழிபட்டனர். ஒவ்வொரு ஆலையங்களிலும் தல விருட்சம் என பெயரிட்டு அழியாது பாதுகாத்தனர். சுற்றிவந்து வணங்கிச் சுத்தமான காற்றைச் சுவாசித்து ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்தனர். அண்மையில் பல்லாயிரம் மக்களைக் கொன்ற 'கொரோனா' நோய்க்காலத்தில் சுவாசிக்க காற்றில்லாமல் இறந்தவர்கள் பலர் என அறிந்தோம். இதிலிருந்தாவது நாம் திருந்துவோமா? பசுமையாக காட்சியளித்த காலம் கடந்து இன்று மரவேலி முள்வேலியாகி கல்வேலியென அயல் உறவுகளைத் துண்டித்து இயந்திர வாழ்வை வாழ்கின்றனர்.

குகைகளிலும் மரங்களின் கீழும் வாழ்ந்த ஆதி மனிதன் மரப்பட்டை இலைகுழைகளை ஆடையாகவும் காய் கனி கிழங்கு வகைகளை உணவாகவும் கொண்டு தாவரங்களிலேயே தங்கி வாழ்ந்தான். அத்தகைய மலைக்காடுகள் நாட்டுக்கு ஒரு நல்வளமாக மழைபெய்விக்கின்றது. உயிரினங்களின் வாழிடமாகின்றது. மண் அரிப்பைத் தடுக்கும் முடுபடையாகவும் பூமித்தாயின் போர்வையாக இருந்து எம்மைக் காக்கிறது.

இத்தகைய அளப்பெரிய சேவைகளை மதிக்காது குறுகிய நோக்கில் சொற்ப இன்பம் காண பெருமளவு மலைக்காடுகள் அழிந்து கொண்டு வருவதால் மண்சரிவு வெள்ளப்பெருக்கு ஈற்றில் கடும் வரட்சி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்களை எதிர் நோக்குகின்றோம்.

வழிப்போக்கர்கள் இளைப்பாறவும் குளிர்ச்சிக்கும் மகிழ்ச்சிக்குமென கிராமங்கள் தோறும் பெரியவர்களால் நிழல்தரு மரங்கள் நடப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டன. அவ்விடமே குருகுல கல்விக்காகவும் கூடிக்கதைப்பதற்கும் பிராணிகள் இளைப்பாறி இரை மீட்கவும் ஏற்றதாக அமைந்தன. சில இடங்கள் அம் மரப்பெயர்களாலேயே அழைக்கப்பட்டன. வரலாற்றில் என்றும் அழியாத சின்னங்களாக அம் மரங்களை இன்று அக்கிராமத்தவருக்கே தெரியாத நிலை மகிழடித்தீவு , வாழைச்சேனை , கொக்கட்டிச்சோலை , மருதமுனை , பால முனை , கரையாக்கன் தீவு , தேற்றாத்தீவு என அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். நூற்றுக்கும் அதிகமான மரப்பெயர் கொண்ட இடங்களை எண்ணிப்பாருங்கள். சூழலை நேசித்து அழகுபடுத்தும் முதியோர் இல்லங்களில் இல்லாமையே காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

‘எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்’ அவ்வாறெனில் அந்த எழுத்தைத் தாங்கிய ஓலைச்சுவடிகளும் மதிக்கப்பட வேண்டுமல்லவா.பனை ஓலையின் நடுநரம்பின் அருகில் உள்ள உறுதியான ஓலையில் எழுத்தாணியால் எழுதி குற்றுவைத்தால் பொத்துவிடும் என்று ‘பொத்தகம்’ என்று கூறி அனைத்தையும் ஓலையில் கட்டிவைத்தனர்.அந்த பொத்தக ஏட்டுச்சுவடிகள் அச்சேற்றப்பட்டு புத்தகங்கள் என்ற புதிய பெயருடன் நூலகங்களில் அழகாக எம்மை வரவேற்கின்றன.மனிதனைப் புனிதனாக மாற்றும் இப்புத்தகங்களும் தாவரங்களின் தயாரிப்புக்களே என்பதைக் கூறிக் கொள்வதில் பூரிப்படைகின்றேன்.தரணிதாங்கும் தாவரங்களை நாமும் நட்டு வீட்டையும் நாட்டையும் செழிப்படையச் செய்ய விழிப்படைவோம்.

“நன்றே செய்வோம் அதனை இன்றே செய்வோம்”

சைவப்புலவர் - விஜயலெட்குமி இராமச்சந்திரா
ஓய்வுநிலை அதிபர்
மட்டக்களப்பு.

அப்துல் கலாமின் தத்துவம்
இன்றைய சிந்தனை துளிகள்

அனைவரையும்
மதித்துப் போற்றுங்கள்.
அனைவருமே
நம்மைவிடவும்
எல்லா வழிகளிலும்
சிறந்தவர்கள் என்ற
எண்ணம் உங்கள்
உள்ளத்தில் என்றும்
நிலவட்டும்.

அப்துல் கலாம்

எது நல்ல புத்தகம்

வாசிகசாலை ஒன்று திறக்கப்படும் போது சிறச்சாலை ஒன்று மூடப்படுகின்றது இது ஆபிரிக்க பழமொழி. இந்த பழமொழி நமக்கு பல செய்திகளைச் சொல்லுகின்றது. இது வாசிகசாலையின் முக்கியத்துவத்தினையும் வாசிப்பின் அவசியத்தையும் பறைசாற்றுகின்றன. எனக்கும் வாசிகசாலைக்கும் சிறு வயதிலிருந்து உறவு ஏற்படவில்லை. கா.பொ.சாதாரண தரம் படிக்கும் போதுதான் அந்த உறவு ஏற்பட்டது. மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்திற்கும் எனக்குமான உறவு 1988 ம் ஆண்டு முகிழ்ந்தது. அக்காலம் இந்திய இராணுவத்தின் காலம். பிள்ளைபிடித்தலுக்குத் தப்பி மட் வைத்திய சாலைக்கு எதிரேயுள்ள எனது மாமாவின் வீட்டில் தஞ்சம் அடைந்த சமயம் அங்கு மட் பொதுநூலக நூல்கள் என் வாசிப்பிற்கு தீனி போட்டன. எல்லோரைப்போலும் எனக்கும் வைரமுத்துவின் கவிதைகள்தான் ஆதர்சமாக இருந்தன. “காதலித்துப் பார் உன்னில் கவிதை தோன்றும் ” சிகரங்களைத் தொடுகின்ற வசனங்களும் , போதனைகளும் , கிளறல்களும்.... அப்போ வைரமுத்து என்னில் ஊஞ்சலாடினார். ஆனால் அவர் என்னில் நீண்ட காலம் குத்துக்கரணம் போடவில்லை. ஓசைநயத்தில் கவிதையைத் தெறிக்கவிடும் அவரின் வித்தையை நான் கடக்கத் தொடங்கிவிட்டேன். ஒரு கட்டத்தில் இதெல்லாம் கவிதைகளா என முணுமுணுக்கத்தொடங்கி விட்டேன். “நான் பிறந்த நாள் கொண்டாடுவதில்லை. ஆண்டவனிடமிருந்து அழைப்பிதழ் வந்து கொண்டேயிருக்கிறது.” இந்த மந்திரங்கள் என்னிடத்தில் எடுபடாத சூழலில் நான் வைரமுத்துவை தூக்கி எறியத் தொடங்கி விட்டேன்.

என் தேடல் சுந்தரராமசாமியையும் இ பிரேமிலையும் இ ஞானக்கூத்தனையும் தேடத்தொடங்கிவிட்டேன். நல்ல காலம் ரமணிச்சந்திரன் என்னோடு உறவு கொள்ளவில்லை. அவரின் ஒரு புத்தகம் பெயர் எனக்கு ஞாபகமில்லை. ஏழைக்காதலனையும் பணக்கார காதலனையும் வைத்துப்பின்னப்பட்ட அந்நாவல் சிந்திப்பதற்கு எந்த இடத்தையும் கொடுக்க வில்லை. வெறும் வளா வளா. அவரின் நாவல்கள் எல்லாம் ஏழை பணக்காறி பணக்காறி ஏழை என்ற தளத்தில் பணனிப்பதாகத்தான் அவரின் வாசகி ஒருவர் என்னிடம் கூறினார். பாவம் ரமணிச்சந்திரன். ஆயிரம் புத்தகங்களுக்கு மேல் இப்போது எழுதிவிட்டாராம். நோபல் பரிசு அவருக்கு அருகில் வந்துவிட்டது. உலக சாதனைப்பட்டியலிலும் மிக மிக நெருங்கிவிட்டதாக தகவல். இப்படி புதினம் இருக்கின்ற காலத்தில் எங்கட நூல் நிலையங்களில் புத்தகங்களை சரியாக கொள்வனவு செய்ய வேண்டும் என்று மனுவொன்றை 10 பக்கத்தில் தயாரித்து ஒவ்வொரு நூல்நிலையமாக கொடுக்கும் போது என்மீது ஈட்டிகள்தான் வந்து வந்து விழத்தொடங்கிவிட்டன.

“நீங்கள் எதை நல்ல புத்தகம் என்கிறீர்கள். எதை காத்திரமான புத்தகம் என்று கூறுகின்றீர்கள். வாசகர் விரும்பாத புத்தகத்தினை கொள்வனவு செய்து கறையானுக்கா கொடுக்கச் சொல்கின்றீர்கள்.” அவர்களின் கேள்வி நியாயமானது. மூன்றாம் நிலை வாசிப்புக் கொண்ட சமூகத்தில் நாம் எதைச் சொன்னாலும் விளங்காது.

“வாசகர் செக்ஸ் புத்தகத்தை விரும்பினால் கொள்வனவு செய்வீர்களா? என ஒரு நூலகரிடம் கேட்டேன்.”

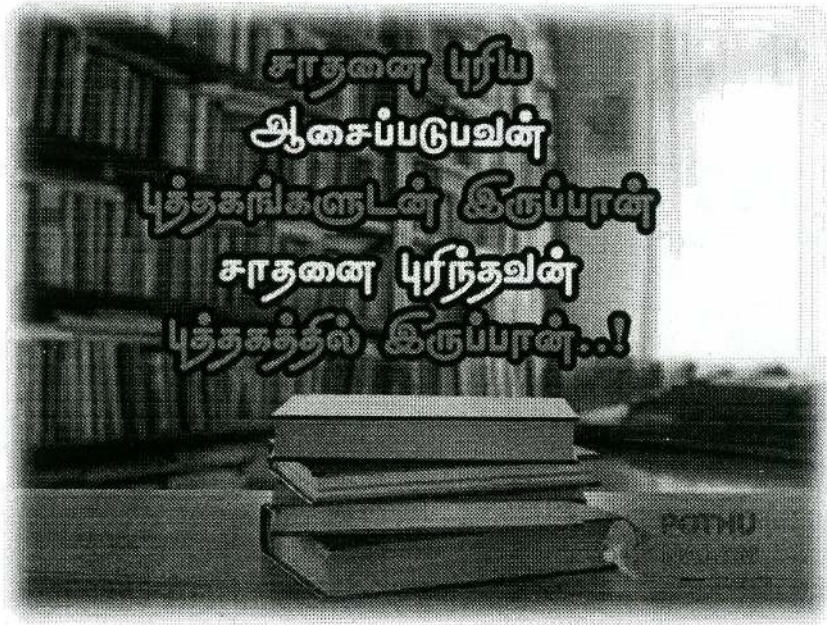
“செக்ஸ் புத்தகமும் நூல் நிலையங்களில் இருக்க வேண்டும்”

“ஓ அப்படியா கொக்கோ முனிவரின் புத்தகத்தை வாங்கிப் போடுங்கள்” என்ற என் மறுமொழியுடன் கம்மென்று இருந்து விட்டேன்.

யாரையும் நாம் திருத்தமுயல்வதன் ஊடாக எதையும் சாதிக்கப்போவதில்லை.காலம்தான் எல்லோருக்கும் பாடத்தை புகட்ட வேண்டும்.வாசிப்பு அற்றுப் போன உலகில் நான் மட்டும் எம்மாத்திரம்.

நான் நடந்து போகிறேன் திடீரென்று எழுந்து வந்த கச்சான் காற்று என்னை அடித்துக் கொண்டு போகிறது.எழுத்துக்கள் என்னிலிருந்து கொட்டத்தொடங்கி விட்டன.....

திரு.த.மலர்ச்செல்வன்

விடுதலை என்பது.....

மரணம் பற்றி எப்போதும் எனக்கு அச்சமிருக்கவில்லை. சிறுவயதிலிருந்தே தனித்து வாழ்ந்து வந்தாலும் வாழ்வு பற்றிய பிடிப்புக் குறைந்து போனதாலும், மரண அச்சம் எனக்கு ஏற்படவில்லை. ஆரம்பமும் முடிவும் ஒருமனிதனுக்கு உள்ளதல்லவா? எனவே மரணம் நடந்தே தீரும். அதில் தயங்குவதற்கோ, பின்வாங்குவதற்கோ அச்சப்படுவதற்கோ அதில் ஒன்றுமில்லை. அந்த அச்சமில்லாமையான என்னை தலை நிமிர்வைத்திருக்கின்றதென நினைக்கின்றேன்.

13 வயதில் அம்மாவின் மரணம் என்னை இன்னொரு சின்னம்மாவுடன் (காலம் என்னை) புனைத்து விடுகிறது. அதுவும் கசப்பும் வேதனையுமான காலம் அதனையும் கடந்து வத்தேன். ஆனால்

மனிதனின் மனம் எப்போதும் தன் இரத்தம், தன் உறவு, பிறத்தி என்ற பாகுபாடுகள் சூழ்கின்ற போது அவனை அறியாமலே உறவை அறுக்கத்தான் செய்கின்றான். காகத்திற்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு என்பது உண்மையாக இருந்தாலும் பிற பிள்ளையை நேசித்தால் அல்லது சோறு ஊட்டினால் தன் பிள்ளை தானாக வளரும் என்கின்ற பழமொழியும் உள்ளதல்லவா?

ஆனால் காலம் எனக்கெதிராகவே நின்றுள்ளது. நான் சோர்ந்து போகவில்லை. மரணத்திற்குள் புகவில்லை. எதிர் நீச்சல் போட்டேன். எனக்கான வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டேன். அதில் சறுக்கல்கள் இருக்கலாம் அல்லது தன்னம்பிக்கையை உயரத்தியிருக்கலாம். தீர்மானம் சரியாக அமைந்திருக்கலாம். எப்படியோ ஆயிரம் கழுகுகளுடன் நான் பயணித்திருக்கிறேன். இந்தப் பயணம் இப்படியும் திரும்பும் என நினைக்கவில்லை. பார்ப்பதற்கு சின்னம்மா தனித்த போது நான் மீண்டும் தோள்களைக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. பாவங்களுக்கான பாதையா? அல்லது சூழ்ச்சிகளுக்கான பாதையா? நான் எதைப்பற்றியும் சிந்திக்கவில்லை. தோள்கள் வலிக்கத்தான் செய்தது. சில காலம் அமுதூட்டிய கை அல்லவா, நான் காத்துத்தான் ஆக வேண்டும். இரவு பகல் பாராது தன்னந்தனியாக அலைந்தேன். ஆனா அவர் சீக்கிரம் விடை பெறுவார் எனநினைக்கவில்லை. விடுதலை எப்போதும் நிகழும் இப்படி நிகழுமென நான் ஒரு நொடியும் நினைக்கவில்லை. அது இப்படி நிகழும் அப்படி நிகழும் என நினைப்பதற்கு அல்லது திட்டமிடுவதற்கு எங்கள் கையில் எதுவும் இல்லை எல்லாம் ஒரு நொடியில் நடந்து முடிந்தது.

உடல் கட்டையான பின்தான் சொந்தங்கள் கூடின. எனக்கு ஆசிரியமானதுஇத்தனை நாள் வைத்தியசாலையில் தனித்து நான் அலைந்து திரியும் போது எந்தச் சொந்தமும் வரவில்லை. கடமைக்கு ஒரு நாள் ஒரு சிலர் எட்டிப்பார்த்ததோடு தலைக் கறுப்பையே காட்டாத சாதி சந்தானம், இன்று கூலிக்கு மாறடிக்கும் போதுதான் இது என்னடா உலகம் என எனக்குத் தோன்றியது. தலைப்பாரம் என்னைத் தூக்கி விசியதால் 'சா' செய்தியை யார் யாருக்கு சொல்வதென்றே தெரியல்ல. ஞாபகத்திற்கு வந்த முகங்களுக்கு அலைபேசில் சொல்லிவைத்தேன். இருட்டு என்னை பயமுறுத்தியது. இரவு ஏழு

மணிக்கு முதலே வீட்டை அடைத்து தனி வீட்டில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவளுக்கு இருட்டு ஒரு பொருட்டல்ல. ஆனால் பிணம் என்னருகில் அல்லவா? இருக்கு சின்னம்மா என்றாலும்.... பிணம்.... பிணம்தானே. ஆயிரம் பேய்க் கதைகளைக் கேட்டுக் கேட்டு ஊறிப்போன நெஞ்சுக்கு தனி வீடு மட்டும் தான் தைரியமும் தனி ராட்சியமும். மண்டைப் பாரத்திலிருந்து என்னில் எழுந்த அழகை ஊரைக் கூட்டியது.

அப்பா பேதலித்துப் போய் நின்றார். அவருக்கு கையும் ஓடவில்லை காலும் ஓடவில்லை. வயல் பிரச்சினை வேறு. யானைத் தொல்லையால் வயல் நாசமாகுதென்று நேற்று முந்தனாள் முழுதும் வயலுக்குள்ள்தான் அவரின் காலம் கழிந்தது. அதுக்குள்ள காத்தான்குடிக்குப் போய் யானைடோச் வாங்கிக் கொடுத்த கதையைக் கதைச்சித்து நின்ற போதுதான் இது நிகழ்ந்தது.

“புள்ள சவத்த புதைக் கேலாது. மட்டக்களப்பில் பத்தவைக்கிற மிசினில்தான் பத்தவைக்கணும்”

அப்பா சொல்லி முடிக்கல்ல அப்பாட ரெண்டாம் தாரத்து மகன் “அது சரிவர மாட்டா” என்றான்.

“டே நீ சும்மாயிரிடா உனக்கு இது விளங்காது. ராணி உன்ட மாநகர சபைக்கு கீழேதானே இருக்கு நீ அதப்பாரு” என்றார்.

நான் தலையாட்டினேன்.

“அண்ணன் எரிக்கிறதென்டா கஸ்டப்படவேணும் , சரியானவேல. பந்தல் போடனும் ஐயனப் புடிக்கணும் ஊர்பட்ட சாமான் வாங்கணும் சோடிக்கணும் நீ தனியச் செய்ய மாட்டா” என்று சித்தப்பா சொன்னார்.

“அத நான் செய்வன். அவளக் கொண்டு தண்ணிக்குள்ளையா வைக்கச் சொல்லுறா? என்னால செய்யவும் ஏலாது. செய்யவும் மாட்டன். ஒரு மண்வெட்டிக்கொத்துக்கே தண்ணி வருது. சவக்காலை முழுதும் வெள்ளக் காடாகக்கிடக்கு. தண்ணிக்குள்ள புழுக்கவைக்கச் சொல்லுகிறாயா? அப்பாட கண்ணிலிருந்து கொலகொல வென்று கண்ணீர் வழிந்தது.

மோகனிட்ட சொல்லி எரிப்பதற்கு சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்தேன். கிராம உத்தியோகத்தரின் கடிதம், வைத்தியரின் கடிதம், பணம் இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாவையும் கொடுத்து அனுப்பி விட்டேன். எரித்து முடித்தபின்தான் நிம்மதி பெருமூச்சி எனக்கு வந்தது. எட்டு நாள் வரைதான் உறவு. அவனுக்கு கொடிதான் வேண்டும். ஒரு ஐந்து சதம் கூடத் தாய்க்குச் செலவு செய்யாத உதிரம் அலைமோதியது.

எப்படித்தான் 31 வந்ததென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்பாவைப்பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. தனித்து எல்லாவற்றையும் முடித்திருந்தார். சமையலுக்கு வேண்டிய பொருட்கள், ஐயருக்கு வேண்டியது, படைப்புக்கு,

வருபவர்களைக்கவனிக்க, தயிருக்கு பால், மரக்கறி, தட்டு முட்டுச்சாமான் எல்லாம் வாங்கியிருந்தார். நான் பலகாரம் பொங்கல் என இதர வேலைகளைப் பார்த்தேன்.

மத்தியான வெயில் தீபோல் சுட்டது. தலைவலி அதிகரித்தது. ஐயரிட மணிச்சத்தம் என்ட காதை உடைத்தது. இன்றோடு ஒரு தொல்லை முடிவுக்கு வருமென பல்லைக் கடித்தித்து இருந்தேன். சாப்பாட்டுக்கு ஆட்கள் வரத் தொடங்கினார்கள். உண்டவர்கள் “நல்ல சாப்பாடு. வாரன் புள்ள” என்று புறப்படும் தருணம்தான் 31ம் நாள் புத்தகம் அவனால் கொடுக்கப்பட்டது. வழமையான புத்தகம் போலில்லாது நாலு பேப்பர் அப்பாவுக் கூட இப்படியொரு புத்தகம் வரப்போகிறதெனத் தெரியாது. ஒற்றையை புரட்டும் போதுதான் எனக்கும் புரிந்தது.

“என்ன புள்ள இவன்ட வேல” அவன் தொலைபேசி எடுத்தான்”

“தாலிக்கொடி நாடகம்... ப்பா” என்றேன்.

கதவிற்கு வெளியே வெயில் நெருப்பு கங்குபோல தகிக்கிறது. காற்றின் அசைவினால் ‘ரென்ற’ மேலையும் கீழேயும் பறந்தது. நான் நாலு பேப்பரில் அச்சடித்த பக்கம் -7, திருக்குறளில் மேய்ந்து மனம் ஓடியது.

திருக்குறள் பற்றி எனக்கு கேள்வியும் விவாதமும் இல்லாமலில்லை.

‘தெய்வம் தொழா அள் கொழு நன்

தொழு தெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும்’ மழை’

இதெல்லாம் இப்போ சாத்தியமில்லையே... ஓட்டைகளும் இல்லாமலில்லை.

இந்தப் பின்புலத்தில்தான் அந்தப்புத்தகத்தில் அவன் பீச்சியுள்ள களவு திருக்குறளைப்பார்க்கிறேன். உறவின் இழப்பு, தாயின் இழப்பு, ஒரு நேசத்தின் மரணம், விலை கொடுக்க முடியாத மரணத்தின் தெரிவு... கிலேசத்தின் கொடுமை, வதைப்பு, என குருறமனவடு கொட்டப்பட்டிருந்தது. இழப்பீட்டு புத்தகங்களில் மீள நினைத்தலில் எதை அச்சிடுவது என்ற அறம் தெரியாத ஒரு கோமாளி நடு வீட்டுக்குள் மலம் கழித்திருந்தான்.

எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டுப் பற்றி தமிழ் அறநெறியும் உடைமைச் சமூகம் பற்றிச் சொல்கின்ற ராஜ்கௌதமனின் பொய் + அபத்தம் ➡ உண்மை என்ற புத்தகம் எனது நூலகத்தின் மேல் ராக்கையிலிருந்து என் காலில் விழும் போது என் மனத்தை என்னவோ செய்தது.....

சுமார் ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய ஐந்நூறு ஆண்டுக்காலத்தில் இனக்குழுச் சமூகநாகரிகத்திலிருந்து. முடியுடை வேந்தர்களின் உடைமைச் சமூக நாகரிகம் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. இது எவ்வாறு நடை பெற்றது என்பதை அறிவதற்கு அக்காலத்தில் அரசவைகளில்

புலவர்கள் பாடிய அக, புறப்பாடல்கள் உதவுகின்றன. இவற்றை எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு என்று வகைப்படுத்திப் பதினெண் மேற்கணக்கு எனப்பதினெட்டு நூல்களாகத் தொகைப்படுத்தியுள்ளார்கள். இப்படிப் பாடல்களைத் தொகுத்தவர்கள் செய்துள்ள வில்லங்கத்தனங்களை இக் கட்டுரை பெரிதுபடுத்தப் போவதில்லை

இந்தப் பதினெட்டு நூல்களிலும் பெயர் சொல்லப்படாத தலைவன். தலைவியரின் களவு, கற்பு என்ற பாலியல் ஒழுக்கமும், பெயர் சொல்லப்பட்ட அரசர், வள்ளல், தலைவர்களின் சமூக அரசியல் ஒழுக்கமும் புனைந்து பாடப்பட்டுள்ளது. இதோடு மட்டுமன்றி, கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை தோன்றிய நீதிப்பாடல்களில் தொகுத்துரைக்கப்பட்ட அறநெறிக் கருத்துக்களும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. இன்னும் சற்று மிகைப்படச் சொல்லுவதென்றால், நீதி நூல்களான திருக்குறள், நாலடியார், பழமொழி நாநூறு ஆகியவற்றில் தொகுத்துக் கூறப்பட்ட பல நீதிக்கருத்துக்களும், பழமொழிகளும் மேற்கூறிய அக, புறப்பாடல்களில் விரவிக்காணப்படுகின்றன. எனலாம் அறம் பாடின்றே (புற 34) என்ற அறம் பற்றிப் பேசிய அறநூல்கள் குறித்த தகவலும் காணப்படுகிறது. வடக்கில் தருமசாஸ்திரங்கள் இருந்ததைப் போல, பதினெண் மேற்கணக்குப் பாடல்கள் தோன்றிய சங்ககாலத் தமிழகத்தில் அறநூல்கள் இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். என்று ஊகிப்பதற்கு இடமுண்டு (இப்படித் தோன்றிய அறநூல்த்தான் திருக்குறள் என்று கூறுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி இல்லை நீதி நூல்களிலேயே செறிவும், செம்மையும், தெளிவும், நிறைவும் கொண்ட ஒரே நூல் திருக்குறலாகும். இத்தகைய பண்புகளைத் தொடக்க கால முன்னோடி நீதி நூல்களில் காண இயலாது. இந்த முன்னோடி நூல்களில் கண்ட குறைபாடுகள் அற்றதாகத் திருக்குறள் பிற்காலத்தில்தான் தோன்ற முடியும்)

குறைபாடு அற்றது என்று ராஜ்கௌதமனின் கருத்தோடு விவாதிக்க விரும்பவில்லை

அந்தப் பச்சோந்திக்கு இவைகள் புரியாததுதான். இதன் பின் நிற்கும்

ஆசாமி யார்?

1. எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்

கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு

அடுத்தவர் தம்மை இகழக் கூடாது என்று எண்ணுபவன் அடுத்தவர்க்குரிய எந்தப் பொருளையும் மனத்தால் கூடத்திருட நினைக்கக் கூடாது.

10. கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர் நிலை

கள்வார்க்குத்தள்ளாது புத்தே ளுளகு

திருடுபவரை அவரது உயிரும் வெருக்கும். திருடாதவரையோ தேவர் உலகமும் வெறுக்காது

அவனே பெரும் கள்ளன். சின்னமாவின் வங்கிக் கணக்கிலிருந்த பணத்தையும் ஏனைய தங்கத்தையும் சூரையாடியவன் இன்று திருக்குறளின் களவாமையை போதித்திருப்பது உலக அழிவின் நெருக்கத்தைக் காட்டுகிறது.

“அது பெரிய கதை”

“சொல்லச் சொல்ல சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கலாம்”

புத்தகத்தின் எழுத்துக்களை அரவம் விழுங்கத் தொடங்கியது. அதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. அதை விட்டது யார்? இப்போ இது பற்றி எந்தப் பயனுமில்லை. வீட்டில் சும்மாயிருந்த எனக்கு இப்போ பல தொல்லை.

அப்பாவின் வார்த்தைகளை ஒரு கீரி மாத்திரம் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது. எதிரும் புதிருமாக இருந்தோம்.

அவனுடைய மனைவி அவனைப் பற்றி என்னிடம் கொட்டிய வார்த்தைகள் எங்கள் முற்றத்தில் நீந்தியது. எத்தனை வார்த்தைகள் “அண்ணனின் வருகையின் பின் நான் விடுதலை அடைவேன்.”

“அது அவளின் வார்த்தையா”.....?

“விடுதலை என்பதை என்னவென்று நினைக்கிறாள் அவள்”

இனி நான் இதற்கு மேல் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை.

த.சிவரானி

நூலகர்

பொது நூலகம்

மட்டக்களப்பு

கடலோரக் கிராமம்

கரை வலையிலே பட்ட அந்த மீனின் பொரியல் வாசனை என் மூக்கினூடு நுழைந்து சுவை நரம்புகளை உசுப்பி விட்டது மட்டுமல்லாது, எண்ண அலைகளையும் அசைத்து விட்டது.

உப்புக்காற்றின் ஓசையும், உவர்நீரின் குளிர்ச்சியும் மீனவசொந்தங்கள் மீட்டும் பாடலின் சத்தமும், என்னை உற்சாகப்படுத்த என் அருமைத்தங்கைகள் இருவருடனும், ஓடிப்பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் எனது மீனவகிராம வாழ்க்கையினை மீட்டுத்தந்து கொண்டிருந்த வேளையிலே.....

“எதைத்தூக்கி எண்ணையிலே போட்டாளோ தெரியவில்லை. பக்கத்து வீட்டுப்பாதகி, இருமலும், தும்மலும் ஒன்றாக வந்து என்னை எழுப்பித்தூக்கி வைத்து விட்டது. அப்போது தான், எனக்குத் தெரிந்தது நான் கண்டது ஒரு பகல் கனவு” என்று.

மீன் வாசனையில் தொடங்கிய கனவு மிகைய வாசனையில் முடிந்து விட்டது. நகர வாழ்க்கையை நகர வாழ்க்கை என்று சும்மாவா? சொன்னார்கள். இயற்கையான சூழலில் வாழ்ந்த நான் தொடர்மாடி வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்த அன்றிலிருந்து, தொல்லைகள் ஏராளம்.

நன்றிக்கடன் தீர்ப்பதற்கும் தன் தங்கைமார் இருவரையும் நன்றாக படிக்க வைப்பதற்குமாக, எதிர்பாராமல் அமைந்த இந்தவாழ்க்கை ஓரளவு திருப்தி என்றாலும், கடந்த கால உணர்வுகள் என்னைக் கண்கலங்க வைத்தது.

ஐயோ! பகல் நித்திரை பாதியில் முடிந்ததனால், பழைய ஞாபகங்கள் குடைந்தது.

என் அப்பா கடற்றொழில் செய்பவராக இருந்தாலும், என்னை ஒருநாள் கூட அந்த வேலைகளில் ஈடுபடுத்த மாட்டார். ஒரு நாள் நான் “ அப்பா அப்பா இன்று நல்ல நிலா வெளிச்சம் என்னையும் கடலுக்கு கூட்டிட்டு போங்கப்பா. எனக்கு ஆசையாக இருக்கு. பிளீஸ் அப்பா... பிளீஸ்...” என்றேன்.

“மகன் அது ஆசைப்பட்டு போற இடமில்ல. தலசத்தும், வாந்தியும் வரும் தாங்கமாட்டா” எனக்கூறி என்வாயை அடைத்தது மட்டுமல்லாது,

“நான் அப்போ பத்து வயசா இருக்கும்போது, என் அப்பா எங்கள் எல்லோரையும் விட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிந்து விட்டார். எங்கள் குடும்பம் அம்மாவோட ஆறுபேர். நான்தான் மூத்தபிள்ளை, உழைக்கவேண்டிய கட்டாயம். அப்போதுதான் இந்த கடற்றொழில் பழகினன். அஞ்சிக்கும் பத்துக்குமாகப் போய் அரைவயிறு கஞ்சி ஊற்றினன். என்ற முயற்சியால இன்னைக்கு நூறு பேருக்கு மேல் தொழில் குடுத்திட்டு இருக்கன்.

“உனக்கும் உண்ட தங்கச்சி ரெண்டு பேருக்கும் என்ன வேல. படிச்சி நீ ஒரு எஞ்சினியராகவும், அவங்க ரெண்டுபேரும் டொக்டராகவும் வரணும். அத விட்டிட்டு கடலுக்கு போக கேட்டுற்று இருக்க” என அவருடைய பிளாஸ்பெக்க கூறிவிட்டு, புத்தியும் சொல்லி வாய் பூட்டு போட்டிட்டார்.

கடலோரக்கிராமமாக இருந்தாலும், ஓரளவு நிமிர்ந்து பார்க்கும் அளவு ஓட்டு வீடு எங்கவீடுதான். என் அத்தப்பொண்ணு அபிராமியும், என் தங்கச்சிமாரும் நானும், ஓடிப்பிடித்து விளையாடுவோம். ஆறுமணியாகினா எல்லாரும் ஒண்ணாயிருந்து படிப்பம்.

அபிராமி என் அப்பாவின் தங்கை மகள் என்பதால், எனக்குதானாம் கட்டிவைப்பதென்று எப்பவோ பேசிவச்சிட்டாங்க. அதனால் அவளும் போட்டிபோட்டுப் படிப்பாள். ஆரவாரமான சூழல், அள்ளிக்கொடுக்கும் கடல்தாய், அன்பாகப்பழகும் மக்கள், கள்ளங்கபடமில்லாத வயசு, கஸ்ட நஸ்டம் தெரியாத அந்தப் பொன்னான வாழ்க்கை எத்தனைகோடி கொடுத்தாலும், வராது. இப்போது நினைக்கும் போது மனசு எங்கேயோ போகுது. எப்படியோ அப்பாவின் ஆசையை நிறைவேற்ற வேணும் எனத்துணிந்த எனக்கு, 2003ம் ஆண்டு

எழுதின O/Lலில் 10A சித்தி என்று றிசல்ட் வந்தது. அன்று என் அப்பாவும் வீட்டில் நின்றார்.

“மகன் இங்க வாடா உன்னைப் போல ஒரு பிள்ளைய பெறுவதற்கு நான் என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ..” என என்னை கட்டி அணைத்து, தட்டிக்கொடுத்து அவர் அடைந்த அந்த சந்தோசம் அவரின் வாழ்கையிலே ஒரு போதும் கிடைக்கவில்லை. என்று நினைக்கின்றேன்.

“தெய்வத்தாலாகாதெனினும் முயற்சி தன் மெய்வருந்தக்கூலி தரும்”. என்பார்கள். அதற்கமைய அப்பா படும் கஸ்டத்திற்கு பலன் கிடைப்பது போல என் தங்கைகளும் நீயா? நானா? என்று போட்டி போட்டு படித்து பாடசாலையில் தொடர்ந்து முதலாமாளாகவே வருவார்கள்.

மெற்ஸ் பாடம் எல்லாரும் கஸ்டமாம் என்பார்கள். ஆனால் இலட்சியத்தோடு, படித்த எனக்கு இலகுவாகவே இருந்தது. சந்தோசமாக பரீட்சையும் எழுதிவிட்டு, பெறுபேற்றிற்காக காத்திருந்தேன்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. “மகன் தொடர்ந்து படிப்பு படிப்பு என்று ஒழுங்கான சாப்பாடு தூக்கம் இல்லாம இருந்திட்ட. கடல்மீனும் கருவாடும் திண்ணு திண்ணு அலுத்துப்போச்சு. இண்ணக்கி ஆடு வெட்டி சமச்சு சந்தோசமாகச் சாப்பிடுவம். உங்க அத்த குடும்பத்தையும் வரச்சொல்லு” என்று என் அம்மா சொன்னதும், எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. உறவுகள் கூடுவதென்றாலே ஒருவகையான சந்தோசம் தானே

அன்று எல்லோருடனும் ஒன்றாய் இருந்து சாப்பிட்டதே ஒருவகையான சந்தோசம், வீடே திருவிழாக்கோலம். அப்பாவும் சாப்பிட்டு விட்டு வழமைபோல, கடலுக்குப்போக தயாராகிக் கொண்டிருந்தார். எப்போ A/L எழுதினேனோ அன்றிலிருந்தே “எஞ்சினியர் மாப்பிளே” என்று கேலி பண்ணி சந்தோசம் அடைவா அத்தபொண்ணு அபிராமி.

“அடியே என் பிள்ளைய நோண்டாவிட்டா உனக்கு நித்திர வராது.” என என் அம்மா சொல்ல, ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டு, வெளியே போன அபிராமி....

“அத்தான், அத்த இங்க ஓடிவாங்க” என சத்தம் போட்டுக் கத்தினாள். “என்ன அபிராமி விழுந்திட்டயோ? என்ன கிண்டல் பண்ணின குதூகலத்தில ஓடின நீ விழுத்தான் வேணும்”. எனக்கூறியவாறு, வெளியே ஓடிப்போனேன். என் அன்புத் தெய்வமான என் அப்பா விழுந்து கிடக்கிறார்.

“ஐயோ! அப்பா ஐயோ! என் அன்பு தெய்வமே உனக்கு என்ன நடந்தது?” என்று கத்திக் கொண்டு என் மடியில் அப்பாவின் தலையை சாய்த்துப் பிடித்தேன். “மகன் மகன்” என அடித்தொண்டையில் இருந்து முணுமுணுத்த சத்தம் வர

“ சொல்லுங்கப்பா சொல்லுங்க”

“மகன், நீ நல்லாப்படிக்கோணும். அம்மாவையும் தங்கச்சிகளையும் கண்கலங்காம பார்க்கோணும். நம்மள நம்பிவாறவங்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லாமல் உதவி செய்யோணும்.” அடித்தொண்டையில் இருந்து வந்தது அந்த வார்த்தைகள்.

“அப்பா அப்பா உங்களுக்கு ஒண்ணும் நடக்காதப்பா கடவுளே” என கதறி அழுதேன். என்னைப் பிடித்தவாறு அம்மா தங்கைகளெல்லாம் கதறி அழுதனர். ஊரே திரண்டு விட்டது. அவர் கூறிய அந்த வார்த்தைகள்தான் அவரது இறுதி வார்த்தைகள்.

“ஐயோ! எங்கள் தெய்வம் எங்களை விட்டுப் போய்விட்டதே! என் A/L ரிசல்ட் கூட பார்க்க என் தெய்வத்திற்கு கொடுப்பனவு இல்லாமல் போய் விட்டதே...! ஐயோ..!” என அழுதபடியே இருந்தேன்.

காரியங்கள் முடிந்தன. நாட்கள் கழிந்தன. என் அம்மாவும் சிறகொடிந்த பறவையானார். என் தங்கைகளும் நானும் வேரற்ற மரமானோம்.

எங்களால் மீண்டும் தொழிலை தொடரமுடியவில்லை. “பானையிலே சோறிருந்தால், பூனைகளும் சொந்தமடா. பானையிலே சோறு இல்லே, சொந்தமில்லே பந்தமில்லே” என்ற கவிஞரின் வரிகள்தான் ஞாபகம் வந்தது. எல்லோரும் விட்டுப் போய்விட்டார்கள். தந்தையின் தொழிலை நான் பழகவும் இல்லை. வருமானம் எதுவும் இல்லாத நிலையில் வாட்டமுறத் தொடங்கியது என் குடும்பம்.

ஐயோ! படிப்பை மட்டும் பார்த்தால் போதும். எனக்கூறி என்னைப்படிக்கச்சொன்ன தந்தைக்கு தெரியவில்லை. இப்படியான நிலை வந்தால், என்ன செய்வதென்று, என்மனதிலே அடுத்த நிகழ்வுகள் பற்றிய ஆதங்கத்திலே இருக்கும் போது,

“அண்ணா அண்ணா இப்போ A/L ரிசல்ட் வெளியாகிட்டாம். என்று இந்த மெசேஜ் வந்திருக்கு. உங்கட ரிசல்ட்டை பாருங்க” என எந்தங்கை கூற நான் எனது சுட்டெண்ணைக்கொடுத்து, “நீயே பார்” என்று பெருமூச்சுடன் கூறினேன்.

“அண்ணா அண்ணா 3A அண்ணா. டிஸ்ட்ரிக்ட் ரேங் வண்” எனக் கத்தி சந்தோச மாக்கக்கூறிய என் தங்கையின் முகம் பூரிக்க, அதே நேரம் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வரத்தொடங்கியது. அந்த சந்தோசத்தைக்கூட அனுபவிப்பதற்கு முடியாமல் இருந்தது. என் தந்தையின் பிரிவுத்துயர்.

காலம் கடந்தது. கரடுமுரடாக பாதையிலே, யுனிவசிறிற்சிக்கு போவதற்கும் மாதம் இருபத்தையாயிரம் ரூபாவாவது படிப்பு செலவிற்கு தேவை. கடிதமும் வந்தது.

இரண்டு தெரிவுகள் என் கைகளில் இருந்தது. ஒன்று படிப்பை விட்டு விட்டு, ஏதாவது தொழில் செய்து குடும்பத்தைப் பார்த்து இரு தங்கைமாரின் படிப்பையும் பார்ப்பது, இரண்டாவது குடும்பநிலை எப்படிப்போனாலும், பரவாயில்லை கஸ்டப்பட்டப்படித்து முன்னேறி என் குடும்பத்தை சந்தோசமாக வைப்பது.

இரண்டில் எதைத்தெரிவது எனத்தெரியாது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் அந்த நேரம்தான், கொழும்பில் இருந்து மீன் எடுத்துச் செல்லும் மொத்தவியாபாரி ராம் அங்கிள் வந்தார்.

கண்கலங்கியபடி, “ தம்பி தினேஸ் நீங்கள் நல்ல ரிசல்ட் எடுத்திருக்கிறீங்கள். என்று கேள்விப்பட்டன். நம் எல்லோரையும் விட்டு அப்பா போய்விட்டார். எனத்துவண்டு போய்

இருக்கவேண்டாம். உங்க அப்பா பட்ட கஸ்டம் வீண் போகல்ல. இனித்தான் நீங்கள் தைரியமாக இருக்க வேண்டும்.

எனக்கு தெரிந்த வியாபாரிகள் ஆறுபேரிடமிருந்து உங்கள் அப்பாவிற்கு கொடுக்க வேண்டிய பணமாம் என்று நான்கரை இலட்சம் அறவிட்டேன். நானும் இரண்டு இலட்சம் வரைகொடுக்க வேண்டும். எல்லாம் ஒரு ஆறரை இலட்சம் இருக்கு. இதை வீட்டுச்செலவிற்கு கொடுத்து விட்டு புறப்படு கொழும்பிற்குப் போவம். நான் உனது படிப்புச் செலவைப் பார்க்கிறேன். உன் அப்பாட நல்ல மனசுக்கு இதை நான் செய்யல்ல எண்ணா யார்? செய்வார்” என அந்த நல்ல மனிதர் கூற,

“சீ வேண்டாம் தம்பி ராம் உங்களுக்கு எங்களால் சிரமம் வேண்டாம்.” என என்அம்மா கூறியபடி அழுது கொண்டிருந்தார்.

“நான் உங்களுக்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான் விஸ்வசில இந்த நிலமைக்கு வரக்காரணம் தினேஸ்ட அப்பாதான். ஒன்றும் யோசிக்க வேண்டாம். நல்ல முடிவா எடுங்கள்.” என்று கூறியபடி அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்தார்.

எப்பொழுதும் இறைவன் நேரடியாக இறங்கி வந்து, உதவி செய்வதில்லை. எனும் சிந்தனை என் மனசை தூண்டியது. ராம் அங்கிளின் உத்தரவை ஏற்று அவருடனேயே சென்று விட்டேன்.

காலதேவனின் சக்கரம் சுழன்றது. எனது குடும்ப நிலையை எந்த நேரமும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் என் யுனிவசிற்றி வாழ்க்கை பிறன்சிப்பிற்கோ, களியாட்டங் களுக்கோ இடமில்லாமல் கழிந்தது. எல்லோரும் என்னை ஒரு மனிசனாகக்கூட மதிக்காத நிலையே காணப்பட்டது. “பட்டிக்காட்டான் அவனவிடு” எனப் பல மாணவர்கள் கூறும் வார்த்தைகள் கூட என் காதில் விழும்.

இன்னுமொருவர் பணத்தில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் நான் எஞ்ஜோய் பன்றத்துக்கு என்கிருந்து பணம் எடுப்பது? என்பது அறியாத எவன் என்ன சொன்னாலும், பரவாயில்லை.

அன்று என் தந்தையின் நினைவுநாள். பல எண்ணங்களும், என்னை குடைந்து கொண்டிருந்ததால், அன்று முழுவதும் நித்திரையில்லை. மூன்று வருடங்கள் யுனிவசிற்றியில் காலத்தை கழித்த எனக்கு, ஒரு வருடந்தானே இன்னும் இருக்கின்றது. என எண்ணியபடி, லெக்சரிங்ஹோலை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தேன். எனக்கு நேரம் போய்விட்டது கூடத் தெரியவில்லை. அவ்வாறு போய்க்கொண்டிருக்கும் போது.. முன்னால் உள்ள உருவங்கள் எல்லாம் மங்கலாகத் தோற்றமளித்தது. என்ன நடந்ததோ? தெரியவில்லை.

சற்றுநேரத்தில் கண்விழித்தேன். “ ஐயோ நான் எப்படி இங்க, என்ன நடந்தது? நீங்கள் பெஸ்ரியர் கேள் தானே? யார்? என்னை இந்த கொஸ்பிற்றலுக்கு கொண்டுவந்தது?” என விசாரித்தேன். “ தினேஸ் அண்ணா பதட்டப்படாதீங்க. நான் ஜெனிதா பெஸ்ரியர் கேள் தான், நீங்க காலையில் சாப்பிடாம வந்திருக்கிறீங்க. அதுதான் சின்ன மயக்கமாம். நம்ம பெஸ்ரியர் பிள்ளைகள்தான் இங்க கொண்டு வந்து விட்டிட்டு போயினம்.” எனக்கூறினாள் அவள்.

நான், அவள் பற்றி மேலும் ஏதும் கேட்க விரும்பவில்லை.

என்னில் ஏற்பட்ட அனுதாபத்தாலோ? என்னவோ? அன்று முதல் ஒரு நல்ல நண்பியாகப் பழகத் தொடங்கினாள். யாரையும் நட்பிற்குள் கொண்டு வராத என் மனமும், அவளை ஒரு நண்பியாக ஏற்க நினைத்தது. பல்கலைக்கழக படிப்பு முடிந்து பிரியும் தருவாயில் எனக்காக அழுத ஒரே ஜீவன் அவள் மட்டும்தான்.

நான், என் வீட்டிற்கு வரும்வரை எனக்கு பிரிவின் துயரங்கள் ஏதும் தெரியவில்லை. வீட்டிற்கு வந்து சில நாட்களின் பின்னர்தான் என் மனதில் ஏதோ ஒரு மூலையில் அரித்துக்கொண்டிருந்தது. அவளின் நினைவுகள்.

என்னுடைய தொலைபேசி மணி ஒலித்தது. என்னை அறியாமல் ஒரு சந்தோசம். அவள் ஜெனிதான் எடுக்கிறாள். என்று, யாரென்று கூடப் பார்க்கவில்லை.

“ஹலோ ஜெனி சொல்லுங்க ஹலோ...”

“ஜெனியா? ஜெனிட நினைப்பில்தான் இருக்கீங்க? நான் அபிராமி பேசுறன் அத்தான்”.

“ஓ... சொறி, அபிராமியா?”

“ஆம் அத்தான் நீங்கள் ஊருக்குப்போக நான் கெம்பஸிற்கு வந்திட்டன். இறைவன் எதை நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றானோ?” எனத் தயக்கமான குரலுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த அபிராமி பிறகு எடுக்கிறன் அத்தான். எனக்கூறி போனைக் கட்பண்ணி விட்டாள்.

நான் யுனிவசிறிறியில் இருக்கும்போது ஜெனி பற்றி அடிக்கடி கதைத்திருக்கின்றேன். அவள் அதை எவ்வாறு புரிந்து வைத்திருந்தாளோ தெரியவில்லை. அப்போ கள்ளமில்லாத மனம்.

என் தங்கைகளும் நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற்றுவிட்டார்கள். வேலை யொன்றிற்காக இன்ரவியு ஒன்றிற்கு போயிருந்தேன். நீர் வழங்கல் சபையில் வேலையும் கிடைத்தது. முதல் மாதச்சம்பளம் எடுத்துக்கொண்டு, அம்மாவின் கையில் கொடுப்பதற்காக ஓடி வந்தேன்.

“என்ன தினேஸ் ஏதும் விசேமோ? உன் வீட்டிற்கு முன்னால் வாகனமெல்லாம் கிடக்கு” எனது பழைய நண்பன் ரகு கேட்டுக் கொண்டு போனான்.

ஏதோ? என்னவோ? என நினைத்தபடி வீட்டிற்கு வந்த போதுதான், தெரிந்தது. மறுபடியும் சோதனை ஆரம்பித்ததென்று. “ நான் என்னத்த சொல்லட்டும்” என அம்மா கூறும் வார்த்தைகள் என் காதில் விழுந்தது. “அதோ தம்பியும் வந்து விட்டான்” எனக்கூறிக்கொண்டு சமையலறையை நோக்கி நகருகின்றார் என் அம்மா.

“எனக்கு ஒரேமகள். என்னிடமுள்ள கோடிக்கணக்கான சொத்தெல்லாம், அவளுக்குத்தான். அவளும் தம்பி படித்த யுனிவசிறிறில்தான் எஞ்சினியராக படிக்கிறாள். எத்தனை மாப்பிள்ளை வந்தாலும், தம்பியப்போல நல்லபிள்ளை கிடைக்காது. என்றுதான் உங்க பிள்ளைய கேட்டு வந்த நான். இப்படி ஒரு எண்ணத்தில்தான் உதவி செய்தேன். என நினைக்க வேண்டாம். இப்படியான ஒரு எண்ணம் ஒரு சில மாதங்களாகத்தான் என் மனதில் உதித்தது. விரும்பவில்லை என்றால் விடுங்க, நான் ஒண்ணும் நினைக்கமாட்டன்”. என தயக்கத்துடன் ராம் அங்கிள் பேசிய வார்த்தைகள் என் இதயத்தை கனக்க வைத்த நிலையில்

“அங்கிள் உங்க மகள் நான் படித்த இடத்திலா படிக்கிறாள். என்ன பெயர்? எந்த இயர்? என தயக்கத்தடன் கேட்டேன்.

“அவள் பெயர் ஜெனிதா. ஜெனி என்று சொல்வாங்க இந்த வருசம் படிப்பு முடியுது. எனக்கூறியவர் அவர் போனை மெல்லத்திறந்து, இவள்தான் என்மகள்” எனக்காட்டியதும், எனது கால்கள் இரண்டு தோணியில் நிற்பது போல் இருந்தது.

யாரென்று புரியாமல் வந்த அன்பிற்கும், யாரென்று புரிந்து கொண்டபின் அபிராமி மீது வந்த அன்பிற்கும், இடையில் என்மனம் பட்டிமன்றம் நடத்தியது. தீர்ப்புக் கொடுக்க முடியவில்லை திண்டாடினேன்.

ஒரு வாரம் கழிந்தது “ அண்ணா உங்களோட அபிராமி கதைக்கவாம். இந்தாங்கோ” குற்ற உணர்வுடன் கைகள் நடுங்க, ஓ சொல்லு அபிராமி “ அத்தான் நீங்க நல்லா இருக்கோணும். என்னைப்பற்றி யோசிக்காதீங்க, நான் ஒரு நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வன். நீங்கள் இந்த நிலமைக்கு வருவதற்கு காரணமாக இருந்த அந்த ராம் அங்கிளுக்கு நல்ல பதிலா சொல்லுங்க. உங்கள் மனதில் ஜெனிதா இருக்கின்றாள் என்று நான் அன்று புரிந்து கொண்டேன். நாம் சாகும் வரை உறவாக இருப்பம். டோன்ற வொறி ” என எனது பட்டிமன்ற தீர்ப்பை எழுதிவிட்டு போண கட்பண்ணிட்டாள்.

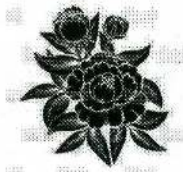
அன்று அவள் அளித்த தீர்ப்பு ஒருபக்கம் சந்தோசமாக கல்யாணத்தில் முடிந்தது. நல்லதொரு மனைவியுடன் தொடர்மாடி வீட்டில் வாழ்ந்தாலும், பழைய எண்ண அலைகள் புரட்டி எடுக்கின்றதே, மீண்டும் அந்த வாழ்க்கை கிடைத்தால், எவ்வளவு சந்தோசமாக இருக்கும்.

என்றபடி வெற்றுச்சுவரிலே கண் புதைத்து சிந்தனைகளை சிதறவிட்ட என்னை அவதானித்த என் மனைவி “என்னங்க கொஞ்ச நாளா சரியாக தூங்கிநீங்களில்ல, சரியாகப் பேசுநீங்களில்ல. உங்கள் மனதைப்புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால், நான் உங்கள் துணைவியாக இருக்க தகுதி அற்றவள் ஆவேன். உங்கள் சந்தோசத்திற்காக நான் எதையும் செய்வேன்.” என தனது சரணாகதி நிலையைக்கூறினாள்.

அவளது பெருமிதத்தை எண்ணி வெட்கி தலை குனிந்த என் நாவிலிருந்து ஏதோ ஒரு வார்த்தை எழுந்தது. அதற்குள் அவள் வார்த்தைகள் “ஏங்க நாங்க இருவரும் உங்க ஊருக்கே போவம். அங்கே போய், உங்க அப்பா ஆசையை நிறைவேற்றுமுகமாக, அவர் பெயரில் சுந்தரம் அறக்கட்டளை மையம் ஒன்றை அமைத்து, நாம் இருவரும் அத்தோடு, உங்கள் தங்கைமார் இருவரும், அபிராமியுமாக, மாதாந்த வருமானத்தில் ஒரு சிறுபகுதியைச் சேமித்து, வசதி குறைந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளின் கல்விக்காக செலவு செய்து கொண்டு, சந்தோசமாக வாழ்வேம்.”

எனக்கூறிய வார்த்தைகள் தேனாய் பாய்ந்தது. என் காதுகளில், அவளை அப்படியே கட்டி அணைத்தேன். என் மனம் உல்லாசமாகப் பறந்தது என் ஊரை நோக்கி.....

சிவானி ரத்தினகுமார்
கல்லடி, மட்டக்களப்பு

அதியகம்

சூரியன் வழமைபோல் செம்மஞ்சள் கதிர்களை வீசியபடி எழுகின்றான். பறவைகள், விலங்குகளெல்லாம் விடியலைக் கொண்டாடும் ஓசைகளுடன் ஆரவாரித்தன. வாவிக்கரையின் ஓரமாக பவனாவின் வீடு இருப்பதனால், நீரில் பட்டு வரும் சில்லென்ற காற்றை உள்வாங்குவதற்காக ஜன்னலை அகல விரித்துக்கொண்டு விடிந்ததும் தெரியாமல் குறட்டை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறாள்.

“பவனா எழும்பு ஒரு பொம்புளப்புள்ள இப்படியா தூங்கிற எழும்புடி எழும்பு”

“ங்... ங்.. சும்மா இருங்கம்மா என்ன டிஸ்ரப் பண்ணாம. இப்போவாவது என்னை ஒரு பெண் என்று உங்களுக்கு விளங்குதே”

அவள் கூறிய வார்த்தைகளில் அர்த்தம் என்ன இருக்குது, என்று விளங்கிக்கொள்ள தெரியாம அம்மா அவள எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறா. ஒரு பெண்ணாக இருக்கின்ற போதிலும், தனியொருவளாக உழைத்து இந்த குடும்பத்தை நடத்திக்கொண்டிருப்பவள். இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை கொஞ்சம் லேற்றா எழும்பினால் என்ன? என நினைக்காமல் எழுப்புவதால் தான் அவளும் குத்திக்காட்டி கதைக்கிறாள்.

“அம்மா இங்கால வாங்க அவள் தூங்கட்டும்” என சமாதானப்படுத்திய அருணுக்கு இப்போதுதான் பதினேழு வயதாக இருந்தாலும், “தானும் இந்த குடும்ப செலவிற்காக ஏதாவது உழைக்க முடியாமல் படிப்பு படிப்பு என்று திரிய வேண்டியதாக இருக்குதே” எனும் கவலை ஒருபக்கம்.

“ஆட்ச, கொமச படிக்காம மெற்ச படிப்பதால் தானே இப்படி செலவும், ஒரு வேலைக்கும் போக முடியாமலும் இருக்கு. ஏழைக்கு எட்டாதத எட்டிப்பார்க்க நினைப்பதால்தானே இந்த நிலைமை” என ஆதங்கத்தில் தனது கையையே சுவரில் அடித்துக்கொண்டு போனாள்.

“கூலித்தொழில் என்றால் சும்மாவா? உடம்பில் உள்ள அத்தனை எலும்புகளையும், நரம்புகளையும் கசக்கி பிளிந்து தொழில் செய்த எனக்கே சுகர், பிறசர், கொலஸ்நோள் என்று இல்லாத நோயெல்லாம் வந்து, கடைசியில் பக்கவாதம் வந்து முடக்கி மூலையில் முடக்கி வைத்துள்ளது” என பெருமூச்சுடன் தனது சோக கதையை தொடர்ந்த பவனாவின் அப்பா நல்லசிவம்,

“நமக்கே இந்த நிலை என்றால் உடல் வலி இல்லாமல் வேலை செய்து விட்டு வந்து இப்படி தூங்குற இந்தக்கால பிள்ளைகளின எதிர்காலம் என்னவாகப்போகுதோ? கடவுளே!..

கூலித்தொழில் செய்தாவது பிள்ளைகள் நல்லா படிக்க வைக்க வேணும். அரசாங்க தொழில் எடுக்க வைக்க வேணும். என நினைத்த சிவத்திற்கு இறைவன் இடையில் இந்த தண்டனையை கொடுக்க முடிவெடுத்திருந்தால், மூத்த பிள்ளையை ஆண்பிள்ளையாக கொடுத்திருக்கலாமே: என அவருடைய உறவினர்கள் சிலர் கடவுளை நிந்தித்ததும் உண்டு.

மூத்தது ஆண்பிள்ளை இல்லை என்றாலும் பவனாவின் உசார் ஆண்களை மிஞ்சியது எனலாம். பாடசாலைக்காலங்களில் சில பெடியங்கள் அவள் கையால் அறை வாங்கிய கதைகளும் உண்டு.

அவளை கண்டு யார்தான் மயங்க மாட்டார். அவ்வளவு அழகு. அனுமான் பக்தனையும் அரை நிமிடம் திரும்பி பார்க்க வைக்கும். கவிஞர்கள் பெண்களை எப்படியெல்லாம் வர்ணிக்கிறார்களோ, அத்தனை அமைப்புக்களும் பெற்ற ஒருவள் என்றே கூறலாம்.

அனைத்திற்குமான பாதுகாப்பு அவளின் ஆணவமும், தைரியமும் தான். அவளின் ஊரிலே ஒரு தலையாய் காதலித்து. தாடி வளர்த்தவர்கள் ஏராளம்பேர் உண்டு.

தனது யுனிவசிறி வாழ்க்கையின் போது, நாட்டையே ஒரு குடையின் கீழ் ஆழும் அரசனைப்போல் அந்த பல்கலைக்கழகத்தையே தன் விழிகளினால் ஆட்சி செய்த முடிசூடா மகாராணி அவள்.

பேரழகு போதையில் இருந்தாலும், அதையெல்லாம் துச்சமென எண்ணுமளவில் அகந்தையின் காலடியில் அடிமையாக இருந்ததால்தான் பலரும் வீசிய காதல் வலையில் வீழாமல் இப்போ உழைத்து குடும்பத்தை பார்க்குமளவில் இருக்கின்றாள்..

இறைவனின் படைப்பில் காரண காரியம் இருக்கும். என்பதற்கு இவளே உதாரணம்.

“என் அக்கா பிறந்து ஏழு வருடங்களின் பின் நான் பிறந்ததால் தாய்போல் என்னை தூக்கி வளர்த்தாள், அன்பாய் இருந்தாள். இப்போ ஆண்போல் உழைத்து குடும்பத்தை பார்க்கிறாள். இவளுடன் இணைந்து குடும்பத்திற்காக உழைக்கும் வாய்ப்பும் அனுபவமும் எனக்கு வரவில்லையே..” என அருண் தினமும் ஏக்கத்தினால் துடிதுடித்து அதிகம்.

அவளுக்கும் மாப்பிள்ளை பார்க்கும் படலம் ஆரம்பிக்கும் காலம் இது. அவளும் கட்டிக்கொண்டு போனாள் என்றால் இந்த குடும்ப நிலை என்னவாகும். என எண்ணி எண்ணி அவள் தாயும் அரை மனுசியாகி விட்டாள்.

ஆடும்வரை ஆடிவிட்டு உழைத்து ஓடாய் தேய்ந்து ஒரு பக்கம் இயங்காமல் மூலையிலே முடங்கி கிடக்கும் தந்தை, “மகன் அருண் என்னை

கடையிலையாவது சேர்த்து விடு. தாற சம்பளத்த தரட்டும். அல்லது இரவு வாச்சர் வேலைக்காவது சேர்த்துவிடு. என் புள்ள உழைப்பில் சாப்பிட்டுட்டு இருக்க வச்சிட்டான் கடவுள்”

“சும்மா அலம்பாம இருங்கப்பா. இந்த நிலையில் இருக்கிற உங்கள வச்சி பார்க்காம வேறு யார பார்க்கிற”

“அதுக்காக நீ கஸ்ரப்பட்டால் பரவாயில்ல என் பெண்குட்டிய போட்டு பாடாப்படுத்தி நான் உசிரோட இருக்கோணுமா?” என தன்பாட்டிற்கு நியாயம் கற்பித்தால் விடுவாளா?

“படைத்தவண்ட சோதனையில் படாதவர்கள் யார்தான் இருப்பார்கள்” என ஈஸ்வரியும் ஆறுதல் கூறினாள்.

ஏழ்மையான சூழ்நிலையில் வாழும் ஒரு கிராமத்து பெண்ணை திருமணம் என்ற பந்தத்தில் இணைத்து வாழ்க்கையின் பாதையை சம பங்குளாக்கி வாழலாம் என காத்திருந்த பவனாவின் கம்பனி வெஸ் கதிருக்கு, கிராமத்தில் பிறந்து சிறகடித்து பறக்கும் அழகிய பைங்கிளியான பவனாவின் அசைவுகள் ஒவ்வொன்றும் தனக்கு பிடித்ததாகவே இருந்தது.

ஆனால் வரட்டுக் கௌரவம் தன்னை வாரி இழுத்தது. இருந்த போதிலும் ஒருநாள்

“பவனா மிஸ் உங்களோட கொஞ்சம் பேர்சணலா பேச வேணும் பேசலாமா?

“என்ன சேர் பேர்சணலா பேசப்போறீங்க. அர்ஜண்டான வேர்க் ஏதும் இருக்குதோ?

“அப்படியில்ல பியூச்சர் பற்றி தான்”

“பியூச்சர் பற்றி என்றால் உங்க பியூச்சர் பற்றியா? அல்லது என் பியூச்சர் பற்றியா?

“நம்ம பியூச்சர பற்றித்தான்”

“நம்ம பியூச்சரா அதென்ன” என வழக்கமான அகங்கார தொனியில் கேட்டாள்.

“ஐயோ! பவனா மிஸ் உங்கள பவனா என்று உரிமையுடன் கூப்பிடத்தான் கேட்கிறன். பிடிச்சிருந்தால் சொல்லுங்கள். உங்களைப்பற்றி எல்லாம் தெரிந்து தான் கேட்கிறன். படிச்சவங்க நீங்கள் இன்னும் விளங்காமல் இருக்காது.”

பிடித்ததை பிடித்ததென்று பெண்கள் உடனேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலும் சாத்வீக குணத்துடன் கொஞ்சம் ராட்ச குணமும் படைக்கப்பட்ட இவளா? உடனே பதில் சொல்லுவாள்.

“அதெல்லாம் வீட்டாக்கள் பார்க்கிற விடயம். என்னக்கொஞ்சம் ப்றியா விடுங்க யோசிப்பம்.” என்று பச்சையுமில்ல, சிவப்புமில்ல பல வர்ண சிக்னலை காட்டிவிட்டு வீட்டிற்கு புறப்பட்டாள்.

இரவெல்லாம் தூக்கத்தை விழுங்கிய அவளது எண்ண அலைகள் கரையைத் தொடுவதா? கடலில் விழுவதா? என முடிவு எடுக்க தெரியாமல், இரவெல்லாம் நீட்சி யாகவே இருந்தது. அதிகாலையில் தான் அவள் மனதில் உறுதியான முடிவு கிடைத்தது.

நரக வாழ்க்கையிலிருந்து நகர வாழ்க்கைக்கு மாறலாம் என எண்ணினாள். கர்வத்தினுள் வருடங்கள் பல அடங்கியிருந்த காதல் ஆர்ப்பாட்டத்துடன் வெளி வந்தது. இருந்த போதிலும் குடிசையும், கோபுரமும் போல் இருக்கும் இருவரினதும் வசதி வாய்ப்புக்கள் ஏற்றத்தாழ்வாகி எதிர் காலத்தில் ஏதும் பிரச்சனைகளாக மாறி விடுமோ? எனும் தயக்கமும் அவளை விட்டு வைக்கவில்லை.

தனக்கு தானே ஆறுதல் கூறும் வகையில் “விதி தங்களின் வாழ்க்கையை குறாவளி போல் சுழற்றி அடித்தாலும், காதலில் திளைக்கும் இருவரும் காதலையே மருந்தாக மாற்றி ஆழ்கடலின் அமைதி போல் வாழ்க்கையை செம்மையாக்கலாம். இப்போது இல்லாத போராட்டமா? இனி வரப்போகுது” என தனக்குள் தானே கூறிக்கொண்டாள்.

மனுக்கொடுத்துவிட்டு மனக்குழப்பத்துடன் பதிலை காத்துக்கொண்டிருந்த மாப்பிள்ளைக்கு மறு நாளே சாதகமான பதில் கிடைத்தது.

அலுவலக வேலைகளை விட அவர்களுடைய காதல் கதைகளே அன்று முதல் எல்லோராலும் பேசும் பொருளாக மாறியது. ஒரு வருடமாக தொடர்ந்த காதல் பயணத்தில் எத்தனை சவால்களை இந்த காதல் ஜோடி சந்தித்தது.

பவனாவின் வீட்டிற்கு விடயம் தெரிய வர பெரிய இடத்து சம்பந்தம் என்று ஒரு பக்கம் சந்தோசம் அடைந்தாலும், விரலுக்கு மிஞ்சிய வீக்கமாகி விடுமோ? தகுதிக்கு மிஞ்சி ஆசைப்பட்டு விட்டாளோ? எனும் மனப்பயம் தினமும் வறுத்து எடுத்தது.

கதிர் வொஸ்ஸின் அம்மா கொஞ்சம் கண்டிப்பான ஆளாக இருந்தாலும், கதிர் வொஸ்ஸிக்கு அவரின் அப்பாவின் குணம், இல்லாவிட்டால் அருணுக்காக செலவு செய்வாரா? இந்த நிலையில் அருண் இஞ்ஜினியரிங் படிப்பதற்கு செலவு செய்ய நம்மிடம் பணம் இருக்கின்றதா? எல்லா செலவையும் அவர்தானே பார்க்கின்றார். எந்த நேரமும் ஈஸ்வரியின் வாயில் இதுதான் முணுமுணுப்பு.

“நம்ம பாத்திருந்தாலும் இப்படி ஒரு மாப்பிள்ளையை பார்த்திருக்கமுடியாது கல்யாணத்திற்கு முன்னமே இப்படி உதவி செய்கிறார்” என சிவத்திற்கு தனது வருத்தமும் பொருட்படாதளவு சந்தோசம்.

“இந்த ஏழைக்குடும்பத்தில் சம்பந்தம் வைக்க என்னால் முடியாது. அப்பாவும் இல்லாமல் வளர்த்து, இப்படியான நிலைக்கு ஆளாக்கிய என் ஒரேபிள்ளையை இந்த வறுமையான குடும்பத்தில் கட்டிக்கொடுப்பது தெரிந்தே நரகத்தில் தள்ளி விடுவது போலாகிடுமே! ஒரு ஐம்பது இலட்சம் ரூபா வாங்காம கல்யாணம் கட்டி கொடுப்பதற்கு நான் என்ன ஏமாந்தவளா? என் பிள்ளையின் எதிர்காலத்தை சீரழிக்க முடியாது. என ஆரம்பத்தில் கண்டிப்பாக கூறிய கதிரின் அம்மாவிடம் அருண் கொடுத்த வாக்குறுதி.

“நீங்கள் எதிர் பார்ப்பது போல் சீதனம் தருகின்றேன். கல்யாணச்செலவையும் பார்த்துக்கொள்கின்றேன். எனக்கு ஒரு வருடம் ரைம் தாங்க அவர்கள் விரும்பின வாழ்க்கையை வாழ விடுவம்” என யாருக்கும் தெரியாமல் காதும் காதும் வைத்தது போல் வாக்குறுதி அளித்தான்.

இவனும் இஞ்சினியரிங் படிக்கிற காரணத்தால் ஏதோ ஒரு வழியில் வாங்கி விடலாம் எனும் நம்பிக்கையில் அவரும் சம்மதித்தான்.

காலம் கடந்தது. அக்காவின் மீதுள்ள அதீத பாசத்தால் அவன் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வழி தெரியாமல் படும் அவஸ்தை அவனுக்கும் அவனை படைத்தவனுக்கும் மட்டும்தான் தெரியும்.

கொடுத்த காலக்கெடு இந்த மாதத்துடன் முடிவடைகின்றதே! யாருக்கும் தெரியாமல் எப்படி இதனை நிறைவு செய்து அக்காவின் திருமணத்தை நடத்தி முடிப்பேன். கடவுளே!...எனும் வேண்டுகூறுடன் தொலைபேசியை கையில் எடுத்து பேசுபுக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்த அருணுக்கு அதனுடே வழி பிறந்ததாக ஒரு விளம்பரம்.

“கிட்னி தேவை பிரபல வர்த்தகர் ஒருவர் தனது கிட்னிகள் இரண்டும் செயலிழந்த நிலையில் உயிருக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கின்றார். வழங்கக்கூடிய வர்கள் கீழுள்ள இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும். விலைமதிப்பற்ற உயிரை காப்பாற்றுபவர்களுக்கு வேண்டிய சன்மானம் வழங்கப்படும்”.

ஏக்கத்தில் இருந்த அருணுக்கு எக்ஸ்ஸா பிற்றிங்காக இருக்கும் இந்த கிட்னி பெரிதாக தெரியவில்லை.

தொடர்பு கொண்டான். அவனது மனக்குறைகளை கூறினான். எல்லா பிரச்சனைகளையும் தீர்த்து வைப்பதாக சொன்ன, அந்த மனிதனுக்கு உயிர் கொடுத்தான். அவருடைய உல்லாச விடுதியிலே உறவினர்களுக்கும் தெரியாமல் தனது உற்ற நண்பர்களுக்கும் தெரியாமல் ஒரு மாதம் ஓய்வு எடுத்தான்.

யாருக்கும் தெரியாமல் கொடுக்கல் வாங்கல் நடைபெற்று, அக்காவின் திருமணமும் மிகவும் கோலாகலமாக முடிந்தது. அருணினால் புத்துயிர் பெற்றவரும் நன்றி மறவா நெஞ்சமாக வந்து இந்த கல்யாணத்தில் கலந்து கொண்டதோடு, அவனது குடும்ப நிலைமையினையும் அறிந்துகொண்டு சென்றார்.

“வாழ்க்கையில் இணைந்த அக்காவிடம் இனி எதையும் எதிர்பார்க்க கூடாது. எனது படிப்பு முடியும்வரை குடும்ப பாரத்தை யார் சுமப்பது?” என நினைத்து நொந்து போன நிலையில் இருந்த அருணும் அவனது குடும்பமும் கண்ணீரினால் ஆசீர்வதித்து மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

இறுதி ஆண்டு படிப்பிற்காக மீண்டும் பல்கலைக்கழகத்திற்கு சென்ற அருணாக்கு வீட்டு நிலைமையை நினைத்து பெரும் கவலை. அந்த நேரத்தில் வந்த தொலைபேசி அழைப்பு அவனுக்கு ஒரு தீர்வை கொடுத்தது.

“உன் வீட்டிற்கு வந்த போது உன் நிலைமையை அறிந்தேன். தம்பி உன் குடும்பத்தை பற்றிய கவலையை விட்டுத்தள்ளு. நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன். உன் படிப்பு செலவையும் பார்க்கின்றேன். உன்னால், என் பணத்தை இனாமாக பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமில்லை என்றால், உனக்கு தொழில் கிடைத்தவுடன் கடனை அடைத்துவிடு. உனது தயவால் இன்று நான் சுகதேகியாக இருக்கின்றேன். இதைக்கூட உமக்கு செய்யவில்லை என்றால், இறைவன் என்னை தண்டிப்பான்” என கூறிய வார்த்தைகளை தயக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு உதவியை பெற்று படித்து பட்டமும் பெற்றான்.

அருணாடைய நல்ல பண்பை தெரிந்து கொண்ட அந்த வர்த்தகர் லண்டனில் உள்ள தனது கம்பனிக்கு முகாமைத்துவ பணிப்பாளராகவும் ஆக்கியதோடு மட்டுமல்லாது, லண்டனில் படிப்பு முடித்துவிட்டு கம்பனி கணக்கு வழக்குகள் பார்த்துக்கொண்டிருந்த தனது மகனையும் திருமணம் செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

“என் மகன் படிக்கும் போதே தொழில் செய்து வீட்டிற்கு பணமும் அனுப்பி, படிப்பையும் பார்த்துக்கொள்ளாமளவு கஸ்டப்பட்டதற்குத்தான் இன்று பட்டம் முடித்து, லண்டனில் வேலை பார்க்கும் அளவில் வளர்ந்து விட்டான். என ஈஸ்வரி தினமும் வாழ்த்து பாடிக்கொண்டே இருப்பாள்.

“எங்கள் அண்ணாவுக்கு எட்டு லட்சம் சம்பளத்தோட வெளிநாட்டில் வேலை கிடைத்திருக்கு” என புளுகத்துடன் திரிகிறாள் அவன் தங்கை. பட்ட கஸ்டத்திற்கு இறைவன் எமக்காக கண்ணை திறந்திட்டான். எனும் நன்றிக்கோசம் இட்டபடி அவனது தந்தை. இவ்வாறு குதூகலத்தில் இருக்கும் போது சுற்றபாதம் கேட்கிறது. அது அவர்களது கைத்தொலைபேசியின் அலறல் சத்தம். “ஈஸ்வரி அந்த போண எடுத்து கதை மகன் எடுக்கான் போல” “ஹலோ... சொல்லு மகன்.” “மகன் இல்ல மகள் பவனா பேசிறன்” “ஓ இப்பதான் எங்கள் நினைப்பு வந்ததோ? இரண்டு மூன்று மாசமா கோல் எடுக்கவுமில்ல மறந்திட்ட போல”

“அப்படி ஒண்ணுமில்ல அம்மா. இந்தியா நாடகங்களப்போல மாமியார் கொடு மையில் மாட்டிற்று முழிச்சன். என் கணவர் நல்லவர் என்பதால், ஓரளவு நிம்மதியா இருந்தன். இப்போ எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து இறைவன் தண்டனை கொடுத்து விட்டான்.

இதில என் கணவரும் மாட்டிற்றார் அவர்தான் பாவம்.

“என்ன மகள் சொல்லுறா விபரமா சொல்லு”

“அவ்வர கம்பனி லொஸ்ட் ஆகி நஸ்டத்தில் போயிட்டு. மில்லியன் கணக்கில் செக்கிற்கு காசு போட கிடக்கு. கடன் இறுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார். சரியா தூங்கிறதுமில்ல, சாப்பிடுறதுமில்ல எப்படி ஆறுதல் படுத்திறது? என்று தெரியாமல் தான் உங்களோட பேசறன்.”

“ஐயோ! பாவமே இந்த உலகத்தில் நல்லவங்களத்தான் இறைவன் சோதிக் கிறான். இப்பதான் வெளிநாடு போனவனிடம் இந்த கதையை சொல்லவும் முடியாது. போண வை யோசித்து முடிவெடுப்பம்” என கூறிய ஈஸ்வரிக்கு அன்றிலிருந்து தன் மகள் பற்றிய சிந்தனை தான்.

ஒரு வாரம் கழித்து அதிகாலை வேளை வேகமாக வந்த மோட்டார் சைக்கிள் நிற்பாட்டப்பட்டு படலை திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. “யாரது?” என்று கேட்டபடி ஓடி வந்த ஈஸ்வரி அம்மாவின் காலில் விழுந்து “என்ன மன்னிச்சிடுங்க அத்த மன்னிச்சிடுங்க என்று அழுதபடி மருமகன் கதிர், தனது அம்மாவை கட்டிப்பிடித்து அழுதபடி மகள் பவனா,

ஏதும் அறியாமல் திக்கு திசை கெட்ட ஈஸ்வரி “எங்க? உங்க கார் மோட்டார் சைக்கிள்ல வந்திருக்கிறீங்க. அதுவும் இந்த நேரத்தில என்ன நடந்தது? ஆட்கள் புதினம் பார்ப்பாங்க. உள்ளுக்கு வாங்க எதுவானாலும் வீட்டிற்குள் இருந்து கதைப்பம்”

“இப்போ சொல்லுங்க பதட்டப்படாதீங்க என்ன நடந்தது”

“என்ன மன்னிச்சிடுங்க அத்த, நான் உங்க மகள விரும்பித்தான் கல்யாணம் கட்டினது. ஆனால் பணப்பேய் பிடித்த என் அம்மா யாருக்கும் தெரியாமல் உங்க மகனிடம் ஐம்பது லட்சம் சீதனம் வாங்கிவிட்டுத்தான் இந்த கல்யாணத்திற்கே சம்மதித்து இருக்கிறா. இப்போதான் அறிந்துகொண்டேன். அவ பேரில வங்கியில போட்டு வச்சிருக்கா. இன்னுமொருவண்ட கஸ்டத்தில் சம்பாதித்த காச எடுத்து என் கடன இறுக்கட்டுமாம். எனக்கும் உங்களுக்கும் எந்த உறவுமில்ல. என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கன்”

“ஐம்பது இலட்சமா அவனுக்கு எங்கிருந்து வந்தது? “ஐயோ!... அம்மா அதை கேட்டீர்கள் என்றால், தாங்கமாட்டீங்கள். என் தம்பி என்னை சந்தோசமாக வைப்பதற்காக கிட்னிய தானம் பண்ணி இந்த கல்யாணம் செய்திருக்கான். அம்மா அவன் எனக்கு தம்பியல்ல என் தெய்வம் அம்மா.”

“என் பிள்ளையை பெற்றதற்கு நான் என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ கடவுளே! ஐயோ! என் மகனே!... அந்த கடவுள் உன்ட மனசுக்கு நல்ல ஆயுளையும் ஆரோக்கியத்தையும் தரவேணும்பா”

“தம்பிர தயவால் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அந்த மனிதர்தான் லண்டனில தம்பிக்கு வேலையும் கொடுத்துவிட்டு, தன் மகளையும் கல்யாணம் கட்டி தருவதாகக் கூறியுள்ளார்”

“ஒருவரை வாழ வைப்பதற்காக தன்னையே அழித்துக்கொள்ள நினைக்கும் என் பிள்ளை போன்ற மகான்கள் பிறந்த பூமியில்தானே, தான் வாழ வேண்டும். என்பதற்காக இன்னுமொருவரை அழிக்க நினைக்கும் மனிதப்பேய்களும் பிறத்திருக்கின்றது” மருமகன் பிழையாக நினைத்தாலும் பரவாயில்லை. என ஈஸ்வரி வேதனை யில் வெதும்ப.....

“பெற்றோர்கள் செய்யும் நன்மையோ தீமையோ பிள்ளைகளைச் சேரும் என்பார்கள். அதனால்தான் இறைவன் என்னை இந்த நிலைக்கு ஆக்கிவிட்டான்” என ஏக்கப்பெருமூச்சுடன் கதிர் அழுது புலம்பினான்.

நீங்கள் மனவருத்தப்படவேண்டாம். மருமகன் உங்கள் நல்ல மனசுக்கு நீங்கள் நல்லா இருப்பீர்கள். கையில் எதுவும் இல்லாத போது எல்லோரையும் வாழ வைத்த என் பிள்ளை இப்போ நல்ல நிலையில் இருக்கின்றான். நல்லா வாழ்ந்த உங்களை நல்ல நிலையில் வாழ வைப்பான்”

எனும் ஈஸ்வரியின் ஆறுதல் வார்த்தைகளால் மறுவாழ்வு பெற்று உல்லா சமாக பறந்து சென்றது அந்த ஜோடிப்பறவை.

ராஜ் வதனி
மட்டக்களப்பு

சோதனையில் பூத்த சாதனை

சுற்றிவர உள்ள மருதநிலத்தில் நிறை மாத கர்ப்பிணியாய் நிறைந்திருக்கும் வேளாண்மையின் நடுவினிலே விசாலமான ஆலமர நிழலில் கண்ணயர்ந்தான் குணாளன். காக்கை தன் தலையில் எச்சமிட்டதைக்கூட, கவனியாமல், அவன் கண்களோ சிவந்து, கண்ணீர் ஆறாய் வடிந்தோட வாய்க்குள்ளும், தனக்குள்ளும் மட்டும் விளங்கக்கூடிய தொனியில் முணுமுணுத்துக் கொண்டே கண்ணால் வடிந்து அவன் வாயைத் தொட்டு விட்ட கண்ணீர் துளிகளை அவன் கைகளால் வடித்தெறிந்தான். அழுதழுது மூக்கும் முந்திரியம்பழம் போல சிவந்து தொங்கியது, அப்போது, ஒரு அண்டமே அதிரும் சத்தத்தில், ஒரு பெருமூச்சு விட்டான். அது வெறுமூச்சல்ல. அந்தமூச்சில் ஆயிரமாயிரம் அனலாய் கொதிக்கும் அவன் ஆதங்கங்களும், ஏக்கங்களும் தென்பட்டன.

பன்னிரெண்டு வயது பூர்த்தியான குணாளனின் பெருமூச்சு வெயிலின் கொடுமையில் தப்பிக்கொள்ள சற்று நேரம் ஓய்வெடுக்க வந்திருந்த அந்த பெரியவரின் ஆழ்ந்த உறக்கத்தையும் கலைத்துவிட்டது.

“அடேய் சின்னப்பையா அம்மாவுடன் சண்டைபோட்டுக்கொண்டு வந்து இப்படி அழுது கொண்டிருக்கிறாயோ” என அந்த பெரியவரால் கேட்கப்பட்ட கேழ்விகள் அவன் இதயத்தில் இன்னும் வேதனையை தூண்டியது இருந்தாலும் ஏதோ ஒரு ஆறுதல் கிடைக்கும் எனும் நம்பிக்கையில், தான் இதுவரை கடந்து வந்த வாழ்க்கையினை கூறத்தொடங்கினான்.

“கிழக்கிலங்கை படுவான்கரையில் ஒரு வறுமையான கிராமத்தில் வாழ்ந்த தம்பதியின் மூத்த மகனாக பிறந்தேன். எனக்குக்கீழ் இன்னும் இரு சகோதரர்களும் உள்ளனர், வறுமைப்பிடியின்கீழ் வாழ்ந்து வரும் வேளையில், என் தாயார் எனது ஐந்து வயதில், தீராத புற்றுநோயால் என் மடியில் துடிதுடித்து இறந்து விட்டார். அப்போது

“மகன் நீதான் மகன் இந்த குடும்பத்த பார்க்கோணும் அந்த இறைவனும் நானும் எப்போதும் துணையாய் இருப்போம்”

இன்னும் என்னால் அதை மறக்க முடியவில்லை எனது தந்தையும் குடிகாரன் எனது அம்மா கஸ்டப்பட்டு தொழில் செய்து கூழோ கஞ்சோ குடித்துக்கொண்டு அந்த வயல் ஓரத்தின் நடுவே களிமண்ணால் கட்டப்பட்ட ஓலைக்குடிசை யொன்றில் ஜீவித்தும் வந்தோம். அப்போது எனக்கு பத்து வயது. என் குடிகார தகப்பனாக்கோ ஒரு ரூபாய்கூட உழைக்க வழியில்லை. ஆனாலும் அவர் குடிப்பதை விட்டதில்லை. என் அம்மாவின் பூர்வீக காணி ஒரு ஏக்கரையும், விற்று குடித்தும் விட்டார். இனி குடிப்பதற்கும் வழி இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது.

ஒருநாள், திடீரென எங்க மூவரையும் பஸ்ஸில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்றவர் “இவர்களுக்கென்று யாருமில்லை. இவங்கள் நான்தான் வளர்த்து வந்தன் இப்ப எனக்கு

இயலாது. இவங்கள் என்னெண்டாலும் செய்யுங்க.” என்று சொல்லி, அங்கு இருந்த ஒரு பெரியவரிடம் ஒரு தாளாக் கொடுத்து ஏதேதோ கதைத்தார் அவ்வளவுதான் எங்கள் அவ்விடத்தில் விட்டு நகர்ந்தார் எங்க அப்பா.

ஒன்றும் அறியாத பிஞ்சு மழலையான என் சகோதரர்கள் கதறினார்கள். புலம்பினார்கள். “அப்பா அப்பா எங்கப்பா போறீங்க இது யாரப்பா? நாங்களும் கூட வாறம்பா. எங்கள் விட்டு போகாதீங்கப்பா”. என்று இந்த மழலை மொழியில் கதறியது இன்றும், என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. வாயிருந்தும் ஊமையாய் நான் திகைத்துப் போய்

நிற்கையில், என் இரு கால்களையும் கட்டிப்பித்து அழுது வடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என் உடன்பிறப்புக்கள். “திக்கற்றவர்க்கு தெய்வமே துணை” என்று பெரிய எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்ட வாசகமும், என் அம்மா கூறிய வார்த்தைகளும் என் கண்களுக்கு தென்பட்டது.

“தாயே நீ என்ன பெற்றெடுத்தப்போ எவ்வளவு ஆனந்தம் கொண்டாய். புது யுகம் ஒன்றை உருவாக்கியதை போல், உன்னுள் கர்வம் கொண்டாய். என் ஒவ்வொரு பருவத்தையும் அணுஅணுவாய் ரசிப்பாய். கண்ணுக்குள் இமைபோல என் ராஜாடா நீ...நீ... கோடீஸ்வரன்டா. என் செல்லமே! என்று என் கண்ணுக்குள் சிவக்க முத்தமிடுவாயே அம்மா. என் பிஞ்சு விரல் பிடித்து, உன் மடியில் இருத்தி விரல் தடவி, பள்ளிப் பாடம் புகட்டுவாயே அம்மா, செல்லமாக காதைப்பிடித்து, மிரட்டுவாயே: என் மனம் நொந்தால், நீ கண் கலங்கினாயே அம்மா. இன்று நாம் ஆதரவில்லாது நிற்கின்றோமே நீ அன்பாய் சூட்டிய நாமம் இழந்து, அனாதைகள் என்ற புனைபெயரோடு, அலைகின்றோம். பெத்த தகப்பன் எம்மை யார்? என்று தெரியாது. என்னும்போது, நாங்கள் என்னவென்றம்மா எம்மை அடையாளப்படுத்துவது” என்று வாய்விட்டழுது கொண்டிருந்தேன்.

கனத்த குரலில் ஒரு பெரிய மனிதர் ஏய்!.. யார் நீங்க? ஏன் இங்க நின்று அழுநீங்க? என்று அழைத்த அவ்வுருவத்தை கண்டு பயந்து நடுங்கிய நாங்கள் ஒன்றும் பேசாமல் நின்றோம். இவர்கள் அனாதைகள் என்று எங்களை கையேற்ற பெரியவர் கூறினார்.

அன்று மூவருக்கும் ஒரு தட்டில் கொஞ்சமா பழைய சோறும், கறியும் தந்தாங்க. அதான் நல்லா பினைஞ்சு உருண்டை பிடித்து என் இளையதுகளுக்கும் கொடுத்து, நானும் ஒரு வாய் சாப்பிட்டன். அன்றுதான் நாங்க மூணுபேரும் சந்திச்சிட்ட கடைசி சந்திப்பு.

அன்று எங்களுடன் நின்ற பெரியவரிடம் மஞ்சள் நிற பை ஒன்றில் சுற்றியவாறு ஏதோ ஒன்றை கொடுத்து இருவரும் அரைமணித்தியாலத்திற்கு மேல் கதைத்துக்கொண்டு நின்றனர் வந்த பெரியவர் இறுதியாக என்னை கூட்டிப்போக கையை பிடித்தார் என் மழலைகளையும் என்னோடு அழைத்தேன். “அடேய் பையா உங்கள ஒரு இல்லத்தில சேர்த்து படிப்பிப்பதற்காக கொண்டு விடப்போறம் முதலில அவங்க போகட்டும் உடுப்பு வாங்கத்தான் உன்ன கூட்டிற்று போறன்” என்றார் நான் அதை நம்பினேன். இப்போ நான் எங்கே? என் சகோதரர்களுக்கு என்ன நடந்தது? எதுவும் தெரியவில்லை.....

அந்தப் பெரியவர் என்னை அழைத்தார். அவருடைய பெரிய வீட்டை சுத்தம் செய்ய சொன்னார். செடிகளுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சச் சொன்னார். தோட்டத்தில் காய்கறி பறிக்கச் சொன்னார். ஏன் அவர்களுடைய உடுப்பையும் துவைக்கச் செய்தார். அந்தப் பெரிய வீட்டில் வேலை செய்வதற்கு மட்டும் அனுமதித்த அவர், என்னை மட்டும் பழைய பொருட்கள் போட்டு வைக்கும் அறை ஒன்றில் தங்க வைத்திட்டார். ஒருநாள்... பலநாள்... மாதம்.. என ஒரு வருடமும் வந்திட்டு. சமையலுக்கு உதவி செய்வதற்காக சமையல் கட்டிற்கு அழைக்கும் அவர் ஒழுங்காக ஒருவேளையேனும் சாப்பிட அழைக்க மாட்டார். என்னை சாறாய் பிழிந்து வேலை வாங்கும் அவர் ஒருநாள் கூட என்னை அன்பாகப் பார்க்க மாட்டார். என் வயதை ஒத்த மகனும், இன்னும் மூன்று பிள்ளைகளும் அந்த வீட்டில் இருப்பர். அவர்களுடன் கதைக்கக்கூட அனுமதியில்லை. ஆனால், அவர்களது பாதணிகளை சுத்தம் செய்யவும், அவர்களை கண்காணிக்கவும், அனுமதி கிடைக்கும்.காலங்கள் கடந்தாலும், காலத்தின் தேவைகள் கடக்கப் படவில்லை. நாள்பூராக மாடாக, அவர்களுக்கு உழைத்த நான் ஒரு நாள் என் வயிற்றுப் பசிக்காக ஒருவாய்ச்சோறு திருடிச்சாப்பிட்டு விட்டேன். அதைக்கண்ட அந்தப் பெரியவர் என்னை நாயாய் பேயாய் ஏசினார். “கொடுத்த காசிக்குக்கூட வேலை செய்யிறாயில்ல அதுக்குள்ள அந்த சின்னன் ரெண்டையும் கொண்டு வந்திருந்தா எனக்கு இன்னும் கையோடு நஸ்டம் ஆகியிருக்கும்”

அப்போதுதான் எனக்கு விளங்கியது என்னை காசு கொடுத்து வாங்கியதும் என் சகோதரங்களை வேண்டுமென்றே பிரித்தார்கள் என்பதும்” கால்களால் உதைத்தார். கையில்லுக்கும் வைத்தார். குடுபட்ட கையுடன் அனலாய் கொதிக்கும் உச்ச வெயிலில், அந்த புழுதி நோட்டில் என் காலை மண்கட, செருப்பும் இல்லாமல், போகும் இடம் தெரியாது, நொந்து கொண்டே நடந்தேன்.

தொலைவில் என் கண்களுக்கு ஒரு காட்சி தென்பட்டது. என் கால்கள் என்னை அறியாது, வேகமாக நடந்தது. பக்கத்தில் சென்றேன். நான் கண்டது காட்சி அல்ல. அது, எங்களை துச்சமாக நினைத்து வீதியில் விட்டுச்சென்ற என் அப்பா. அவர் கையில் என்னைப் போலவே இருக்கும் ஒரு கைக்குழந்தை, அவர் பக்கத்தில் என் ஊருக்கு பக்கத்து ஊரில் வசித்த போடியார் மகள் அவர் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றார். ஒரு நிமிடம் என் கண்களுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது. கையில் சாராயப் போத்தலுடனும், கிழிந்த சேட்டுடனும், நோட் நோட்டாய் விழுந்து திரிந்த அவரா இவர்...? மம்ம்.... என்னை சுதாகரித்துக் கொண்ட நான் அவர் என் அப்பாவேதான் என்று தெரிந்து கொண்டேன். சின்ன வயதில் நான்தான் அவர் கன்னத்தில் கடித்த தழும்பு இன்னமும் இருக்கின்றது, அது அவர்தான் அப்பா. என்று ரூபகப் படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

அப்பா என்று மெல்லிய குரலில் அழைத்தேன். திரும்பி என்னை பார்த்த அவர் புது மனைவியிடம் கூறினார். ஐயோ!.. யார் பெற்ற பிள்ளையோ? இந்த உச்சி வெயிலில் பிச்சை எடுக்கிறதே. என்று தன் சேட் பக்கட்டுக்குள் இருந்து நூறுரூபாய் தாள் ஒன்றை எடுத்து என் கையில் தந்து விட்டு, அவர் கையில் இருக்கும் அந்த மழலையிடம் “என் ராஜாடாநீ.. என் வாரிகடாநீ... நீதாண்டா படிச்சி பெரியவனாகி இந்த ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் பெருமை தேடிக்கொடுக்கணும்டா செல்லம்”. என்று அக்குழந்தையின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டார். அதைக் கண்ட என் கண்களில் கண்ணீர் ஆறாய்ச்சொரிய கன்னங்களும் சிவந்தது.

அருகில் இருந்த இந்த ஆலமரத்தின் கீழ் அப்படியே அமர்ந்திட்டன்..... என் விதியை யாரிடம் சொல்ல? என்னை அடையாளப்படுத்துவது யாருக்கு? என்னை பெத்த தகப்பனுக்கே என்னை தெரியவில்லையே....? அம்மா நீ எங்கே? என்று புலம்பி அழுது கொண்டிருக்கின்றேன். சொல்லிக் கொள்ள உறவும் இல்லை, ஆதரித்து நிற்க கல்வியும் இல்லை, தனித்து வாழ கையில் எதுவும் இல்லை.... நிம்மதியாய் உறங்கிக் கொள்ள ஒரு இருப்பிடமும் இல்லை.... நான் என்ன செய்வேன்” என்றதும். “தம்பி அழவேண்டாம் எவன் ஒருவனுக்கு சோதனை அதிகம் உண்டாகின்றதோ அவன் இறைவனால் அதிகம் நேசிக்கப்படுகின்றவன். பயப்படாதே எதிர்காலத்தில் நீ நல்லா வாழ்வாய்” என கூறியபடி குணாளனை அழைத்துச்சென்றார். ஏதோ ஒரு ஒளியை நோக்கி நகர்கின்றோம் எனும் தைரியத்தில் பின்தொடர்ந்தான். இருவரும் பக்கத்து ஊரை நோக்கி பயணித்தனர். இறங்கிய இடத்திலிருந்து சற்றுத்தூரம் நடந்ததும் அழகிய உட்குழலுடன் அனாதை இல்லம் ஒன்று இருவரும் உள்நுழைந்தனர்.

“யாரையா நீங்கள் என்ன யாரையும் பார்க்க வந்திருக்கிறீர்களா?” என சாந்தமான வார்த்தைகளில் ஒரு பெரியவர் வினவ “இல்லை ஐயா இந்த பையனுக்கு யாருமில்ல நல்லா படிக்கக்கூடியவன் போல் இருக்குது நீங்கள் தான் நல்ல எதிர்காலத்தை காட்ட வேண்டும்” என குணாளன் பற்றிய அனைத்து விடயங்களையும் கூறினார். “இப்படிப்பட்டவர்களை வாழவைக்கத்தான் இந்த இடம் இருக்கின்றது நான் பார்த்துக்கொள்கின்றேன்”. என கூறிய ஆறுதல் வார்த்தைகளுடன் அந்த பெரியவர் விட்டுச்சென்று விட்டார்.

அந்த அமைதியான குழலில் இருந்த குணாளனுக்கு தனது தம்பி தங்கையின் ரூபகம் வரத்தொடங்கியது. “இப்படிப்பட்ட இடத்திலாவது வாழ்வதற்கு அந்த இறைவன் வழி அமைத்திருந்தால் சந்தோசமாக இருந்திருப்பார்களே” என மனம் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் போது... நேரம் இரண்டுமணி இல்லத்தில் இருக்கும் பிள்ளைகளெல்லாம் பாடசாலை முடிந்து வந்துகொண்டிருந்தனர். காண்பது கனவா? நிஜமா என்று ஒரு கணம் அவனை சிந்திக்க

வைத்தது. அந்த பிள்ளைகள் கூட்டத்திலே தனது தம்பிமார் இருவரையும் கண்ட அந்த நிமிடத்தில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டு மீண்டும் இறைவனுக்கு நன்றி கூறினான். தாயை கண்ட பசு போல் அவர்கள் இருவரும் “அண்ணா ஏன் அண்ணா எங்கள் விட்டு போனீங்க?” என்று கூறிக்கொண்டு கட்டிப்பிடித்து அழுதனர். இனி அழவேண்டாம் மூவரும் நன்றாக படித்து அம்மாவின் ஆசையை நிறைவேற்றுவோம். என ஆற்றுப்படுத்தினான்.

சோதனையிலும் வேதனையிலும் காலத்தை கடத்திய குணாளனுக்கும் தம்பிமாருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தால் சாதனைகளாக மாற்றுவதற்கு சொல்லியா கொடுக்க வேண்டும். தனது அம்மாவை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு இரவு பகலாக படித்தனர்

கால சக்கர சுழற்சியானது இவர்களுக்கு பொற்காலமாகவே அமைந்தது ஆதரவு கொடுத்த இல்லமும் அறிவைப்புகட்டிய கல்விக்கூடமும் பெருமை கொள்ளாமளவு கல்வியில் சிறந்து விளங்கினர். ஆளுக்கொரு துறையை தெரிவு செய்து படித்து பொறியியலாளராகவும், வைத்தியராகவும், கணக்காளராகவும் பட்டம் பெற்றனர்.

தங்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை தங்களை வாழவைத்த இல்லத்திலுள்ள மாணவர்களின் வளர்ச்சிக்காக மாதம் தோறும் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்துவிட்டு தமது கிராமத்தை நோக்கி மூவரும் புறப்பட்டு சென்று அந்த அழகிய சூழலிலே அன்னையின் நினைவாக ஒரு வயோதிபர் இல்லத்தை ஆரம்பித்து நடத்தி வந்தனர்.

சில நாட்கள் கழிந்தது. கறியிலே போட்ட கறிவேப்பிலை ஒன்று காற்றிலே அடிபட்டு வந்தது. பக்கவாதம் வந்து பாதி உடல் இயக்கமற்ற வயோதிபர் அவர் “கணவனை இழந்து கதி அற்ற நிலையில் இருந்த அவளுக்கு பாதுகாப்பு கருதி என்னை கட்டிக்கொண்டான். இப்போ உடல் இயக்கம் அற்று இயலாத நிலை வந்ததும் என்னை எட்டி உதைத்துவிட்டான். எனக்கு பிறந்தவன்கூட எடுத்தெறிந்து பேசி தூரத்திவிட்டான். அரசன் அன்று கொல்வான் தெய்வம் நின்று கொல்லும் என்பார்கள். இந்த கலிகாலத்தில் தெய்வம் உடனடியாகவே தண்டனையை கொடுக்கின்றது. ஒரு பெண்ணினதும் பிள்ளைகளினதும் வலியை உணராத எனக்கு ஒரு பெண்ணினாலும் பிள்ளையினாலும் உணர்த்திவிட்டான் அந்த இறைவன்” என கூறியவர் வேறு யாருமல்ல குணாளனின் தந்தை

“இப்படியெல்லாம் நடக்கும் என்றுதான் அந்த இறைவன் எங்கள் மூவருக்கும் அப்பாவை போன்று கெட்ட குணத்துடன் படைக்காமல் அம்மாவை போன்று நல்ல பண்புடன் படைத்துள்ளான். இயலாதவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் இந்த இடம் எல்லோரையும் போல் நீங்களும் வாழலாம்”. என கூறிய குணாளனின் வார்த்தைகளை கேட்ட சில நாட்களில்....ஒரு தந்தை தன் கடமைகளை தவறினால் இப்படித்தான் எனும் குற்ற உணர்வுடன் பிரிந்தது அவரின் உயிர்.

ஆர்.பரணிக்கா
கல்லடி, மட்டக்களப்பு

கானல் நீரில் தாகம் தீருமா?

எனது கிராமத்து கண்ணகி அம்மன் கோவில் கல்யாணக்கால் வெட்டு வைபவம் அன்று. அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி, வேட்டி கட்டிக் கொண்டு, மேலாடை அணியாத வெறும் மேனியுடன் ஓடோடிச் சென்றேன் அன்னையின் ஆலயத்தை நோக்கி. வருடம் ஒருநாள் எதிர்பார்த்திருந்து கொண்டாடும் அந்த விழாவில், ஊர் மக்கள் அனைவரும் கூடி அரோஹரா கோசத்துடன், தேவாரம் பாடிவர, தெய்வாதிகள் ஆடிவர, கிராமத்து வாத்தியங்களின் முழக்கத் துடன், ஊரின் கிழக்குக்கரை நோக்கி, குதூகலமாகச் சென்றோம்.

இந்த வருடம் அதே நாளில், என்னுடைய எண்ண அலைகள் அதை எண்ணி ஏங்கித் தவிக்கிறது. அடியாராக இருந்தாலும், அடம்பிடித்து வெளிநாடு வந்ததால், முடியாததொன்றை முழுநேரமும் நினைத்து, நினைத்து அழுகின்றேன். பிரதேசம் கடந்து வந்து பரதேசியாக ஆகிவிட்டேன்.

புத்தி தெரிந்த காலத்தில் இருந்து எனது அழகிய கிராமத்தில், அனுபவித்த அனைத்தையும், நினைத்து, நினைத்து நித்தம் அழுவதுதான் மிச்சம்.

அதிலும் பாடசாலை வாழ்க்கையை ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. நானும் கிருஸ்ணாவும், இனம்பிரியாத நண்பர்கள். ஒருநாள் “அடேய் பிரவிந் மாணவர் பாராளு மன்றத் தேர்தல் அடுத்த மாதம் 20ம் திகதி, நடத்துவதாக அதிபர் நோட்டீஸுவோட்டில் போட்டிருக்கார்டா. இம்முறை காயா கேட்கப் போறாளாம். அவளை எதிர்த்து நீ நின்று, வெற்றி பெற்று, அவளினர் அகந்தையை அடியோட அழிக்க வேணும் மச்சி”.

“ஏற்கனவே என்னை கண்டாலே அவளுக்கு பிடிக்காது. இப்போ இது வேறயா? நாரதர் கலகம் நன்மையில் முடியும் என்பார்கள். ஆரம்பிக்க நினைச்சிட்ட மோதித்தான் பார்ப்பம்”. என கிருஸ்ணாவிடம் கூறினேன்.

ஒரு வாரம் கழித்து, பிரச்சாரங்கள் தொடங்கின. தொடர்ந்து பாராளுமன்ற இலக்கணே தோற்றுப் போயிடும். அந்தளவு பிரச்சாரங்கள் குடு பிடித்தன. “பேச்சுப் போட்டிகளில் தேசிய மட்டம் வரை போன எனக்கு பேசுவதென்றால், சொல்லியா கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் பாடசாலையில் என்னை சுற்றி ப்ரன்ஸிப் ஏராளம், அதே நேரம் அவள் அழகில் மயங்கி, ஒருதலையாய் காதலித்து ஒதுக்கப் பட்டவர்களும், அடிவாங்கியவர்களும் அதிகம்.

அப்பவே விளங்கி விட்டது. வெற்றி யாருக்கென்று. என்னுடன் தேர்தலிலே தோல்வி கண்டவள் என்னைக் காதலித்து, காதலில் வெற்றி பெற வேண்டும் எனத்துணிந்தாள். பலவாறு என்னை வலிந்திழுத்து மனுக்கொடுத்தாள்.

ஊடலின் பின் வரும் கூடலும், மோதலின் பின்வரும் காதலும், மிகவும் உறுதி யாகவும், இன்பமாகவும் அமையும் என எனக்கும் தெரியும். இருந்த போதிலும், கனடாவிற்குப் போக வேண்டும், கஸ்ரமின்றி வாழ வேண்டும். அதன்பின் கனவுக்கன்னி ஒருவளைக் கரம்பிடிக்க வேண்டும். எனும் ஏக்கத்துடன் வாழ்ந்த எனக்கு, இந்த காயத்ரி கால் தூசிற்கும் பொருத்தமில்லாதவள் போல் தோன்றியது. அப்படியிருந்தும் கிருஸ்ணா என்னை விடவில்லை.

“அடேய் பிரவிந் காயா பாவம்டா. அவள் உன்மேல் உசிரே வச்சிருக்காள்டா. இவள் கொஞ்சம் கோபக்காரி என்றாலும், மனசளவில் நல்ல பிள்ளடா. கண்டவனப் பார்த்து, இனிச்சிட்டு போறவள விட வெடுக்கென்று பேசிறவள் நல்ல பெண்ணாய் இருப்பாளரா”. எனக்கிருஸ்ணா கூறிய வார்த்தைகளையும், அப்போ பொருட்படுத்த வில்லை.

“இங்கப்பார்டா பக்குவப்பட்ட பாட்டன்மாதிரி பேசாத” என்று உதறித்தள்ளி விட்டேன். “அப்படி இல்ல மச்சி இப்படியானவள்தான்டா குணமானவளாகவும், குடும்ப குத்து விளக்காகவும் இருப்பா”.

“அப்படியென்றால் நீ காதலித்து, கல்யாணம் செய். ஊரோடு வாழணும் ஊரோடு சாகணும். என்று நினைக்கிற உனக்கு தெரியும்தானே? எப்படியான தேவதையையும் நான் ஏறெடுத்துப் பார்க்க மாட்டன் என்று. ஏன் என்றால், என்னுடைய எய்ம் எல்லாம் வெளிநாடு.. காசு இருந்தா இவளப்போல ஆயிரம் பேர்ப்பார்க்கலாம் மச்சி”. என்று நான் அன்று கூறிய வார்த்தைகள்தான், எனக்கு கஸ்டம் வரும்போதெல்லாம், கண்கலங்க வைக்கும் வார்த்தைகள் ஆகிவிட்டன.

அன்று, கிருஸ்ணா அவளுக்காக என்னிடம் பேசியதும், அதை நான் எடுத்தெறிந்து கதைத்ததும், அதுவும், “காசிநுந்தா இவளைப் போல் ஆயிரம் பெண்களைப் பார்க்கலாம்” எனப்பேசிய வார்த்தைகள் எல்லாவற்றையும், ஒன்றும் விடாமல், கேட்டுக் கொண்டிருந்திருக்காள். அது அவள் மனதைப் புண்படுத்தியது மட்டுமல்லாது, என்னை அன்று முதல் ஒரு எதிரியா காட்டியதோடு, கிருஸ்ணாமீது அதீத அன்பையும் ஏற்படுத்தியது.

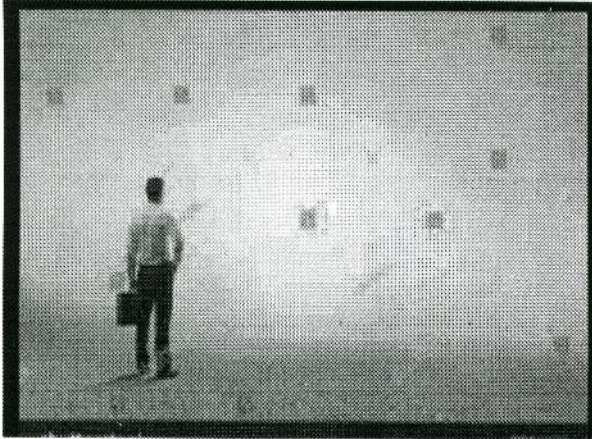
நம்மை புரிந்து கொள்ளாதவன் பின்னால் திரிவதைவிட, எம்மை நன்கு புரிந்து கொண்ட கிருஸ்ணாதான் தனக்கு பொருத்தமானவன். என நினைத்து தொடர்ந்த காதல் கல்யாணத்தில் முடிந்து, இன்று சந்தோசமாக வாழ்கின்றார்கள்.

முதலாவதாக முப்பதுலட்சம் கொடுத்து, ஏமாந்ததுடனாவது விட்டிருக்கலாம். வெளி நாட்டு மோகத்தால், வீடு வாசல் எல்லாம் விற்றுக் கொண்டு வந்து, பரதேசியாக வாழும் போதுதான் தெரிகிறது

“சொர்க்கமே என்றாலும், அது நம்முடைய போல வருமா?” “எந்நாடு என்றாலும், அது நம் நாட்டுக்கு ஈடாகுமா?” என்று.

வந்து ஒரு வருடமாகிறது. வேலைக்கு போனாலாவது, பொழுது போவது தெரியாது. இது நாலு சுவரும் சுற்றிவர, நடுவிலே சிலைபோல இருப்பதால்தான், எல்லா நினைவுகளும் என்னை வாட்டி வதைக்கிறது. ஊரில் இருந்தாலாவது, உறவினர்களிடம் போய் வரலாம். ஊரடங்கு சட்டம் என்றாலும், ஓரளவு நடமாடலாம். ஓய்வான இந்த நேரத்தில், உறவினரோட சேர்ந்து மகிழலாம். என சிந்தனையில் சிலை வடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது,

தொலைபேசி மணி அடித்தது. தூக்கிப் பார்த்தேன் அவன் கிருஸ்ணாதான்.

“ரலோ சொல்லு மச்சி” எனப்பெரு முச்சுடன் கேட்டேன். அவனுக்கு விளங்கி விட்டது. ஏதோ சங்கடத்தில் இருக்கின்றேன் என்று. “என்ன மச்சி குரல் ஒரு மாதிரியா இருக்கு. சுகமில் லையோ?”

“இல்லடா இந்தக் கொரணா வந்து முடக்கி முலையில் வச்சிருக்கு”.

“என்னடா உனக்கு கொரணாவா?”

“இல்லடா. உலகமெல்லாம் கொரணாவால் முடங்கியிருக்கு.

அதத்தான் சொன்னன்”. எனக்கூறிய என் உணர்வுகளைத் தூண்டு வதாக அவனது வார்த்தைகள் அமைந்திருந்தது. “நம்ம நாட்டிலயும் எல்லாம் முடக்கப் பட்டுள்ளதுதானே? அதனாலே வங்கியிலே இப்ப சனம் குறைவு. ரைம் பாசுக்காகத்தான் கோள் எடுத்த நான்”. எனக் கிருஸ்ணா கூறியதும், என் மனசு ஒருதடவை தாய் நாட்டை முத்தமிட்டு வந்தது.

என் நண்பன் கிருஸ்ணா அரசாங்க வங்கியில் முகாமையாளர். அவனது மனைவி காயா ஒரு ஆசிரியை. அன்பான ஒரு பிள்ளை. வேலைமுடிந்தால் வீடு செல்வான். அவனது குழந்தை குட்டியோடு சந்தோசமாக இருப்பான்.

இது நம்ம இருக்கமே வெளிநாட்டு ஆசையில் வேண்டா வெறுப்பா பேசிக் கட்டிய கல்யாணம். எப்படியாவது இங்க வரவேண்டும் என்பதற்காக, ஏழுவயசு மூத்தவள கசாது பண்ணிக் கட்டிற்று வந்து கடமைக்கு வாழ்றன். போட்டோவ பார்க்கும் போது, கிளியோ பட்ரா மாதிரி இருக்கான். என நினைத்துக் கொண்டு, இங்கு வந்தபோதுதான் தெரிந்தது கிளியோ பட்ரா இல்ல, கிழவி என்று.

எதிர்பாராமல் வந்த காதல எட்டி உதைத்து விட்டு இங்கு வந்து, இரவல் வாழ்க்கை வாழ்கிறோமே! என ஏக்கத்தின் உச்சிக்கே போய் விட்டேன்.

“என்ன பிரவிந் சத்தத்தையே காணோம் ஹலோ...ஹலோ... “ என அலைபேசியின் மூலமாக அதட்டிய போதுதான், நினைவலைகள் நீங்கி நிதர்சன உலகிற்கு வந்தேன்.

சொறி.. சொறி.. கிருஸ்ணா உன் குரல் கேட்டதும், ஒரு நிமிடம் பழைய ஞாபகங்களை மீட்டுப் பார்த்தேன் என்றேன். “வீட்டுக்காரி எங்க? சாப்பாடெல்லாம் என்ன மாதிரி?” என்று கேட்டு, மீண்டும் பழைய ஞாபகங்களை தூண்டி விட்டான்.

ஊரிலே இருக்கும் போது, துடிக்கத்துடிக்க குளத்து மீன் அதிலும், தூண்டில் மீன், வீச்சுவலை மீன், கட்டுவலை மீன், என ரகம்ரகமான மீன்கள் அரைத்து குழம்பு வைத்து சாப்பிடும் அந்த ஞாபகம். கடல் மீன் என்றால், கரைவலை, மாயவலை என்று ரகம்ரகமான மீன்கள், நாட்டுக் கோழி, நல்ல நண்டு, ஆட்டிறைச்சி, காடாகோழி, குரக்கன்கூழ், கொம்புத்தேன், சங்கான்மீன், சூட்டிறைச்சி, தோட்டத்து மரக்கறி, தோடம்பழப்பானம், காய்ச்சிய பாலும், கட்டித்தயிரும், என்றெல்லாம் சாப்பிட்ட ஞாபகத்தை மீட்டுப் பார்த்தன்.

“இங்கென்ன மச்சான் சாப்பிடுற மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு தரம் சமைத்து அதனை மூடி வைத்து, சூடுகாட்டி சூடுகாட்டி சாப்பிடுவது இப்போ. கொரோனா வைரஸ் கொடுத்த லீவால் ஒன்று விட்டு ஒருநாள் மாறிமாறி நானும், அவளும் சமைப்பது ஏனென்றால், இங்கு ஆண், பெண் சமத்துவமாம்” என்பாள்.

“வேலை தொடங்கினால் நான் வேறு, அவள் வேறு. மாதம் ஒரு முறை கூட முகம் பார்த்து கதைப்பதற்கு நேரம் இல்லை. பேப்பருடனும் பென்னுடனும் தான் பேச்சு. இருவரும் எழுத்து மூலத்தொடர்புதான்”. என கனடா நாட்டு கஸ்டத்தை கூறினேன்.

“அதுதான் போல அருந்ததிக்கு பேசியிருந்த வெளிநாட்டு மாப்பிளையை வேண்டாம் என்று கையை விரிச்சிட்டாளாம்”. என கிருஸ்ணா கூறிய போதுதான், எனக்கு ஒரு உண்மை விளங்கியது.

தமிழர்களின் பண்பாடுகளான மஞ்சள் தண்ணியில் குற்றம் கழிப்பதுவும், மரண வீடு போய் வந்தால் நீராடிவிட்டு உள் செல்வதும், வெளியிடங்கள் போய் வந்தால் கை, கால் முகம் கழுவித்தான் வீட்டினுள் நுளைய வேண்டும் என்ற சாத்திரசம்பிரதாயமும், வேப்பிலையில் குற்றம் கழிப்பதுவும், வேர் போட்டு ஆவி பிடிப்பதுவும், கை கூப்பி வணக்கம் செலுத்துவதுவும், போன்ற கலாச்சாரங்கள் நிறைந்த எமது நாடுகளில், கொரோனா வைரஸ் வந்துகூட அதிகம் பேரை தாக்கமுடியவும் இல்லை. கொல்ல முடியவும் இல்லை. உள் நாட்டில் இருந்து இறந்த வர்களைவிட, வெளிநாட்டில் இருந்து இறந்த எம் நாட்டவர்களின் எண்ணிக்கையே அதிகம். எனும் கணக்கீட்டு அறிக்கையே, எம் நாட்டின் பெருமையை பறை சாற்றுகிறது.

“கிருஸ்ணா ஒன்று மட்டும் புரிகிறது மச்சி. வெளிநாட்டில் என் மச்சான் இருக்கான், மாமன் இருக்கான், அக்கா, அண்ணாவெல்லாம் இருக்கிறார்கள். என்று கூறி பெருமை கொண்டவர்களெல்லாம், இப்போ சொல்லப் பயப்படுகிறார்கள். வெட்கப் படுகிறார்கள். உறவினர்கள் வந்தால், ஓடிப்போய் பார்ப்பவர்களும், ஒதுங்கிப் போய் பார்ப்பவர்களும், இப்போ ஓடி ஒழிப்பதுவும், ஒதுங்கி விடுபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் அப்படி இருந்தால் மட்டும் பரவாயில்லை, இவர் என் உறவினரே இல்லை என்று கூறிவிடுகிறார்கள். ஏனென்றால், தனிமைப் பட்டு வீட்டுக் காவலில் இருக்கவேண்டும் எனும் பயத்தால்.

“ஓ.... அதை எல்லாம் அறிந்துதான், அருந்ததி வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையை வேண்டாம் என்று சொல்லி இருக்காள் போல” என்றேன்.

“சரி மச்சி காயா கோள் எடுக்காள். வை பிறகு எடுக்கிறன்.” என கிருஸ்ணா கூறிவிட்டு போணைக் கட்பண்ணினது என்னை இன்னும் கடுப்பேற்றியது போல் இருந்தது.

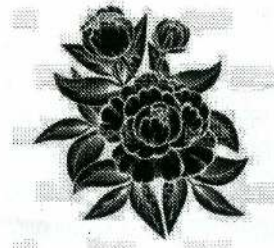
உறவுகளை விட்டுவிட்டு தனியாய் இங்கு வந்து உரிமைகள் அற்று, சிதறிய சிந்தனையில் கனவுகளில் லயித்து, கற்பனை வாழ்வில் மட்டுமே, நிஜமற்ற கானல் நீராய் நீள்கிறது எனது வாழ்க்கை.

காய்ச்சல் வந்தது என்றால், கஞ்சி கொடுக்கத் தாய் இல்லை. அன்பைப் பகிர்வதற்கு அருகில் உறவினர்கள் இல்லை. அதிகாரத் தொனியில் பேசுவதற்கு அன்பு அப்பா இல்லை, சோகம் சுமக்கும்போது ஆற்றுவதற்கு ஆளில்லை, சொல்லொண்ணாத்துயரில் நான் ஒரு அனாதையாய், இந்த நாட்டவர்கள் முன் அகதியாய், வாழும் இந்த கேவலமான நிலைமை எனக்கு தேவைதானா? என் நாட்டில் இருக்கும் போது, ‘இக்கரை மாட்டிற்கு அக்கரை பச்சை போல’, தோன்றிய தோற்றமான வெளிநாட்டு வாழ்க்கை எனும் கானல் நீர் ஒருபோதும் என் தாகத்தை தீர்க்காது.

அன்புக்குரியவர்கள் இறந்தால், அலைபேசியில் அழுது காட்டி, வட்சப்பின் ஊடாக வாய்க்கரிசி போடும், வக்கற்ற வாழ்க்கையை வாழ்வதை விட இறப்பதே மேல். எனும் சித்தாந்த சிந்தனையுடன் நகர்கின்றது எனது பயணம்.

செல்வி ஹம்சன்யா ராஜ்குமார்

மட்டு நொச்சிமுனை.

பாசப் பறவைகள்

இதமான தென்றல் காற்று வருடிக்கொண்டிருக்கும் அந்த மாலைப்பொழுதினிலே பத்தாநாள் நிலவை மறைப்பதும் விடுவதுமாக சரசம் பண்ணிக் கொண்டு இருந்தன. மேகக்கூட்டங்கள் எங்கோ தூரத்தில் மழை ஏதும் பெய்து கொண்டிருக்கக்கூடும், காற்றும், முகில்களின் அடர்த்தியும் கொஞ்சம் அதிகம்.

ஐந்து நிமிட நிலா வெளிச்சமும், அரைமணி நேர இருளுமாக, இடையிடையே தங்கக்கம்பிகளாய் நெளியும் மின்னல்கள், இப்படியாக இருளைக்கிளித்துக் கொண்டு செல்கிறது வாண வேடிக்கைகள்.

வீதியெல்லாம் மக்கள் நடமாட்டம். ஊரெல்லாம் விழாக்கோலம், விடிந்தால் சித்திரை வருடப்பிறப்பு, இயற்கையும் இதமாக இருந்தது. ஊரும் சந்தோசமாக இருந்தது. எனது வீட்டிலும் வருடத்தை வரவேற்கும் ஏற்பாடுகள் நடந்தாலும், என் அடி மனதில் அண்ணாவை பிரிந்த கவலை வருத்திக்கொண்டே இருந்தது.

அதுவும் போன சித்திரை வருடப்பிறப்பிற்கு அண்ணாவும், நானும் சேர்ந்து அவ்வளவு விளையாட்டும் வெடியும், விடிந்தால்? புது உடுப்பு போடுவதை நினைத்து, நினைத்து சரியான சந்தோசம். இந்த வருடம் தனிச்சிட்டேன் என நினைத்து உள் மனம் புழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேளை,

“ மகள்...மகள்.. சனா எங்க மகள்., அம்மா தனியாக்கிடந்து இஞ்ச கஸ்டப்படுறன் தலைக்கு மேல் வேலையிருக்கு நாளைக்கு என்ன நாளென்று தெரியாமல், புதினம் பார்த்திட்டிருக்க: எழும்படி அந்த பாத்திரங்களை கழுவி வை” என்றபடி என்னிடம் வந்தா. அம்மா என்னோடதான் கதைக்கிறா என்றுகூடத்தெரியாமல் இருந்த நான் சட்டென்று எழும்பினேன். “ என்னம்மா சொல்லுங்க”

“என்னத்த சொல்ல ஊர்ப்பட்ட வேல கிடக்கு எதையாவது செய்தால் தானே முடிக்கலாம்.” என்று கூறியவ என் முகத்தைப்பார்த்தா.

“என்னடி தொடங்கிட்டயா பெரிய பாசமலர் படம் ஓடுது. எழும்பு எழும்பு அண்ணை நெனச்சி உருகின போதும்”.

இப்படி என்னிடம் கூறிக்கொண்டு செல்லும் அம்மாட மனசில இருப்பதைப் பற்றி எனக்குத்தெரியாதா என்ன? எனக்கு ஒருபக்கம்தான் இடி அம்மாவுக்கோ இரண்டுபக்கம் இடி. ஏனென்றால் எனக்கு புத்தி தெரியும் முன்னமே என் அப்பா எங்களை விட்டுப் போயிற்றார். அதனால் அப்பா பாசம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாமல் வளர்ந்த நான் அப்பாவைப்பற்றி யோசிக்கக் கூடாதென்பதற்காக அண்ணாவும், அம்மாவும் என்னை நல்ல பாசமாக வளர்த்ததால், எனக்கு தெரிந்த முதல் உறவு அம்மா. இரண்டாவது அண்ணாதான்.

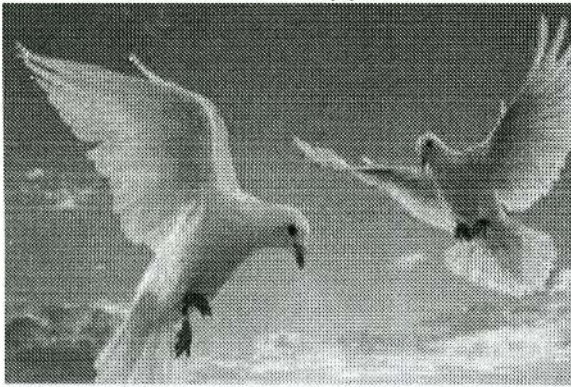
அப்பா இடையிலேயே எங்களையெல்லாம் விட்டு சொர்க்கத்திற்கு சென்று விடுவார் என்பதற்காகவோ என்னவோ தெரியல்ல, அண்ணாவுக்கும் எனக்கும் இடையில ஒன்பது வயசு வித்தியாசம். இந்தப் பதினாறு வருடமும், என்னை தூக்கி வளர்த்து பாசத்தை ஊட்டியதெல்லாம் அண்ணாதான் என்பதால் தான் மறக்க முடியல்ல.

என் மனசுக்குள் யோசிக்க முன்னமே அம்மா என்னைப் பார்த்துச் சொன்னா. “பஞ்சானும் குஞ்சுமாக நம்ம மூணு பேரையும் விட்டிட்டு உங்க அப்பாவ அந்த இறைவன் எடுத்திட்டார். அப்போ நான் உன்னைப்போல் சோர்ந்து போய் இருந்திருந்தால், உனது அண்ணா பெரிய படிப்பு படித்து வெளிநாட்டில் வேலை பார்க்கும் அளவு சென்றிருப்பானா? நீயும்தான் நல்லாப் படிச்சி 9A எடுத்திருப்பாயா? படித்தவங்களுக்கத்தான் பரீட்சை என்பது போல எதிர் நீச்சல் போடும் எமக்குத்தான் இறைவனின் சோதனையும் வேதனையும் அதிகம்”.

“அப்பா இல்லாமல் போனதால்தான் என்னவோ? நீங்கள் இருவரும் சுயமாக முயற்சி செய்து, இந்த நல்ல நிலமைக்கு வந்திருக்கீங்க போலும்” என எனக்கு ஆறுதல் கூறிவிட்டு, மறுபக்கம் திரும்பி தனது கண்ணில் வழிந்த நீரை என்னைத் தெரியாமல் துடைத்துக் கொண்டு போனா.

அம்மாவின் ஆறுதல் வார்த்தை அரைவாசி மனசுக்கு தைரியத்தை கொடுத்தாலும், அடுத்தநாள் அண்ணா IMOவில் வீடியோ கோல் எடுப்பான். நல்லாக் கதைக்கலாம். எனும் ஆசையுடன் சந்தோசமாக

எழும்பி வேலைகளைச் செய்தேன். எனக்கு அப்பா, அண்ணா, ப்றணஸ் எல்லாம் என்ட அண்ணாதான். என்பதால் எனக்கு ஸ்கூல் ப்றணஸ்கூட அதிகமில்ல. அந்த பக்கத்து வீட்டு ஆசைவைத்தவிர. புதுவருடத்தில் அன்று அவளும் வந்தாள். அன்று முழுவதும் அண்ணாவுடன் பேசிக்கொண்டேயிருந்தேன்.

அப்படியே காலம் கடந்தது. அப்பாவின் ஆசையாம். “அண்ணா எஞ்சினியராக வேண்டும்

என்றும், நான் டொக்டராக வேண்டும்” என்றும் அதில அண்ணா விசயம் ஓகே. வட் நான் இப்போதான் வயோ படித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அதுவும் நடந்து முடிஞ்சிற்று என்றால், என்னுடைய அம்மாவும் நிம்மதிப்பெருமூச்சு விடுவா. அப்பா ஆத்மாவும் சாந்தி அடையும். என நினைத்து நன்றாகப் படித்தேன்.

அம்மா வெளி விறாந்தையில் அவையினர் பள்ளிப் பருவத்துப் ப்றண்டாம் இருந்திட்டு வருவா, அம்மாவுக்கு ஏதும் மனச்சங்கடம் வாற நேரம் அவதான் கொஞ்சம் ஆறுதல் கூறுவா. பள்ளிக்காலத்து நினைவுகளைப்பற்றி பகிரந்து கொள்ளுவாங்க. அந்தக்காலம் இனி எப்போது வரும் என்று ஆளுக்காள் ஏங்குவாங்க. கிண்டல் பண்ணுவாங்க. பழைய வோய்பிறண்ட் ஞாபகம் வந்திருச்சோ என்றெல்லாம் கேலி பண்ணிச் சிரிப்பாங்க.

“சத்தமா பேசாத, புள்ளயிருக்கா” என முணுமுணுக்கிற சத்தமும் வீட்டுக்குள் இருந்து படித்துக் கொண்டிருக்கும் என் காதில் விழும். பள்ளிக்கால சந்தோசத்தைக்கூட அனுபவிக்க முடியாத மனநிலையிலும், நாம் இருக்கின்றோமே? என யோசித்து பார்த்ததும் உண்டு.

என் மனமே எனக்கு ஆறுதல் சொல்லும். உன் அண்ணா உனக்கு நல்ல பிறண்ட் தானே? உங்க அம்மா நல்ல வழிகாட்டிதானே? இதைவிட வேறு என்ன தேவை? என்று.

அண்ணா போய் ஒரு வருடமும் ஒன்பது மாதமும் ஆகிடுச்சு. இரண்டு வருடங்கள் கூட ஆகல்ல. இரண்டு மாடிவிடு எனக்காக கட்டிவிட்டான். என அமைதிப்படுத்தும் இப்படியான சிந்தனையை குறுக்கிட்டு, மெல்லிய சத்தம்.

“சின்னத் தங்கம் எந்தன் செல்லத்தங்கமேன் கண்ணு கலங்குது...” எனும் பாடல். கொஞ்சம் பழைய பாடலாக இருந்தாலும், அண்ணன் தங்கை பாசத்தைக்காட்டும் அந்த பாட்டுத்தான் எங்கட போணுக்கு ரிங்கிங் ரோள்.

“மகள் சனா இந்தா அண்ணா கோல்.” என்று அம்மா என்னை அழைத்தார். சந்தோசமாக ஓடிப்போய் போணை எடுத்து “ ஹலோ அண்ணா இப்போதான் உன்ன நினைச்சிட்டு இருந்தன்”. “ அப்போ மற்றநேரம் எல்லாம் மறந்திடுவா போல.”

“ஐயோ அண்ணா, என் அண்ணாவை நான் மறப்பேனா சொல்லுங்க”. “ஒரு குடநியூஸ் தங்கச்சி” “அப்படியா சொல்லுங்கண்ணா சொல்லுங்க”. “எனக்கு என் கம்பனி இரண்டு மாத

லீவு தாறதாகச் சொல்லியிருக்கு. வட், இரண்டு வருசம் முடிந்ததும், தருவாங்களாம்.. நான் வந்து ஓரிடமும் போகாம உன்கூடவும், அம்மா கூடவும் தான் அந்த இரண்டு மாதமும் இருப்பேன்” எனக்கூற “இங்..இங்..” என முனகியபடி இருந்தேன். வருவதாகக்கூறிவிட்டு, இப்படி மூன்றுமாதக் கதை கதைக்கிறானே; அதை வரும் போது சொல்லியிருக்கலாமே.

என்றபடி, சோகத்தையும், கோபத்தையும் காட்டாமல், “சரி அண்ணா அம்மாவுடன் கதைங்க” என்றேன்.

“ இல்லை இப்போ வெஸ் சொன்னதைச் சொல்லத்தான் எடுத்தநான், அம்மாவுடன் கதைப்பதற்கு பிறகு எடுக்கண்டா.” என சொல்லிவிட்டு கட் பண்ணிட்டான்.

மூன்று மாதங்களும், மூன்று வருடங்களுக்கு சமன். ஒருவகையாகக் கடந்து விட்டது. அண்ணாவுக்கு நாளை வெள்ளிக்கிழமை காலை பிளைற். ஏறினான் என்றால், பின்னேரம் கொழும்பு. சனி விடிந்ததும், அன்பு அண்ணாவைக் காணலாம். ஆசையாக விளையாடலாம். என்று துள்ளிக்குதித்தேன். ஒரு மாதிரியா விடிஞ்சி வெள்ளிக்கிழமை ஆனது. இனி அண்ணாவுக்கு போன் பண்ணக்கூடாது. பிளைற் ஏறினால், போன் வேக் பண்ணாது. என்று நினைத்து, அம்மாவும் நானும் வழிமேல் விழி வைத்தபடி காத்துக்கொண்டிருந்தோம்.

அன்று சக்தி யூனியர் சூப்பஸ்ரார் பைனல் என்றதால், அதையும் கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசையுடன் TVயை பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். நேரம் பதினொன்று இருக்கும். விநேக்கிங் நியூஸ்.

“இன்று அதிகாலை ஓமான் விமான நிலையத்தில் இருந்து இலங்கை நோக்கி புறப்பட்ட பயணிகள் விமானம் விபத்துக்குள்ளானது. விமானத்தில் இருந்த யாரும், உயிர் தப்பவில்லை. அதில் இலங்கையைச் சேர்ந்த 76 பேரும், வெளி நாட்டுப் பயணிகள் பலரும் இறந்துள்ளனர். செய்தியாளர்கள் அவ்விடத்தை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். மேலதிக விபரங்கள், தெரிந்தவுடன் அறியத் தரப்படும்”. என்று கூறியது அந்தச் செய்தி.

“அம்மா ஓடி வாங்கோ இஞ்ச பாருங்கோ அண்ணா இந்த பிளைட்ல தான் வாறதென்று சொன்னவர். ஐயோ! கடவுளே... என் அண்ணாவுக்கும் ஏதும் நடந்திருக்குமோ? ஐயோ....” என் கடவுளே! என அழுதேன். குசினியில் இருந்து ஓடி வந்த என் அம்மா “மகனே...” என்ற ஒரு சத்தம்தான் போட்டா TV அ பார்த்த உடனேயே கீழே விழுந்து விட்டா. மகனே எனும் வார்த்தைதான் அவ கூறிய இறுதி வார்த்தை.

அந்த செய்தியை பார்ப்பேனா? என் அம்மாவை பார்ப்பேனா? “ஐயோ யாராவது ஓடி வாங்களேன்” என அலறினேன் அழுது புலம்பினேன் என் வீடு வாசல் எல்லாம் சனம் நிறைந்து வழிந்தது சனங்கள் பக்கத்து வீட்டு அன்றி அம்மா மேல் விழுந்து “போயிட்டயா வனிதா?” என கத்தினா. நான் அந்த இடத்திலையே மூச்சு பேச்சு இன்றி மயங்கிவிட்டேன்.

சற்று நேரம் கழித்து கண் விழித்தேன் என்னைச்சுற்றி ஒரு கூட்டம் மறு பக்கம் அம்மாவிற்கான சடங்குகள் நடக்கின்றன. இருந்தாலும் தூரத்து சொந்தங்களெல்லாம் வந்து சேர நேரம் போகும் என்பதால் மறுநாள் தான் அடக்கம் செய்ய வேண்டியதாய் இருந்தது.

அந்த நேரம் உலகில் உள்ள அனாதை இல்லங்களெல்லாம் என் கண் முன் தோன்றியது.

மறு நாள் பிற்பகல்நேரம் என் தெய்வத்தை கொண்டு செல்ல ஆயத்தமாகினார்கள். என்னைக் என் சித்தப்பா அவரோட கூட்டிப்போவதாக கூறியிருந்தார். பிரேதத்தை தூக்கும் அந்த இறுதி நிமிடம் சுயநினைவற்று விழுந்து கிடந்த எனது காதில், “அம்மா...” என சத்தமாக அழும் குரல், அல்லோல கல்லோலமான சனங்களின் ஆரவாரிப்புக்கு மத்தியில்

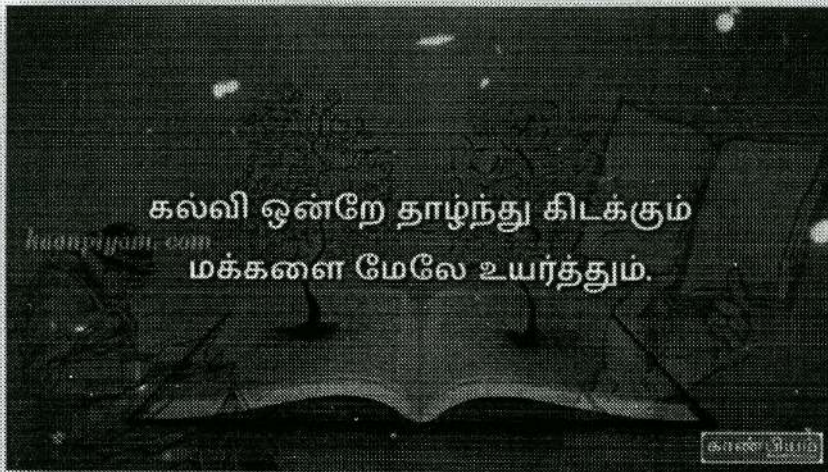
அண்ணாவின் குரல் போன்ற ஒரு சத்தம் என் அரை உசிரை உலுப்பியது. கண் விழித்தேன் விழுந்து கிடந்த என் பக்கம் பார்வையை திருப்பியபடி “தங்கச்சி... என் தெய்வத்திற்கு என்ன நடந்தது கடவுளே!...”

என்மீது ஒரு உருவம் அழுது விழுந்தது. எழுந்தேன் அது என் அண்ணா என்பதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அழுவதா ஆனந்தப்படுவதா என்று தெரியாமல் என் மனம் அலைமோதும்போது என் அன்புத்தெய்வத்தின் இறுதி ஊர்வலம் ஆரம்பமானது.

எல்லாம் முடிந்தபின்தான் அறியமுடிந்தது அண்ணாவின் கம்பனியில் புதிய ஒப்பந்த வேலை ஒன்றின் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடுவதற்காக செல்லவேண்டிய அறிவித்தல் இறுதி நேரத்தில் வந்ததால், அடுத்தநாள் விமானத்தில் வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்பது.

எப்படியிருந்தாலும் என் அண்ணா எனக்கு கிடைத்துவிட்டான் அம்மா எங்கள் தெய்வமாக வீட்டில் இருக்கிறார். பாசப்பறவைகளாய் எங்கள் வாழ்க்கை தொடர்ந்தது....

ஆசிரியர் எஸ்.ஆர்.கே

முயற்சி திருவினை யாக்கும்

தேவேந்திரன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மழைபெய்யாது என்று விவசாயிகளிடம் அறிவித்துவிட்டார் விவசாயிகள் தங்கள் மீது கருணை காட்டுமாறு வேண்டினார். அவர்கள் வேண்டுகலை கேட்ட அவர் சிவபெருமான் தனது உடுக்கையை இசைத்தால் மழை பெய்யும் என சொல்லி சென்றார்.

சிவபெருமானை ரகசியமாய் சந்தித்த தேவேந்திரன் விவசாயிகளின் கோரிக்கையை ஏற்க வேண்டாம் என்று அவரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார் விவசாயிகள் சிவபெருமானிடம் முறையிட அவர் தேவேந்திரன் முறையிட்டபடி பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு பின் மழை பெய்யும் என்று கூறிச் சென்றார் ஏமாற்றமடைந்த விவசாயிகள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காத்திருப்பதென முடிவெடுத்தனர் ஆனால் அவர்கள் ஒரு விவசாயி மட்டும் தொடர்ந்து நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி உரமிட்டு விதைகளை விதைத்து வந்தார். மற்ற விவசாயிகள் இந்த விவசாயியை ஏளனம் செய்தனர் இப்படியே மூன்று ஆண்டுகள் சென்றன “12 ஆண்டுகளுக்கு மழை பெய்யாது என்று தெரிந்தும் ஏன் இப்படி செய்கிறாய் என்று பிறர் வினவினர் அதற்கு அவர் அதை நான் அறிவேன் ஆனால் நான் இதனை எனது பயிற்சிக்காகவே செய்கிறேன் இல்லாவிட்டால் நான் அனைத்தையும் மறந்துவிடுவேன்; என்று அவர் பதிலளித்தார் பார்வதிதேவி விவசாயின் கூர்ந்த அறிவை புகழ்ந்துடன் சிவபெருமானிடம் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் உடுக்கையை இசைக்காமலிந்தால் நீங்களும் அதனை இசைக்கும் திறனை மறக்கலாம் என்று கூறினாலள் உடனே சிவனும் தனது உடுக்கையை வாசிக்கவே மழை பெய்யத்தொடங்கிற்று

அந்த விவசாயின் நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட விதைகள் யாவும் முளைத்தன இதைக்கண்ட மற்ற விவசாயிகள் விதியை காரணம் காட்டி உழைக்காமல் இருந்ததை எண்ணி வருத்தப்பட்டனர்

நாம் செய்த செயல் விதிவசத்தால் பலன் தராமல் போனாலும் நாம் மேற்கொண்ட முயற்சியின் அளவுக்கு பலனை அடைவோம்.

“தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன் மெய்வருத்த கூலி தரும்” (திருக்குறள் - 619)

M.Lithurka

ஒரு புத்தகத்தின் அவலநிலை

இன்றைய நவீன உலகில் விரல் நுனியால் செய்தினை கடந்து போகின்றனர் தொடுதிரையில்; நாளடைவில் விரல் நுனிகளால் புத்தகங்களின் இதழ்கழ் வருடப்படாது போலும்

விரல் விளிம்புக்கும் புத்தக காகித நுனிக்கும் இடையிலான புனிதமான காதலை பிரிக்க வந்த வில்லனாக மாறிவிட்டது இன்றையதொடுதிரை தொல்லைபேசிகள்

இது நீடித்தால் பேணைகளை அருங்காட்சியத்திலேயே காணமுடியும் நம் வருங்கால சந்ததியினர் அதனை விஷேட பொருளாக கருதி அதனுடன் சுயபுகைப்படம் எடுத்து அதனை சமூகவலைத்தளங்களில் பதிவேற்றி விருப்புகளுக்கும் பகிர்வுகளுக்குமிடையில் போட்டியிடும நிலைஉருவாகும்

என்னை தீண்டுவாய் என பல நாள் கணக்காய்

உன் மேசையில் உன்னை பார்த்தபடியே இருக்கின்றேன்

ஆனால் நீயோ என்னை சற்றும் கவனியாது

உன் கவனத்தை தொல்லைபேசியின் விழித்திரையில் விழிக்கின்றாய்

இயற்கையானதை விட செயற்கையான ஒப்பனைக்கே மதிப்பு அதிகம் என நீ நீருபித்திட்டாய் என் உண்மையான காத்திருப்பை விட பொய்யான உறவுகளின் காத்திருப்பு உனக்கு முக்கியமாகிறது. என்றாவது ஓர் நாள் மீண்டும் என்னிடம் நிஜமறிந்து வருவாய் என எனது அங்கங்கள் செல்லரித்து செயலிழந்து போன பின்பும் உனக்காக காத்திருக்கின்றேன் உன்மேசையில் தூசுபடிந்த புத்தகமாய்.

A.Harthiha

கிரகித்தல்

தரப்பட்ட விரிவான விடயம் பற்றிய சுருக்கமான சாராம்ச தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் செயற்பாடே கிரகித்தலாகும். கிரகித்தல் எல்லா துறை சார்ந்த விரிவான செய்திகளையும் ஆய்வு முடிவுகளையும் தன்னுள்ளே அடக்கியுள்ளது நுட்பமாகவும் கூர்மையாகவும் நிதானமாகவும் பார்த்தால் நாம் படிக்கும் செய்திகளிலிருந்து பொருளின் துலக்கத்தினை பெறலாம். சுருக்கமாக கூறின் விரிந்ததொரு பொருளை சுருங்கிய வடிவ நிலையில் மொழியினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓரிரு வாக்கியங்களின் மூலம் புலப்படுத்திக்காட்டும் மொழி வன்மையே கிரகித்தலாகும். இவற்றின் அவசியமான கூறுகளாக சொல்விற்பனம் அவதானம், விளக்கம் காணப்படுவதுடன் ஒரு விடயத்தை படிக்கும் போது கட்புல அவதானத்துடன் கருத்தியல் ரீதியான விளக்கத்தினையும் இணைத்து மேற்கொள்ள வேண்டும்.

நோக்கம்

- ❖ தரப்பட்ட விடயத்தை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல்
- ❖ விடயத்தை பொருள் மாறுபடாமல் தமது சொந்த மொழிநடையில் தெளிவாக சுருங்கக் கூறும் ஆற்றல்
- ❖ பிரதான கருத்தை சரியாக விளங்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல்
- ❖ குறித்த விடயம் தொடர்பாக விபரித்துக் கூறும் ஆற்றல்
- ❖ தரப்பட்ட வினாக்களுக்கு சரியான விடையினை நேரடியாக எழுதும் ஆற்றல்

வாசிப்பு நுட்பங்கள்

- ❖ உடன் தேடுதல்
- ❖ சாராம்சம் தேடுதல்
- ❖ முழுமையாக வாசித்தல்
- ❖ திறனாய்வு / மதிப்பீடு செய்தல்

வாசிப்பின் அவசியம்

- ❖ சரியான விளக்கம் பெறல்
- ❖ தகுந்த நேரத்தினுள் விடை பெறல்

கிரகித்தலின் அணுகுமுறைகள்

- ❖ பெரும்பாலும் கல்வி , பொருளாதார தகவல் சார்ந்தாக இருப்பதனால் பந்தியின் அமைப்பு எவ்வாறு அமையும் என அறிதல் வேண்டும்.
- ❖ விடயம் முழுவதின் சாராம்சம் தலைப்பாக அமையும்
- ❖ விடயத்தின் முதல் பந்தியிலேயே பொதுவாக மையப்பொருள் அமையும்
- ❖ இரண்டாவது மூன்றாவது பந்தி மையப்பொருளை ஒட்டிய கருத்துக்களை கூறுவனவாக அமையும்.
- ❖ அடுத்த பந்தி மையப்பொருளுக்கு வலுசேர்க்கும் உதாரணங்கள் , புள்ளிப்பிரங்கள் அடங்கியிருக்கும்.
- ❖ இறுதி வாக்கியம் மையப்பொருள் சார்ந்த முடிவினை , அபிப்பிராயத்தினை கூறுவதாக அமையும்

திருமதி.ஓசாக்கா ஹிற்சிசோத்மன் (பட்டதாரி பயிலுனர்)

புத்தக வாசிப்பு பற்றிய அறிஞர்கள் கருத்து

1 ஒருகோடி ரூபா கிடைத்தால் என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்ட போது 'ஒரு நூலகம் கட்டுவேன் என்று பதிலளித்தாராம் **மகாத்மா**

2 கரண்டியைப் பிடுங்கி விட்டு புத்தகம் கொடுத்தால் போதும் என்றாராம் **தந்தை பெரியார்**.

3 தனிமைத் தீவில் தள்ளப்பட்டால் என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்ட போது புத்தகங்களுடன்மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்துவிட்டு வருவேன் என்று பதிலளித்தாராம் **ஐவஹர்லால் நேரு**

4 என் கல்லறையில் மறக்காமல் எழுதுங்கள் இங்கே ஒரு புத்தகப் புழு உறங்குகிறதென்றாராம் **பெட்ரண்ட் ரஸல்**

S.Lydia Abigail

தற்கால உலகின் ஆன்மீகம்

உடல் ரீதியான வளர்ச்சிக்கு உணவுகள் பெரும்பங்கு வகிப்பதைப் போல உளரீதியான அபிவிருத்திற்கு ஆன்மீகம் அளப்பரிய பங்காற்றுகின்றது மனிதனை மனிதனாக உணரச் செய்து வாழ்வில் வெற்றி பெறுவதற்கு ஆன்மீக நலன் அவசியம் விலங்குகளில் இருந்து மாந்தரை வேறு படுத்தி உணர்ந்துவது ஆன்மீக வளர்ச்சியேயாகும். சமய மதங்களும் மார்க்கங்களும் எம்மை ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை நோக்கி வழி நடத்துகின்றன. தம்முள் சென்று தம்மை உணர வைக்கும் சமூகத்தின் புரட்சிகரமான ஆயுதங்கள் அவை மாபெரும் சக்தியாகிய மனிதனின் மனேசக்தியை வளர்ச்சிப்பாதையில் இட்டுச்செல்ல ஆன்மீகப் பண்புகள் அவசியம்

முன்னைய காலங்களில் சமயப்பெரியார்கள் துறவிகள் ஆன்மீக வாதிகள் மக்களிடையே சிறந்த ஆன்மீக கருத்துக்களை மனதில் நிலைநிறுத்தச் செய்தனர் நற்சிந்தனைகளை மாந்தர் உள்ளத்தில் ஊன்றச் செய்தனர். முற்கால ஆன்மீகம் மக்களை நற்பிரணைகளாக்க முன்னிற்பதில் பெருமையுற்று ஒழுக்க விழுமியங்களை மாபெரும் விடையங்களாக மதித்து அவற்றை மக்கள் எண்ணங்களில் விதைத்து வளர்த்து நாட்டிற்கும் உலகிற்கும் பயன்மிக்க நல்ல எண்ணங்களை செயற்படுத்தும் சமூகத்தினை வளர்த்து ஏனைய மதங்களை மதிப்பதற்கும் சகோதர இனத்துடன் நல்லுறவை வளர்ப்பதற்கும் கற்றுக் கொடுத்தது கோயில்களும் தேவாலயங்களும் பள்ளிவாசல்களும் தாதுகோபங்களும் கல்வியும் கதையும் வளர்க்கப்படும் இடங்களாகவும் காணப்பட்டன சிறந்த பேச்சாற்றல் வாய்ந்த பெரும்மனிதர்களை அவை தோற்றுவித்தன நல்லொழுக்கத்தை மனப்பாடமாய் மனதில் படியவைத்து ஒழுக்கசீலரைத் தோற்றுவித்தன

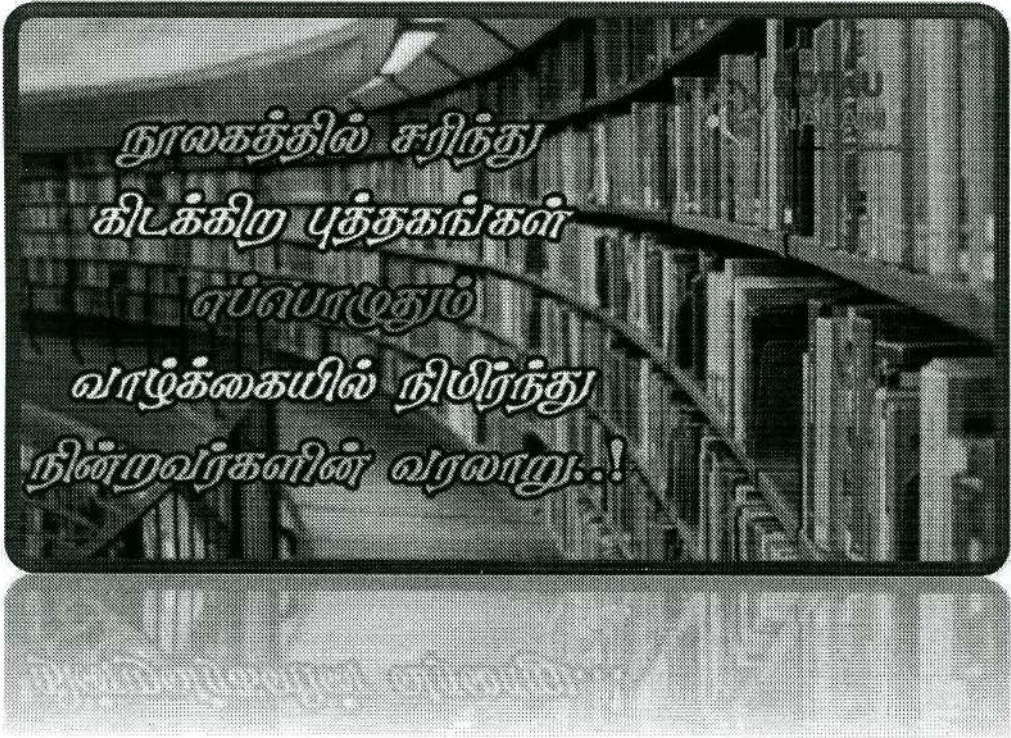
அது அப்படியே இருக்க நாம் தற்காலத்திற்கு மீள்வோம், அந்தோ பரிதாபம்! மூழ்கப்போகும் ஆன்மாவின் கடைசி முயற்சியாய் கையுரத்துகின்றது தற்காலிக ஆன்மீகம். கை கால்கள் முறிந்த நிலையில் ஆடைகள் அசிங்கமாய் கிழிந்து தொங்கிய நிலையில் எழுந்து நிற்கவே நிராணியற்று நிலத்தில் ஊர்கிறது ஆன்மீகம். நவீனத்தின் கால்களில் மிதிபட்டு தவறான பேர்வழிகள் கைகளில் களையிழந்து மண்ணில் புதைபுண்டு போகும் நாளை எண்ணிக் காத்திருக்கிறது ஆன்மீகம்

தற்போதைய ஆன்மீகத்தை சற்றுக்கவனிப்போம். ஆன்மீகம் வளர்ந்து அறிவை உயர்த்த வேண்டிய வழிபாட்டுத்தலங்கள் திருடர்கள் பதுங்கும் முட்டைகளாய் மாறின. ஆன்மீகவாதி ஒருவரின் பேச்சினை நின்று கேட்கக் கூட முடியாமல் காலில் சக்கரங்களைக் கட்டிக்கொண்டு ஓடுகின்ற உலகம். கலை வளர்க்கும் கோயில்களும் மதத் தலங்களும் அரசியல் வாதிகளின் திறைசேரிகளாக மாறிய அவலம். மக்களுக்கு ஆன்மீக அறிவைப்புகட்டி நல் எண்ணம் மிக்க சமூகத்தை தோற்றுவிக்க வேண்டிய ஆன்மீகத் தலைவர்கள் ஒழுங்கீனங்களாலும் ஒழுக்கக் கேட்டினாலும் அசிங்கப்பட்டு நடமாடும் அவலநிலை தப்பிப்பிழைத்த நல்லோரையும் வயிற்றிலடித்து துன்பப்படுத்தும் கோரம். சங்கீதம் சிற்பம் சித்திரம் நடனக்கலைகளை வளர்ப்பதற்கும் ஊக்கப்படுத்தும் பேச்சுக்கள் சொற்பொழிவுகளை சொல்வதற்கு இடமற்று வெறுமனே பூசை புனஸ்காரங்களின் இரைச்சல்களில் மூழ்கிய ஆன்மீகத்தலைவர்கள்.

நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு மணித்தியாலயங்கள் அதிகமாக கிடைக்காதா என்று யோசிக்கும் நவீன உலகில் ஆன்மீகத்தினைப் பற்றி சிந்திப்போர் யாருமில்லை. நாள்முழுவதும் கையினுள் அடங்கிய தொலைபேசியுள் அடங்கிய சிறுவர்கள். சீர்கெட்டுச் செல்லும் இளைஞர் சமூகம். சமையல் சிற்பம் பரதம் என்று கலைஞர்கள் கற்பதற்கும் நிகழ் நிலையில் கற்கும் யுவதிகளையும் இளைஞர்களையும் ஊக்கப்படுத்தும் உரைகள் பேசி ஆன்மீகம் வளர்க்க யாரும் இல்லை. சமயப் பெரியார்கள் ஆன்மீக வாதிகள் என்று தம்மை சொல்லிக் கொள்ளும் சிலர் கைதிகளாய் சிறையகம் அனுபவிக்கையில் ஆன்மீகம் எப்படி வளரும்? நிகழ்நிலை ஆன்மீகமாய் மாறி பாடத்தோற்றத்தில் மூழ்கிக் காணாமல் போன தற்கால ஆன்மீகத்தைக் கை கொடுத்துத் தூக்கிவிட ஒருவரில்லை. நிகழ்நிலையில் இருந்து வெளியேறி தம்முடைய சமயங்களைப் பின்பற்றி செல்லும் மாணவர் சமுதாயம் ஒன்றினாலேயே வீழும் நிலையிலுள்ள

ஆன்மீக நெறியை வீழாமல் காக்கலாம் எந்த மார்க்கமாக இருந்தாலும் செல்லுமிடம் ஒன்றுதான் என்ற போதிலும் எல்லாமார்க்கங்களும் தடைச்சுவரால் தடுக்கப்பட்டிருக்க சென்றடையும் இடம் கற்பனைக்குக் கூட செல்ல முடியா இடமாகிவிடும். எனவே நம் மாணவர் சமுதாயம் ஆன்மீக கலாசாரத்தை வளர்க்க வேண்டும். “வளர்ப்போம் வளம் பெறுவோம் ”

சந்தியாப்பிள்ளை கபீர்யேல்

சல ரோகம் என்றால் என்ன?

இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்நோயால் பாதிப்புக்குள்ளானோர் அதிகம். மக்களிடையே இந்நோயைப் பறிய தெளிவின்மையே இதற்கு முதற்காரணம். வயிற்றுப்பகுதியில் உள்ள “சதையீ ” இல் காணப்படும் இலங்கக்கான் கலங்களிலிருந்து சுரக்கப்படும் “இன்சலின்” செயற்பாடு பாதிப்படைவதினால் ஏற்படும் நோய் “சலரோகம்” எனப்படும். இந்நோயை “நீரிழிவு” எனவும் அழைப்பர்.

உடலிலுள்ள கலங்கள் யாவற்றிற்கும் அதன் இயக்கப்பாட்டிற்கும் “குளுக்கோஸ்” இன்றியமையாததாகும். இரத்தத்தில் காணப்படும் குளுக்கோசைக் கலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல உதவுவது இன்சலினாகும்.. உடலின் இன்சலின் சரிவரச் செயற்படாவிடின் இரத்தத்தில் குளுக்கோஸ் கலங்களுக்கு எடுத்துச்செல்லப்பட மாட்டாது. இரத்தத்தில் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் குளுக்கோஸ் காணப்படின் அவை சலத்துடன் வெளியேற முடியும். அத்துடன் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் குளுக்கோஸ் இரத்தத்தில் காணப்படின் இரத்தக் குழாய்களில் கொழுப்புப் படியும் தன்மை இயல்பாகவே அமையும். இரத்த ஓட்டம் உடலிலுள்ள சகல பாகங்களுக்கும் சிறு நாடிகளுடாக மந்தகதியில் நடைபெறுவதனால் விரைவாக நோயாளி நடக்கும் போது காலில் தசைப்பிடிப்பு ஏற்படுகின்றது. நரம்புகளில் ஏற்படும் நேரடித் தாக்கத்தினால் கை , கால் விரல்கள் விறைப்பு அடையும் , உணர்ச்சி அற்றுப்போகவும் முடியும். இதன் காரணமாக நோயாளியை காப்பாற்றும் பொருட்டு அவயவங்கள் துண்டிக்கப்படுவதற்கு ஏதுவாகின்றது.

இந்நோயின் முக்கிய அறிகுறிகள்

- * அடிக்கடி சிறுநீர் கழிதல். இரவுபடுக்கைக்கு போன பின்னரும் பல தடவைகள் சிறுநீர் கழிக்க வேண்டிய நிலமை ஏற்படுதல்.
- * அளவுக்கு அதிகமான தாகம்.
- * உடல் நிறைகுறைதல்
- * காரணம் கூறமுடியாததும் அதனை விபரிக்க முடியாத அளவுமான உடற்சோர்வு ஏற்படும்.
- * பாதங்களில் சேறு பூசியது போன்ற உணர்ச்சி அற்ற நிலைமை
- * கைகளில் விறைப்புத்தன்மை அத்துடன் சுள்ளிட்டுக்குத்துதல்.
- * பின் கழுத்திலும் உடலில் பின் பகுதியிலும் பருக்களும் கட்டிகளும் தோன்றுதல்.
- * ஆண் உறுப்பிலும் பெண் உறுப்பிலும் பங்கல் காரணமாக சொறி கடியுடன் கூடிய அழற்சி ஏற்படும்.
- * எளிதில் கோபமடைதல்.

மேற்குறிப்பிட்ட வற்றுள் ஏதாவது அறிகுறிகளை நாம் ஆரம்பத்தில் காணின் சலப் பரிசோதனை மூலம் இந் நோய் இருப்பதை அறிய முடியும். இரத்தப் பரிசோதனை செய்வதன் மூலமே இந்நோயை நிச்சயப்படுத்த முடியும். இந்நோய்க்குரிய மருந்தை வைத்தியரின் ஆலோசனையின் பேரின் உட்கொள்வதன் மூலமும் அதற்கு ஏற்றாற் போல் உணவுப் பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்றிக் கொள்வதன் மூலமும் இந்நோயைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என வைத்தியர் குறிப்பிடுகின்றார்

நான் கேட்பதை மறப்பேன் நான் பார்பதை நினைப்பேன். நான் செயற்படின் அறிந்து கொள்வேன் என்ற சீனப் பழமொழிக்கமைய நான் படித்துள்ள வைத்தியரின் ஆலோசனையை உங்கள் முன் நிறுத்தியுள்ளேன்.

திருமதி. விஜயராணி விஜயநாதன்

நமது தமிழ்த் தாய் வாழ்க

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே தோன்றிய நம்
கன்னித் தாய் தமிழல்லவா
சொல் தோறும் தேன முதாய்த் தெவிட்டாது
தித்திக்கும்
செம்மொழியுந் தமிழல்லவா

சூடினாள் சீவகசிந்தாமணியை மகுடமதாய்
சீலப்பதிகாரமதனை
சோடியா யணிந்தாள் கால்களிலே செங்கழலாய்
செந்தமிழ்த் தாயானவள்

குண்டலகேசியவள் செவிகளிலே அசைந்தாட
கரங்கள் இரண்டிலுமே
கொண்டகை வளையலென வளையாபதி ஒலிக்க
கன்னித் தாய் வீற்றிருப்பாள்

மணிமேகலை இடையில் ஓய்யாரமாயொளிர்
வண்ணமிகு ஆடையதாய்
அணிந்தாள் ராமாயணமும் மகாபாரதமும் தேர்ந்தே
அன்னையாம் தமிழணங்கு

இயலிசை நாடகமும் மூலவதாரங்களவள்
எடுத்தனள் சிறப்புறவே
அயல்மொழிகள் அத்தனையும் அன்னை
தமிழ்க்கிணையாமோ
அவள் என்றும் இனியவளே

கலைஞர்கள் கவிஞர்கள் இலக்கிய வாதி்களை
கன்னித்தாய் ஈன்றெடுத்தள்
நிலையான திமிழெங்கள் உயிரென்று போற்றுவோம்
நமது தமிழ்த் தாய் வாழ்க.

--- 0 ---

கவிஞர்.கா.சிவலங்கம்
(தேசியக்கலைஞர்)

சுவாசத்தில் வாசிப்பு கலந்த போது ஜனித்த முத்துக்களில் சில.....

1. புத்தகங்களை நாம் வாசிப்பதே
மேலிருந்து கீழாக
அவை நம்மை உயர்த்தி விடுவதோ
கீழிலிருந்து மேலாக.
2. பாடசாலைகள் கல்லூரிகளின் கல்வியறிவும்
பல்கழைக் கழகங்களின் பட்டமளிப்பும்
வாழ்வின் ஒரு பகுதி தான்
காத்திருக்கும் நூலகங்கள்
வாழ்க்கையை முழுதாக உணரவைக்கின்றன.
3. நல்ல புத்தகங்களின் பக்கங்கள் அனைத்தும்
அட்டைகள்தான் நம்மை உறிஞ்சிக் கொள்வதில்.
4. பணத்தைவிட ஏனைய சுக போகங்களை விட
மனத்திருப்தியும் நிறைந்த சந்தோஷமும்
ஒரு நல்ல புத்தகத்தை வாசிப்பதில் கிடைத்துவிடும்.
5. சுற்றுகின்ற உலகத்தை நாம் சுற்றவேண்டாம்
நடப்புக்கள் நாடிவரும் காலடியில்
நாமிருந்தால் நூலடியில்.
6. “கல்வி” எனும் சிறகுகளால் உயரப் பறந்தாலும்
“வாசிப்பு” என்னும் வேர்கள் வேண்டும்
காலூன்றி நிற்பதற்கு.

7. அறிவு நலம்பெற வாரிவழங்கும் புத்தகங்களை
தன்னகத்தே கொண்ட நூலகம்
நிச்சயமாக ஓர் அமுத சுரபீதான்.

ஆக்கம் : திருமதி-குந்திரநாயகி பத்மராஜா

நூல் வாசிப்பும் நூலகங்களும்.

வாசிப்பும் நூலகமும் வாழ்விற்கொரு வசந்தமென்று
வந்தமர்ந்த ஆர்வலர்கு வந்தனங்கள் செய்து
புத்தகத்திருவிழாவில் புதுக்கவிதை மொழிவதற்கு
குவிமழையை வரமருள தாழ்பணிவேன் தமிழ்மொழியை.

இலக்கணங்கள் இலக்கியங்கள் இவையென்றும் அறிந்ததில்லை
தலைக்கணங்கள் ஒருநாளும் தலையேற்றி சுமந்ததில்லை
இருந்தாலும் புத்தகங்கள் தீதென்று வெறுக்காமல்
நூல்களெல்லாம் அணைக்கின்ற கட்டிடம்தான் நூலகமோ?

இறைவன்நிறை திருத்தலங்கள் இருந்தாலும் கூட
இன்மனது எப்போதும் நூலகங்கள் தேடும்
உன்னிடத்தில் நான் கொண்ட உன்னதமாம் காதவொன்று
மன்னித்தில் யாருமிங்கே மாந்தர்களு மறிவாரோ?

மனநிறைவு மண்ணிலே வேண்டுமென்று மாந்தர்
ஆறுகுளம் பூங்காக்கள் அலைகின்றார் நன்று
நூறு இடம் சென்றாலும் மருந்தில்லை நண்பா
வேறுஇடம் வேண்டாம் நூலகம் வாடும்.

யுத்தங்களால் முடிந்துவிடமுடியாத எத்தனையோ
புத்தகங்கள் முடிந்துவிட்ட புதுமைகளும் இங்குண்டு
கண்ணீரும் செந்நீரும் காணாத ஆயுதங்கள்
கைகளிலே தவழுகின்ற நூல்களென்று நான் சொல்வேன்.

கல்லூரிக்கல்வியிலே கற்றுவிடும் பாடங்களாம்
கணிதமொரு விஞ்ஞானம் வரவாறும் தான்டி
மெத்தபடித்துவிட்ட வித்தகர்கள் சொன்னபடி
காலத்தே நன்னூல்கள் கற்றிருக்க பாரினிலே

காதலியை தேடுகிற காதலனாய்ப் புத்தகங்கள்
காத்திருந்து காத்திருந்து காலமெல்லாம் போகுதையா
கைபேசி தன்னோடு கதை பேசும் இளைஞர்கள்
புத்தகசாலையிலே புதுப் பொழிவு காண்பாரோ?

கபிலரொடுகம்பன் ஒளவைபொய்யாமொழி
நூல்களிலே எழுத்தேல்லாம் கீறல்களாய்க் கடந்திருந்தால்
கண்ணிறையும் காவியங்கள் தமிழினிலே உண்டோ?
இவையெல்லாம் இல்லாது இன்சுகம் எதில்காண்போம்?

பாரினிலே எத்தனைபேர் பாமரராய் இருந்தாலும்
படிப்பதினால் அவர்களேல்லாம் பண்டிதர்கள் ஆகின்றார்
புத்தனைப்போல் புன்சிரிப்பு காட்டுபவல் பேரழிகில்
பீத்தனைப்போல் புத்தகங்கள் தேடுபவர் உண்டோ.

வாழ்வில்நல்ல வெற்றிக்கு வழிகாட்டும் தோழர்கள்
வளிந்துபவர் விரும்பாத வனப்புமிக்க புத்தகங்கள்
உற்றவர்கள் உறவினர்கள் உறுதுணையாய் இருந்தாலும்
புத்தகங்கள் போன்றதொரு புன்னகையை யானறிவேன்.

அலங்கார ஆடைகளும் அணிகலங்கள் அத்தனையும்
முற்றாக களைந்துவிட்டு மூதறிஞர் சிந்தனையுள்
ஊற்றெடுக்கும் வார்த்தைகளின் ஏட்டிலே உரைந்துவிடு
பாட்டினிலே பொருள்தந்த பாரதியும் சொல்விருந்தான்.

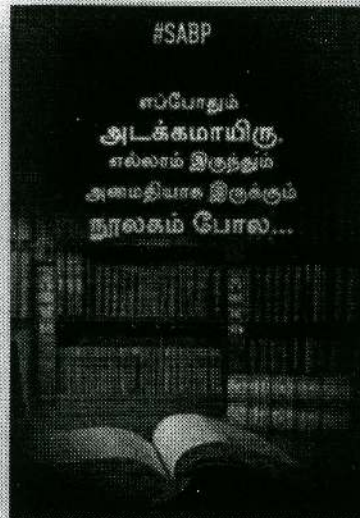
உறையினிலே வாளிருத்தல் உலகினிலே பயனில்லை
உறைவாளாய் தீயொன்றும் அகவாழ்வில் கிடவாது
புறவாழ்வில் (புகுந்துதல்வ புத்தம்புது மாறவ்களாய்)
ஏதிர்விரும் நெருப்பினிலும் படைத்துவிடு சரித்திரங்கள்

பெற்றேகுத்ததாயை எஞ்ஞான்றும் நினைப்பதுவும்
பிறந்துவிட்ட தாய்நாட்டை பெரிதாக மதித்தலுமே
கனிவான நன்னூல்கள் காலமெல்லாம் கற்பதும்
கற்றறிந்த மேதைகளாய்க் காணுமிந்த பூவுலகு.

உள்ளத்தெழுந்த உணர்ச்சியெல்லாம்
மெள்ளத்தெளித்துள்ளேன் வார்த்தைகளில்
கொள்ளத்தகுமோ குறையோயானறியேன்
தள்ளுவதும் கொள்ளுவதும் கவிஞர்கடனன்றோ.....

ச.தேவருபன்

மட/ மெதடிஸ்த மத்திய கல்யலூர்

கடற்கரையில்நிற்கின்றேன்
 பெருமழை எழுந்தது
 அலைகளும் இரைந்தன
 பறவைகள் பறந்தன
 அலைகளும் காலை வருடின

சட்டேன்று பின் வாங்கினேன்
 நான் தயங்கினேன்
 இத்தோடு வெறுத்தேன்
 இப்புனல் அருவியை
 நான் நடந்தேன்

பொட்டேன்று துளி விழ
 பட்டேன்று நடுங்கினேன்
 இதோ செல்லுவோம்
 என விரைய
 'சோ' எனவொரு அழகுரல்
 யாரடா இவன்
 பால் போன்றமுகத்துடன்.

விதை போன்ற விழியை
 சுருக்கி உருண்டான்
 விண்ணோடு இணையும்

நீருடன் அவனும்
 சேர்ந்து இணைந்தான்
 பிஞ்சு போன்ற கைகளை
 இழுத்துக்கொண்டு வந்தேன்
 என்னோடு இவ்வுலகில்
 உதித்தவன் வர மறுத்தான்.

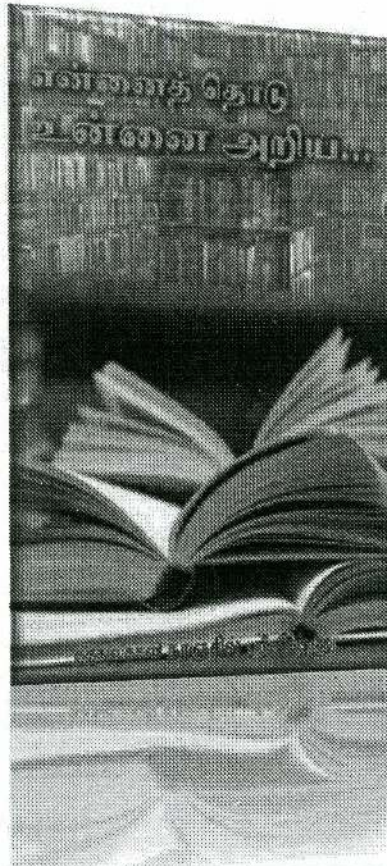
S.Sheshanhee 9H.

காற்றுக்குள் தான் நிற்கின்றேன்.

புளுதிக்குள் நான் நிற்கின்றேன்
 வீசும் காற்று என்னை தள்ளியது
 அங்குள்ள தருக்களெல்லாம்
 சேர்ந்து இரைந்தன

செய்வதறியாது தடுமாறினேன்
 என்ன செய்வதென்று பயந்தேன்
 அங்குமிங்கும் ஓடினேன்
 தடுக்கிக் கீழே விழுந்தேன்

இறுதியாக வீட்டிற்குள் புகுந்தேன்
 அங்கு பாதுகாப்பும் பெற்றேன்
 சற்று நேரத்தில் கடுங்காற்றும் ஓய்ந்தது
 வெளியே வந்து உருக்குலைந்த சூழலைப் பார்த்தேன்.

கி.தோமிகா
 தரம் 07v

சூர்யன்ன் பொற்கதிர்கள்
 ஆழியில் பட்டு
 தங்கம் போல்
 ம்னாங்கியது
 மென்மையான காற்றில்
 மரங்கள் அசைந்து கீதம் பாடின
 நான் வெள்ளை மணலில்
 நடந்து போகின்றேன்
 கண்ணாடி போன்ற கற்கள்
 எனது காலைக் குத்தியது
 சூர்யன் என் தலையை
 உடைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

கி.தோமீகா
 தரம் - 07

நான் அறையில் இருக்கின்றேன்
 எனக்கு வெறுப்பாக இருக்கின்றது
 சாப்பிட்ட உணவு செமிக்கவில்லை
 ஆனாலும் இதோ முடிந்துவிடும் என
 என்னை நானே ஏமாற்றுகின்றேன்
 ஊசியை போட்டால் முழு அறைக்கே
 விறையென வலிக்கும் போலுள்ளது
 ஏழு திக்கீழும் செய்யாத குற்றம் செய்தால்
 போல சிறையில் அடைத்திருக்கின்றேனா
 இல்லை இல்லை ஆசிரியர் குரல்

என் எண்ணத்தை பொய்யாக்கியது
 அவரது வார்த்தைகளே என்னை
 ஒவ்வொன்றிலும் தொங்கச்செய்தன
 வாய் நூலில் தொங்கும் சிலந்தி போல
 அவரே நீருபித்தார் மனிதனது இயலுமையை
 இரசனை எனும் சொல்லை வைத்து
 கவிதைகளாக என்னுள் புகுத்தினார்
 அதுவோ வாசனை போன்று அனுமதியின்றி
 உள்ளே போனது.

S.Shesanhee

9H

கல்வி

“கண்ணுடையாரென்பர் கற்றோர் முகத்திலிரண்டு புண்ணுடையோர் கல்லாதோர்” என்கிறார் வள்ளுவர் பெருந்தகை. அதாவது கற்றவர் மட்டுமே கண்ணுடையவர்களாக கருதப்படுவர். கல்வி கற்காதவர் கண்ணிருந்தும் முகத்திரண்டு புண்ணுடையவர்களாக கருதப்படுவர். இதுவே இதன் கருத்து. மனிதராய் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் கல்வி மிகவும் அவசியமானது. கல்வி ஒன்றுதான் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை ஒரு மனிதனுடன் கூடவரக்கூடியது.

“மன்னரும் மாசறக் கற்றேனும் சீர்தூக்கின் மன்னநிற் கற்றோன் சிறப்புடையன். மன்னற்குத் தன் தேசமல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்புண்டு” கல்வியின் பெருமையை மூதுரை இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது ஒரு நாட்டின் மன்னனையும் நன்றாக கற்றறிந்த ஒருவரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் மன்னனை விட கற்றவரே சிறப்புடையவராக கருதப்படுவர். ஏனென்றால் மன்னனிற்கு நாட்டை விட வேறு இடத்திற்கு சென்றால் சிறப்பில்லை. கற்றறிந்த ஒருவருக்கும் செல்லுகின்ற இடமெல்லாம் சிறப்பே ஆகும். இதுவே கல்வியின் சிறப்பு ஆகும்.

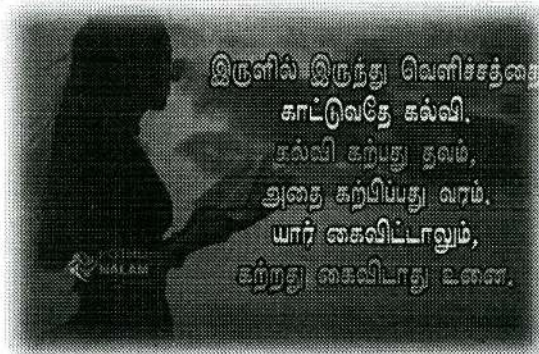
“பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே” என்கிறார் ஓளவையார் எவ்வளவு கடினப்பட்டாவது கல்வியை பெற்று விட வேண்டும் என்ற கருத்து ஆதிகாலம் தொட்டே வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சிறந்த கல்வி ஒரு மனிதனை உயர்ந்த இடத்திற்கு இட்டு செல்லும். கல்வி ஒரு மனிதனை முழுமையானவன் ஆக்குகின்றது. கல்வியானது கள்ளவர்களால் திருட முடியாத நிலையாக வாழ்க்கை முழுவதும் தொடரக்கூடிய ஒரு செல்வமாகும்.

“கற்க கசடற கற்றவை கற்ற பின் நிற்க அதற்கு தக” என்கிறது திருக்குறள். நாம் வெறுமனே கல்வியைக் கற்றால் மட்டும் போதுமானது அல்ல. கற்ற கல்விற்கேற்ப வாழ்க்கையில் நாம் ஓழுக வேண்டும். நாம் பெற்ற கல்வியை அனைவருடனும் பகிர்ந்து மற்றவர்களும் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டும். கல்வியை பெறுதல் ஒவ்வொருவரினதும் பிறப்புரிமையாகும் எனவே கல்வியை ஜயம் திரிபறக் கற்று சீரும் சிறப்புமாக வாழ்வோமாக.

வேலாயுதம் கேஷாலினி

தரம் 5B

மட்கோட்டமுனை கனிஷ்ட வித்தியாலயம்

நூலகமும் பயன்களும்

அறிவால் உயர்ந்து அரியாசனம் செய்வோம் என்கிறார் தேசத் தந்தை மகாத்மா காந்தி. அத்தகைய அறிவினை நமக்கு அள்ளித் தரும் இடம் நூலகம் ஆகும். நூல்கள் நிறைந்த இடம் தான் நூலகம் ஆகும். உலகின் முதன் முதலில் நூலகம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள் பண்டைய காலங்களில் மொசொப்பொத்தேமியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட தற்போதைய ஈராக்கியர்கள் ஆவர்.

நூலகத்தின் தேவை பற்றி உணர்ந்ததாலேயே “நூலளவே ஆகும் நுண்ணறிவு” என்று ஓளவையார் கூறியுள்ளார். ஒரு சமூகம் சிறந்து விளங்க வேண்டுமெனில் கல்வியறிவு சமூகத்திற்கு இருப்பது அவசியமாகின்றது. பலதுறை சார்ந்த திறனை அறிந்து கொள்வதற்கு நூலகங்கள் தேவைபடுகின்றன. ஓய்வு நேரங்களை பயனுள்ளதாக மாற்ற நூலகங்கள் அவசியமாகின்றன.

நமது மொழி வளத்தைப் பெருக்குவதற்கும் வாசிப்பைச் சரளமாகக் குவதற்கும் நூலகங்கள் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. ஒருவரைப் பல்துறை அறிவுடையவர்களாக மாற்றுவதற்கு நூலகம் பயன்படுகின்றது. மாணவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் ஒழுக்கத்தை ஊட்டும் நற்பண்புகளையும் நாகரீகத்தையும் கற்றுத்தரும். பகுத்தறிவை வளர்க்கும். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் அமுதசரப்பியாய் அள்ளிக் கொடுக்கும்.

நூல்களைப் பேணிப்பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு குடிமகனினதும் கடமையாகும் நூலகத்தின் பயன்களை நன்கறிந்து மாணவர்களாகிய நாமும் நூல்கள் பல கற்று அறிவை வளர்த்துக் கொள்வோம். வாழ்வில் வழம் பெறுவோம்.

வேலாயுதம் கார்த்திகையின்

தரம் 5B

மட்/கோட்டமுனை கனிஷ்ட வித்தியாலயம்

பழைய புத்தகத்தின் சுயசரிதை....

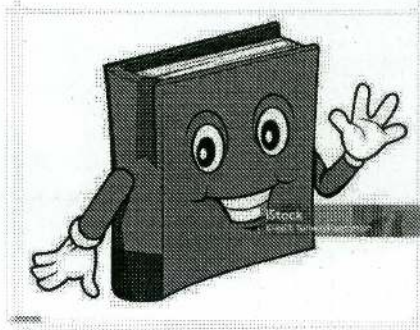
அன்று விடுமுறைநாள் ஆனாலும் மட்டக்களப்பு பொது நூலகம் சிறுவர்களுக்காக திறந்திருந்தது. ஆகவே நான் எனது தந்தையாருடன் அங்கு சென்றிருந்தோம். அங்கு நூல் இரவல் பகுதிக்கு சென்ற போது ஒரு முணங்கன் சததம் கேட்டது. நான் திடீரென பயந்து என்னவென்று அந்த இடத்திற்கு சென்ற போது ஒரு பெட்டிக்குள் கிழிந்த புத்தகமொன்று அழுது கொண்டிருந்தது. அதனிடம் நீ ஏன் அழுகிறாய் என நான் கோட்டபோது தனது வாழ்கை கதையை கூறியது.

நான் “மனிதனின் நற்பண்புகள்” என்ற பெயருடைய நூலாகுவேன். நான் கீ.சோமசுந்தரம் எனபவரால் உருவாக்கப்பட்டேன். நான் யுனிலங்காஸ் அச்சகத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டேன். பின் என்னை ஒரு பெட்டியில் அடைத்து அனுப்பினார்கள். நான் வந்து இறங்கிய இடம் இராமகிருஷ்ண மிஷன்.அங்கு உள்ள புத்தக கடையில் என்னை வைத்தார்கள். சில நாட்களின் பின் வாசிப்பு மாதம் வந்தது. அதனால் நான் மட்டக்களப்பு பொது நூலகத்திற்கு அன்களிப்பு செய்யப்பட்டேன்.

நான் நூலகத்திற்கு வந்த போது என்னை விருப்புடன் பல அங்கத்தவர்களால் எடுத்து பலகாலமாக நூலகத்திற்கு கொடுக்காமலும் ஒழுங்கான முறையில் என்னை பராமரிக்காமலும் கிழித்து விட்டார்கள். இவ்வாறு சில நாட்களுக்கு பின் என்னை நூலகத்துக்கு தெரியாமல் கொடுத்துவிட்டு சென்றார்கள். சில நாட்களின் பின்னர் நூலகர் எனது நிலையினை அவதானித்தார். பின்னர் இறாக்கையில் அடுக்காமல் ஜன்னல் ஓரத்தில் இருந்த பெட்டியினுல் வைத்தார்கள்.

மறுநாள் மழை பெய்தது அப்போது எனக்கு அருகில் இருந்த ஜன்னல் உடைந்திருந்தது. அதனால் என்மீது மழைத்துளிகள் பட்டு படடு நான் அழுக்கடைந்த நிலையில் இருந்தேன். மறுநாள் நூலகத்தை சுத்தம் செய்ய வந்த நபர் என் நிலையை அறிந்து என்னை மூலையில் இருந்த பெட்டியினுல் தூக்கி வைத்தார். ஏன தன் வாழ்க்கை கதையினை கூறி முடித்தது.

பின்பு அது என்னிடம் “என்னை சுத்தம் செய்து அழகான புத்தகமாக மாற்று” என்று கெஞ்சியது. இதன் கதையை கேட்டு எனக்கு கவலை ஏற்பட்டது. பின்னர் பின்னர் நூலகரிடம் புத்தகத்தை எடுத்து கொடுத்து புதிய அட்டை இட்டு நேர்படுத்தி தருமாறு மிக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டேன். நூலகரும் இதன் கதையை அறிந்து ஆனந்தத்துடன் புதிய அட்டை இட்டு நேர்படுத்தி தந்தார். இதை பார்த்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இதைப்பார்த்து புத்தகமும் மகிழ்ச்சி அடைந்தது. அவர் அதை எனது கையில் தந்தார். பின் புத்தகம் மீண்டும் இரவல் பகுதிக்கு சென்றடைந்தது.

கே.லகேசன்

How to become An Attractive Person???

By going through this topic You Might Think that I am going to talk about the Physical Appearance in This article Not Only You Most of us Belive Physical Apperance is the Driving Force behind Attactiveness. Of cource, I Accept Physical Apperance also plays a Role in Determing attactiveness. But some of us don't know in wich the real attractiveness lays on.

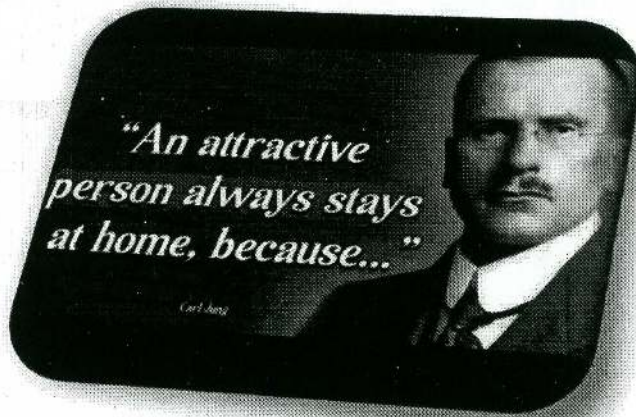
Our thoughts and how we look at ourselves are the most Dominant Factors which always influence in ones personality And Personnality holds a Major role in making an Attractive person. If we want to become an attractive person we don't need to be dressed on the Latest Fashions or we don't need to introduce ourselves to social Medias with the help of the opps which make us more beautifull. If we try to develop our personality and try tot out the real us automatically the attractiveness which is put out the sight within or inside us will start to shine.

To develop our personality the one thing I could suggest is Reading good books. Reading will help us to change our thoughts from negativity to positivity. It will help us to become like a new born baby who walks open hearted into the world and spreads magic it is said "Reading Makes the man perfect" Yes ,I think the kind of intelligence is more attractive than physical beauty.

To develop our personality we should try to spend our time with books and also should try to avoid spending time in social Medias. If we do so definitely we could also become a Person with good Personality and that will automatically bring us an attractive Person.

Thank You.

Miss .Kishalini Josrph

LDI

அவள் என்னிடம் குதிரையை நீட்டிய போது
நான் சற்றுத் தயங்கினேன்
நான் குதிரைப் படை வீரன் அல்ல
மறுத்தேன்.
அவள் விடவில்லை
குதிரைக்கு நான் லாடன் இட்டிருக்கின்றேன்
மூக்கணாம் கயிறு பொருத்தியிருக்கின்றேன்
நீ தான் இளவரசன் என்றாள்
எனக்குள் தயக்கம் உருக்கொண்டது
சன்னதம் கொண்டு ஆட
கால்கள் தயாராயின

அவள் என் அருகில் வந்து
நீ தான் குதிரைப்படைத் தலைவன் என்றான்
எல்லா சன்னதங்களும் அடங்கின

நான் யானைப்படை வீரன்
நான் அங்குசத்தைத் தாங்கும் யானைப்பாகன்
அவள் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை
புறப்பட்டாள்

அவள் முன்னரும் ஒரு இளவரசனை
குதிரைக்கு தளபதியாக்கியுள்ளாள்
காற்றில் கரைகின்ற ஓசைகள்
என்னை அம்மணமாக்கியது

இரண்டு தளபதிகள்
ஒரு குதிரையா?
மாயக்குதிரை
என்னுள் துள்ளிக்குதித்தோடியது
அதன் வலுவை என்னால்
கணக்கிட முடியவில்லை

குதிரையின் வேகம் என் கண்ணுக்குள்
சிறைப்படவேயில்லை
அதன் குளம்பொலி ஓசைகள்
என் காதுகளை உடைத்து பறைந்தன
எள்ளல் சுமைதாங்க முடியாது
என்னுள் துரத்துகின்ற
ஒற்றை இளவரசனை
களத்தில் அவள் நிறுத்தியுள்ளதை
வெறுத்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்
அவன் எதையும் அறியான்

துப்பாக்கிகள்
வாள்கள்
கேடயங்கள்
எல்லாவற்றையும்
அவனும் வைத்திருக்கின்றான்

அவளின் தந்திரங்கள்தான் என்ன?

யானைப்பாகனான என்னை

யானைப் படைத்தலைவனாக்கினீர்கள்
 போரில் வென்றதாக
 புளகாங்கிதம் கொண்டீர்கள்
 இப்போ ஏதேதோ உளறுகிறீர்கள்.

அவள் என்னைத் தளபதி யாக்கி
 இன்னொரு எதிரியையும்
 கட்டவிழ்த்திருக்கிறாள்
 புரணியத்தில் நெகிழ்ந்து மகிழ்ந்த
 சண்டைக்காட்சிகள்
 என்னுள் மெல்ல மெல்ல
 வீழ்த்தொடங்கின
 களத்தின் இரத்தத்திவலைகள்
 உருண்டு புரண்டு
 என் வாளிடம்
 ஏவம் கேட்கத்தொடங்கின
 போரென்றால் போர்
 சுரண் என்றால் சுரண்
 குப்பறக்கிடந்த வாழ் என்னைச் சீண்டியது

என்னை நடுத்தெருவிற்கு கொண்டுவந்த
 பேரிளம் பெண்ணைத் தேடுகின்றேன்
 அவளின் தலைக்கறுப்பைக் காணவில்லை

வெட்கம் கெட்ட பகலொன்று
 என்னைச் சீண்டிப்பார்த்து
 தலை குனிந்து மௌனத்துடன் கடக்கின்றேன்
 ஆனால் இளவரசிக்காக இளவரசன்
 காத்துக் கிடக்கின்றான்
 ஓ.....

திரு.த.மலர்ச்செல்வன்

வாசிப்பால் உலகை வசமாக்கு

நூல்களை நேசி
அதன்
பக்கங்களை சுவாசி
ஏனென்றால் ...
உன் புனர்ஜென்மத்தின்
கருவறை
அதனுள்ளேதான்
புதையுண்டு கிடக்கிறது!

தூர்ந்து போய்க்
கிடக்கு முன்
வாழ்க்கைப் பாதையைச்
செம்மையாக்கித் துலக்கி
மலர் தூவும்!

துருபிடித்துப் போய்க்
கிடக்கு முன்
அறிவின் முனைகளைச்
சாணை பிடித்துக்
கூர்மையாக்கும் !

கூனிக் குறுகிக்
கிடக்கு முன்
மன வாணை
உயர்த்தி விசாலமாக்கி
வண்ணப் பறவைகளின்
வசந்த உலாப் பாதையாக்கும்!

வாழ்க்கைப் பாதையில்
சறுக்கும் போதெல்லாம்
கை கொடுத்துத் தாங்கி
வெற்றிச் சிகரத்தில்
உன் பாதங்கள்
பவனிவரத் துணையாகும்!

அதனால்
புத்தகங்களை நேசி
அதன்
பக்கங்களை சுவாசி
ஏனென்றால்
வாசிப்பவர்களுக்கே
இந்த உலகம்
சொந்தமானது !

-சோ. அருளானந்தம்

உலகமயமாக்கலால் ஏற்பட்ட கொவிட் 19 தாக்கம்

உலகமயமாக்கல் என்பது தங்களது தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்காக ஒன்றாக இணைந்திருத்தலாகும். இவ் உலகமயமாதல் என்னும் பதமானது பேராசிரியர் டேவிட் என்பவர் மூலமாக உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பொதுவாக நாடுகளின் பணிகள், பண்டங்கள், மூலதனம், உழைப்பு, தொழில்நுட்பம், மனித மூலதனம் போன்றவற்றின் மீது எவ்வித தடையும் ஏற்படாது உலகின் பல்வேறு ஆதாரங்களை ஒன்றாக இணைக்கும் ஒரு செயன்முறை உலகமயமாக்கலாகும். உலகமயமாக்கலின் கீழ் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்குரிய சர்வதேச சந்தைகள் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. அதாவது உலகமயமாதல் என்பது புறக்காரணிகளால் தூண்டப்பட்டு ஒரு நாட்டில் ஏற்படும் மாற்றங்களை குறிக்கின்றது. இம் மாற்றங்கள் கடந்த காலங்களிலிருந்து பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் அடிப்படையில் உலகெங்கிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வகையில் நாடுகளிடையே தொடர்பாடல், வர்த்தகம், முதலீடு என்பன குறித்து கூடிய தொடர்புகளையும் ஒருங்கிணைப்புக்களையும் ஏற்படுத்துதல் உலகமயமாக்கலாகக் காணப்படுகின்றது. அடிப்படையில் சர்வதேசமயமாக்கல் மற்றும் தாராளமயமாக்கல் செயன்முறையை உலகமயமாக்கலானது குறித்து நிற்பதோடு தற்போது பொருளாதார, சமூக, கலாசார, அரசியல், சார்ந்த உலகமயமாதலாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

உலகமயமாக்கல் மூலமாக அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளும் சாதகமான விளைவுகளையும் பாதகமான விளைவுகளையும் எதிர்கொள்கின்றன. உலகமயமாக்கலின் விளைவால் தோன்றிய கொவிட் - 19 வைரசானது உலகளாவிய ரீதியில் எதிர்பாராத பாரியளவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இவ் கொவிட் - 19 வைரசானது 2019 டிசம்பரில் சீன நாட்டின் வுபோய் மாகாணத்தின் தலைநகராக விளங்கும் வுகானில் முதன் முதலாக அடையாளம் காணப்பட்டு பின்னர் படிப்படியாக உலக நாடுகளையும் பற்றிக் கொண்டது. இதன்படி ஜனவரி 30 அன்று கொவிட் - 19 தொற்றை உலகளாவிய ரீதியிலான பொது சுகாதார அவசர நிலையாகவும் மார்ச் 11 அன்று ஒரு பெருந்தொற்றாகவும் உலக சுகாதார அமைப்பு அறிவித்திருந்தது. ஆகஸ்ட் 31 2020 இன் நிலவரப்படி 216 நாடுகளில் கொவிட் - 19 வைரஸின் தாக்கம் காரணமாக 24,854,140 மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். இதில் 838,924 பேர் உயிரிழந்திருந்தனர். இலங்கையை பொறுத்தவரையில் 31.08.2020 இன் அரச தரவின்படி 2,995 பேர் கொவிட் - 19 தொற்றினால் பாதிக்கப்பட்டதோடு அதில் 2,860 மக்கள் குணமடைந்திருந்தனர்.

உலகளாவிய ரீதியில் அமெரிக்காவில் 5,855,521 பேர் கொவிட் - 19 தொற்றினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அதில் 838,924 பேர் உயிரிழந்திருந்தனர். உலகில் கொவிட் - 19 இனால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் அமெரிக்கா முதலாவது இடத்தில் காணப்பட்டது. உலகையே ஆக்கிரமித்து காணப்படும் கொவிட் - 19 வைரசானது உலக நாடுகளுக்கு இன்றைய நிலையில் மிகப் பெரியதொரு சவாலாகக் காணப்பட்டது. குறிப்பாக உலகமயமாக்கலில் பாரியளவான தாக்கத்தை கொவிட் - 19 வைரசானது ஏற்படுத்தியிருந்தது. உலகமயமாக்கலால் நன்மை மட்டுமல்ல மாறாக ஆபத்துக்கள் மற்றும் பாதிப்புக்களும் ஏற்பட்டன. இக் கொவிட் - 19 இன் வைரசினால் உலகமயமாக்கலில் ஏற்படும் தாக்கத்தை சமூக மற்றும் சூழலியல் ரீதியான தாக்கம் என வகைப்படுத்தி நோக்க முடியும்.

கொவிட் - 19 மற்றும் சூழல் தாக்கம்

வளி பயணத் தடை, தொழில் துறைகள் மூடப்பட்டமை காரணமாக வளி மாசுபாடானது குறைவடைந்திருந்தது. அதேவேளை பயணத்தடைகள் மூலமாக சீனாவில் 25% கார்பன் வெளியேற்றம் குறைவடைந்திருந்தது. இதன்படி சீனா 2019ம் ஆண்டு இதே காலகட்டத்தில் உற்பத்தி செய்த கார்பன் டை ஆக்சைட் சுமார் 200 மில்லியனுக்கும் குறைவாகவே உற்பத்தி செய்திருந்தது. அதேபோல் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளியேறும் நைட்ரஜன் ஆக்சைடு வெளியேற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சரிவானது ஏற்பட்டிருந்தது. இவ்வாறு வளிமாசடைவுக்கு காரணமான வாயு வெளியேற்றங்கள் (Lockdown) காரணமாக தொழிற்சாலைகள் என்பன

முடப்பட்டதன் காரணமாக ஏற்பட்டது. அதேபோல் கடல்வழி போக்குவரத்து, மீன்பிடித்தல் என்பன குறைவடைந்தமையினாலும் தொழிற்சாலை கழிவுகள் குறைவடைந்தமையினாலும் நீரின் தூய்மையும் பேணப்பட்டிருந்தது. நீர் மாசடையும் தன்மை கொவிட் - 19 இனால் உலகமயமாக்கலில் ஏற்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல் நீர்வாழ், நிலவாழ் உயிரினங்கள் மனிதர்களின் நடமாட்டம் குறைவடைந்தமையினால் சுதந்திரமாக சுற்றித்திரியும் நிலையும் காணப்பட்டது. அத்தோடு மிருகங்களை வேட்டையாடுதல் குறைவடைந்திருந்தது. மேலும் சட்டவிரோத காடழிப்பு நடவடிக்கைகள் குறைவடைந்திருந்தன. இதன் விளைவாக மரங்கள் வளர்ந்து இயற்கை எழுச்சியோடு காணப்பட்டன. இதன் மூலமாக வளிமாசுபடுதல், நீர் மாசுபடுகள் குறைவடைந்து இயற்கை சூழலில் தூய்மை பேணப்படும் நிலை உருவாகியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். மேலும் கொவிட் - 19 இனால் தொழிற்சாலைகள் கழிவுகள் குறைவடைந்து வீட்டுக்கழிவுகள் அதிகரித்து காணப்பட்டன. அதேபோல் வைத்தியசாலை கழிவுகளான முகமூடி, ரிக் போன்ற கழிவுகள் அதிகமாக வெளியேறப்பட்டமை கொவிட் - 19 இனால் ஏற்பட்ட சூழல் ரீதியான தாக்கமாகும். எடுத்துக்காட்டாக சீனாவின் வுகாவினில் வைத்தியசாலை கழிவுகள் 200 டொன்னுக்கும் அதிகமாகும். மேலும் பிளாஸ்டிக் பாவனை அதிகரித்துக் கொண்டு செல்லும் போக்கு கொவிட் - 19 இனால் சூழலியல் ரீதியான உலகமயமாக்கலில் ஏற்பட்டிருந்தது.

கொவிட் - 19 மற்றும் சமூகத்தாக்கம்

கொவிட் - 19 இனால் சமூக ரீதியாக ஏற்படும் பாதிப்புக்களாக கல்வி நடவடிக்கைகள் பாதிக்கப்படும் நிலை தோன்றியிருந்தது. அதாவது கொவிட் - 19 காரணமாக பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என அனைத்து கல்விசார் நிறுவனங்களும் மூடப்பட்டுள்ளதனால் சிறுபிள்ளைகள் தொடக்கம் முதுமாணிப்பட்டம் முடித்தவர்கள் வரை, அனைவரும் கொவிட் - 19 பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். உலகளாவிய ரீதியில் சுமார் இரண்டு பில்லியன் கல்வியியலாளர்கள் கொவிட் - 19 இனால் தமது கற்கை நெறிகளில் பின்னடைவை எதிர்நோக்கியிருந்தனர். மேலும் கொவிட் - 19 இனால் சமூக உலகமயமாக்கலில் ஏற்பட்டுள்ள மற்றுமொரு தாக்கம் தகவல் தொடர்பாடல் பாவனை அதிகரித்தமையாகும். கொரோனா காரணமாக ஏற்கும் இடையூறுகளை தவிர்ப்பதற்காக, அதாவது கொவிட் - 19 இனால் ஏற்பட்ட இடையூறுகளை தவிர்க்கவும் அன்றாட வாழ்க்கையை கொண்டு செல்வதில் காணப்படும் தடைகளை தவிர்க்கவும் இணையத்தளமானது அதிகளவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. ITU மதிப்பீட்டின் படி உலக சனத்தொகையில் 53 வீதமானோர் இணையத்தை பயன்படுத்துவதாக மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இணையத்தளத்தினூடாக தமது கல்வி, தொழில் மற்றும் அத்தியாவசிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளல் நன்மையக்கவில்லை. இணையத்தில் விளையாடல் மற்றும் அநாவசியமான இணையத்தளங்களை பாவித்தல் இணையத்திற்கு அடிமையாதலின் மூலமாக உடல், உள ரீதியான பல பாதிப்புக்கள் அதிகமாகவே ஏற்பட்டிருந்தன. மேலும் கொவிட் - 19 நோய்த்தொற்று காரணமாக பலர் வீட்டினுள்ளேயே இருத்தல் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகுவதற்கு வாய்ப்பை அதிகளவில் ஏற்படுத்தியதோடு மக்கள் கொவிட் - 19 காலத்தில் தற்கொலைகளும் இடம்பெற்றிருந்தன..

கொவிட் -19 மற்றும் சுற்றுலாத்துறை

கொவிட் - 19 இனால் பாதிக்கப்பட்ட முக்கிய துறையாக சுற்றுலாத்துறை காணப்பட்டது. அதாவது கொவிட் - 19 தொற்றிலிருந்து மக்களை பாதுகாப்பதற்காக உலக நாடுகள் நாட்டினை முடக்குதல் (Lockdown), சர்வதேச ரீதியான விமான பயணங்களை இரத்து செய்தல், விமான நிலையங்களை மூடுதல், பயணக்கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல், எல்லைகளை மூடுதல், கடல்வழி, வான்வழி போக்குவரத்துக்களை தவிர்த்தல் போன்ற பல கட்டுப்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தியிருந்தது. இதன் நேரடி விளைவாக பாதிக்கப்பட்ட முதல் தர துறையாக சுற்றுலாத்துறை காணப்பட்டது. சுற்றுலாத் துறையானது அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளின் சமூக பொருளாதாரத்துக்கான அடிப்படை அம்சமாக காணப்படும் அதேவேளை பல நாடுகளில் 30% - 80% வரையிலான ஏற்றுமதியில் சுற்றுலாத்துறையின் பங்கு காணப்பட்டது. ஆனால் கொவிட் - 19 2020 ஜனவரி - ஏப்ரல் மாதங்களிலே சர்வதேச சுற்றுலாப்

பயணிகளின் வருகை 47% இனால் குறைவடைந்திருந்ததோடு வேலையிழப்பு, அந்நிய செலாவணி மற்றும் வரி வருமானங்களை இழக்கும் நிலை பல நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டிருந்தன.

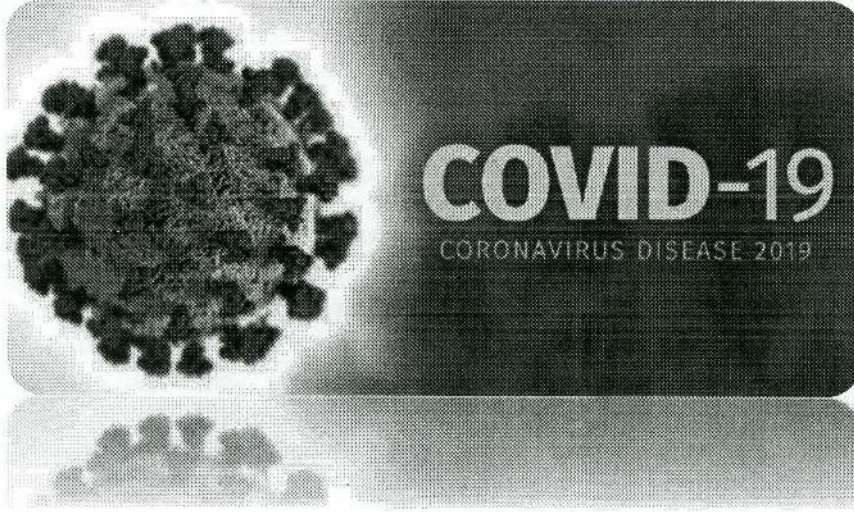
உலகளாவிய ரீதியில் சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையானது பெப்ரவரியில் 12% ஆகவும் மார்ச்சில் 55% ஆகவும் ஏப்ரலில் 97 வீதமாகவும் குறைவடைந்து சென்றிருந்து. குறிப்பாக சுற்றுலாப்பயணிகள் தத்தமது நாடுகளுக்கு திரும்பிச் செல்வதன் மூலம் பொருளாதார உலகமயமாக்கலானது பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்கியிருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையை நோக்கினால் இலங்கை வரலாற்றில் 2020 ஏப்ரல் பூச்சிய உல்லாச பயணிகள் வருகை தந்த வருடமாக காணப்படுவதோடு இவ் வீழ்ச்சி பல்வேறு வகையில் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை பாதித்திருந்தது.

அந்தவகையில் சுற்றுலாத்துறை என்பது ஒரு நாட்டிற்கு அந்நிய செலாவணியை ஈட்டித்தருகின்ற ஒரு துறையாகும். அவ்வருமானமானது கொவிட் - 19 இனால் குறைவடைந்திருந்தது. அதாவது இலங்கைக்கு மொத்த வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி மூலம் 2018 ஆம் ஆண்டில் 11 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள் வருமானமானது கிடைக்கப்பெற்றிருந்தது. அதே ஆண்டில் இறக்குமதியினளவானது ஏறத்தாழ 22.5 பில்லியன் அமெரிக்க டொலராக காணப்பட்டது. இறக்குமதிக்கு செலவு செய்யப்பட்ட 11.5 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களும் உல்லாசப் பயணத்தின் மூலமாக கிடைக்கப்பெற்ற வருமானத்தின் மூலமாகவே ஈடுசெய்யப்பட்டது. ஆனால் கொரோனா தொற்று காரணமாக சென்மதிநிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கின் பற்றாக குறையானது மென்மேலும் அதிகரிக்க கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் காணப்பட்டன. இந்த இழப்பை ஈடுசெய்வதற்கு நாட்டில் சாதாரண நிலை தோன்ற வேண்டியிருந்தது. சுற்றுலாத்துறை வீழ்ச்சியடைந்தமையானது மறைமுகமாக வேலைவாய்ப்பிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி பொருளாதார உலகமயமாக்கலுக்கும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதாவது உல்லாசப்பயணத்துறையால் உலகளாவிய ரீதியில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பலர் வேலைவாய்ப்பினை பெற்றிருந்தனர். குறிப்பாக இலங்கையில் ஏறத்தாழ நான்கு இலட்சம் மக்கள் சுற்றுலாத்துறை மூலமாக வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தனர். கொவிட் - 19 இனால் நான்கு இலட்சம் இலங்கையர்கள் முற்றாக வேலையிழந்திருந்தனர். இதனால் தனிநபர் வருமானம் குறைவடைந்திருந்தது.

மேலும், சுற்றுலாத்துறையில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியானது சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவையில் பாரிய பற்றாக்குறையை உருவாக்கி இறுதியாக மூலதனக் கணக்கூடாக சென்மதிநிலுவையில் மூலதனப்பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு உலக நாடுகளிலும், உலக நிதி நிறுவனங்களிலும் கடன்பெற வேண்டிய நிலையை தோற்றுவித்திருந்தது. ஏற்கனவே இலங்கை உட்பட பல அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் கடன் சுமையால் பல இன்னல்களுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்ற நிலையில் கொவிட் - 19 இனால் நாடுகளில் மென்மேலும் கடன்சுமை அதிகரித்திருந்தது. இவ்வாறு கொவிட் - 19 இன் காரணமாக சுற்றுலாத்துறை வீழ்ச்சி, கடன் சுமை என்பன அதிகரித்து அதன் விளைவாக நிதிப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு இலங்கையை நிதி நெருக்கடிக்குள் இட்டுச்சென்றிருந்தது. அதேபோல் இலங்கையில் கொவிட் - 19 இனால் ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஏற்றுமதிகள், உல்லாசப்பயணிகளின் வருகை வெளிநாட்டு பண அனுப்புதல்களின் அதிகரிப்பு, வெளிநாட்டு அதிகரிப்பு, வெளிநாட்டு நேரடி முதலீடு என்பன அதிகரிக்கும் போது அந்நியச் செலாவணிகள் உட்பாய்ச்சல்கள் அதிகரித்து ரூபாவின் புற பெறுமதி அதிகரிக்கும். மாறாக கொவிட் - 19 இனால் இது பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் இவையனைத்தும் பாதிக்கப்பட்டு அதன் விளைவாக இலங்கையின் ரூபா பெறுமதி வீழ்ச்சியடைந்து காணப்பட்டது.

ஆகவே, கொவிட் - 19 உலகளாவிய தொற்றுநோயின் தன்மையானது இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் செயலாற்றல் பல்வேறு நிச்சயமற்ற காரணிகள் மீது தொங்கிநிற்கின்ற நிலையினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இவை, உலகளாவிய தொற்றுநோய் மேலும் வியாபித்தல், தணிப்பு வழிமுறைகளின் தீவிரம் மற்றும் வினைத்திறன், நிரம்பல் சார்ந்த குழப்பங்களின் அளவு மற்றும் நடத்தைசார் மாற்றங்கள் மற்றும் ஏனைய பொருளாதார படிவங்களின் நிலைத்திருக்கும் தன்மை என்பவை யாவினதும் உள்நாட்டு மற்றும் உலகளாவிய

பொருளாதாரங்கள் இரண்டுக்கும் தொடர்புடையனவாக இருந்தன. உலகளாவிய பொருளாதார நடவடிக்கையின் மீட்சி மெதுவானவொரு வழிமுறையாக இருக்கும் சாத்தியம் இருந்தபோதிலும், இலங்கையின் திரண்ட கேள்வியில் கணிசமான பகுதிக்கு உள்நாட்டுக் கேள்வி வகிபாகம் கொண்டிருப்பதனால் உள்நாட்டுப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் வழமைக்குத் திரும்பும் முகமான வழிமுறைகள் என்பன இலங்கையின் விரைவான மீட்சியை இயலச்செய்யும்.

பழந்தமிழர் பண்பாடும் வாழ்வியலும்

முன்னுரை

சமூகவியல் அறிஞர்களின் கருத்தின்படி பண்பாடு என்பது வாழ்க்கை முறை என்பதாகும். ஒவ்வொரு மனித சமுதாயத்திற்கும் ஒரு பண்பாடு உண்டு. ஒரு சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற பெரும்பான்மை மக்களின் ஒருமித்த நடத்தைகளையும் எண்ணங்களையும் அது வெளிப்படுத்தும். ஒரு சமுதாயத்தில் அமைந்துள்ள கலை, நம்பிக்கை, பழக்க வழக்கங்கள், மொழி, இலக்கியம், விழுமியங்கள் முதலியன அச்சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுக்கூறுகள் எனப்படும். “தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அவற்கோர் குணமுண்டு” என்று தமிழை அடையாளப்படுத்தினார் நாமக்கல் கவிஞர். வேறு எந்த மொழிக்கும் இல்லாத பெருமை தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் உண்டு. காரணம் மனித இனம் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதை விட எப்படி வாழக்கூடாது என்று வாழ்வியலை கற்றுக்கொடுத்தது தமிழரின் பண்பாடு ஆகும். நாடாண்ட மன்னன் முதல் குடிசை வாழும் சாதாரண குடிமகன் வரை குலம் காக்கும் பண்பாட்டைக் கட்டிக்காத்து பார்போற்ற வாழ்ந்த இனம் தமிழ் இனம் ஆகும்.

“பண்டைப் பெரும்புகழ் உடையோமா? இல்லையா? பாருக்கு வீரத்தை சொன்னோமா? இல்லையா? எண்டிசை வாய்மையால் ஆண்டோமா இல்லையா? என்று தமிழர் பெருமையை உலகறிய சொன்ன பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் வரிகள் தமிழர்களின் தொன்மையான பண்பாட்டையும் கலாசாரங்களையும் எடுத்து காட்டுகிறது. செம்மொழியாகிய எம்மொழியும் அதன் நீண்டிருக்கும் பண்பாடும் கலாசாரமும் உலகத்தார் கண்டு வியக்கும் அதிசயமாகும். பல்லாயிரம் மொழிகள் புவியில் இருந்தாலும் எத்திசையிலும் பெருமைகொண்ட மொழியான தமிழ் தனக்கென தனித்துவமான பண்பாடுகளையும் கலாசாரங்களையும் கொண்டது. இன்றைக்கு பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதாவது சங்க காலங்களில் இருந்தே தமிழர்களின் தனித்துவமான பண்பாடும் அதனோடு சேர்ந்த வாழ்க்கை முறைகளையும் காண முடியும். ஆனால் இன்று தமிழர் கலாசார பண்பாடு அருகிவரும் நிலை காணப்படுகிறது.

“யாதுமுரே யாவரும் கேளிர் தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” என்று பாடிய கணியன் பூங்குன்றனார் உலகத்துக்கே சமத்துவத்தை விதைத்திருந்தார். பண்பாடு எனப்படுவது அதாவது பயிர் விளைகின்ற நிலத்தை உழுது பண்படுத்துவது போல மக்கள் தம் வாழ்க்கையினை நெறிப்படுத்துவதே பண்பாடாகும். தமிழர் பண்பாடும் அத்தகையதே. அதாவது “அறம், பொருள், இன்பம், வீடு” என்கின்ற விடயங்களை பின்பற்றி வாழ்வதே வாழ்க்கை பண்பாடாகும். அறத்தின் வழி வாழ்தல் தமிழர் பண்பாடாகும் இதனை வள்ளுவர் “அழுக்காறு அவா வெகுழி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்” என்று தமிழ் பண்பாடு அறம் சார்ந்தது என்று உலகுக்கே எடுத்து காட்டுகிறார். தமிழரின் தலைசிறந்த பண்பாடுகளில் ஒன்று விருந்தோம்பல். விருந்தோம்பல் வீட்டிற்கு வரும் உறவினர்களை மட்டுமல்ல முகம் தெரியாத யாராக இருந்தாலும் அவர்களை அன்போடு உபசரித்து முகம் மலர் உணவளித்து உள்ளன்போடு வழியனுப்பும் வாழ்வியலை தருகிறது. வரவேற்றல் என்கிற பண்பாடு வந்தோரை வருக வருக என்றழைத்து இன்முகம் காட்டி வரவேற்று உண்ண உணவழித்து, உபசரித்தல், வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி வைத்தல் என்பன தமிழர்களின் தனித்துவமான பண்பாடுகளாகும். இவ்வாறு வந்தோரை வரவேற்று மகிழ்விக்கும் செய்திகள் வரலாற்றில் “பாரிமன்னன், அதியமான் நெடுமானஞ்சி, சடையப்பவள்ளல்” என்று வரலாறு தமிழர்களின் பண்பாட்டை எடுத்தியம்புகின்றன. மேலும் இன்சொல் பேசுதல், பெண்களை மதித்தல், முத்தோரை கனம் பண்ணல், பெற்றோரை மதித்தல், கற்றோரை வியந்து பார்த்தல், உயிர்களிடத்தில் அன்பு கொள்ளல், செய்நன்றி மறவாமை, காதல், நட்பு, கல்வி, போர், வீரம் என்று என்றைக்கும் மங்காத தனிப் பெருமை கொண்டது தமிழர் பண்பாடு என்றால் அது மிகையல்ல. பண்டைய தமிழர்கள் வீரத்தைத் தொல்காப்பியப் புறத்திணை இயல் எடுத்துக் கூறுகின்றது. பெரும்பாலும் தற்காப்பு முறையில் தான் போர் நடைபெற்றது. தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை என்ற நால்வகைப் படைகளும் போரில் ஈடுபட்டன.

வெட்சி, வஞ்சி, உழிகை, தும்பை என்ற நான்கு புறத்திணைப் பகுதிகளிலும் தமிழர்களின் போர்முறைகள் தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகின்றன. மேலும் வீரர் அல்லாதவர்கள், புறங்காட்ட ஓடுவார், புண்பட்டார், முதியோர், இளையோர், இவர்கள் மீது படைக்கலம் செலுத்தலாகாது என்பதும் புறநானூற்றால் அறிய முடிகிறது.

அன்று தொட்டே கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய தமிழர்கள் முத்தமிழ் வளர்த்த பெருமைக்குரியவர்கள் சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்தவர்கள் இயல், இசை, நாடகம் என ஆய கலைகள் அறுபத்தினான்கும் தமிழர்களின் கலாசாரத்தை பறை சாற்றுகின்றன. கலாசாரம் எனப்படுவது வாழ்வியல் பழக்கவழக்கங்கள், ஆடை அணிகலன்கள், கலைகள் போன்றவற்றின் மூலம் வெளிப்படும் மக்களின் பிரதிபலிப்பாகும். தமிழர்கள் வேட்டி சேலை எனும் ஆடை கலாசாரத்தை உடையவர்கள் இவர்கள் அதிகம் இந்து சமயம் சார்ந்தவர்கள் இவர்களது வாழ்வியல் வழிபாட்டு முறைகள் போன்றன அதிகளவான சடங்கு சம்பிரதாயங்களை கொண்டு காணப்படுகின்றன. மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை வாழ்வின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்களிலும் வரும் நிகழ்வுகள், திருமணம், புதுமனைபுகுதல், தொழில் ஆரம்பம் போன்ற நிகழ்வுகளை சுப நிகழ்வுகளாக கொண்டாடி தமது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். அதிக தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்களாக விளங்கினர் தமிழர்கள் தமது பண்பாடு கலாசாரங்களை வெளிக்காட்டும் மாபெரும் கோவில்களை அமைத்திருந்தனர். இது தமிழர்களின் கட்டட கலை சிற்பக்கலை ஓவியக் கலை, நாட்டியக் கலை போன்ற கலைகளையும் இறை நம்பிக்கையையும் பல தலைமுறைகளைத் தாண்டி உலகத்துக்கே பறை சாற்றும் அதிசயங்களாகும். மேலும் மங்கல இசை வாத்தியங்களின் புல்லாங்குழல், நாதஸ்வரம், தவில், உடுக்கு, பறை, மணி மற்றும் சங்கு போன்ற இசைக்கருவிகள் தமிழர் கலாசார இசைக்கருவிகளாகும். தமிழில் எழுந்த ஒப்பற்ற இசைப்பாடல்கள் தமிழர்களின் இசை ஆர்வத்தை எடுத்து காட்டும். என்றும் பெருமை மிக்க சங்கப்பாடல்கள் ஜம்பெரும் காப்பியங்கள், பதினெண் கீழ் மேல் கணக்கு நூல்கள், கம்பராமாயணம் எனப் பல நூறு மாபெரும் இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்டவை. தமிழ் கலாசாரம் நடனம், நாடகம், கூத்து போன்ற எம் மண்ணுக்குரிய கலைகளை கொண்டதுவே தமிழ் கலாசாரம் காதலும் வீரமும் அன்பும் இயற்கையும் மனிதமும் கலைகளும் ஒருங்கே சங்கமிக்கும் தமிழ் கலாசாரம் என்றைக்கும் பெருமைக்குரியதாகும்.

“ஈதல் இசைப்பட வாழ்தல் அதுவல்லது ஊதியம் இல்லை உயிற்று” என்ற பொய்யாமொழியின் பொன்மொழிக்கிணங்க சங்கத்தமிழர் ஈகையில் தழைத்தோங்கி விளங்கினர். இதற்கு முதற்கண் கடையெழு வள்ளல்களை சான்றாகக் கூறலாம்.

- நறுமணம் நல்கும் நறுமுல்லைக் கொடி, காற்றில் துவண்டு படர இயலாமல் வருந்துவதாய் எண்ணித் தன் உயரிய தேரினையே அக்கொடி படர நல்கினான் பாரிவள்ளல்.
- கார்மேகம் கண்ட கலாப மயில் தன் அழகிய தோகையினை விரித்தாடுதலைக் கண்டான் பேகன். கடுங்குளிரதனிலே கலாப மயில் நடுக்குற்று நலிகிறதோவென எண்ணி மனம் கசிந்தான். உடனே தன் பொன்னாடையை பாங்காய் அதன் மேல் போர்த்தியே மனம் நெகிழ்வுற்றான்.
- கிடைத்தற்கரிய தீஞ்சுவை நெல்லிக்கனியினை தாம் சுவைத்து வாழ்தல் நன்றன்று என்றெண்ணி தன்னைக்காட்டிலும் தமிழ் வாழவேண்டும் என்ற பெருந்தகைமை உள்ளத்தான் இன் தமிழ்ப் புலமை பெற்ற தமிழ் முதாட்டிக்கு அதனை ஈந்து சிறப்புச் செய்வித்தான் அதியமான்.
- “இடுக்கண் உடையுழி ஊற்றுகோல் அற்றே ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்” என்பதற்கிணங்க, துன்பத்தில் உழன்று வாடி வருந்தும் கலைஞர் தம்மை தன் இனிய சொற்களால் தேற்றுவித்தும். அவர்கள் வறுமையினைப் போக்க தன்னிடம் உள்ள உயர்ஜாதிக் குதிரைகளையும் மற்றும் பொருள்களையும் நல்கி சிறப்பித்தவனே வள்ளல் காரி என்பவன்.
- ஒளிர்மிக்கதாய் சுடருடன் பிரகாசிக்கும் கிடைத்தற்கரிய நீலமணியினையும். அதைப் போன்றே நாகதேவதையின் அருளால் தனக்குக் கிடைக்கப் பெற்ற கலிங்கம் என்ற

ஆடையினையும் கூட தன்னிடம் யாசித்து வந்த இரவலர்களுக்கு இன்முகத்துடன் நல்கி அவர்தம் முகம் மற்றும் அகமலர்ச்சியினைக் கண்டு களித்தவன் அண்டிரை ஆய் என்ற வள்ளல்.

- “விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து உள்நின்று உடற்றும் பசி” என்ற பொன்மொழிக்கேற்ப. பருவம் பொய்த்தல் போன்ற காலங்களில் மக்கள் பசிப்பிணியகற்றும் மாமருந்தாய்த் திகழ்ந்தவன் நள்ளி என்ற வள்ளல் பெருந்தகை. அவாறு இரவலராய் வந்தோரின் பசிப்பிணியைப் போக்க எண்ணற்ற திரவியங்களை வழங்கி அதில் அவர்களின் மன நிறைவினைக் கண்டு பேரானந்தம் எய்தியவன் அவன்.
- அம்பலத்து இறைவன் போல் தன் திறமையினால் கூத்தாடி மக்களை மகிழ்வித்து வந்த கூத்தர்களுக்கு வளமான நாடுகள் பலவற்றினை நல்கி மகிழ்ந்தவன் கொல்லியாண்ட வல்வில் ஓரி என்ற மன்னன்.

மனித இனத்தின் வாழ்வியலை கற்றுக் கொடுத்த தமிழரின் பண்பாட்டு அடிச்சுவடுகள் இன்றும் உலகம் முழுவதிலும் தடம் பதித்து இருக்கிறது என்றால் உயர்ந்த சிந்தனைகளையும், உயர்வான எண்ணங்களையும் சமூகம் எனும் மணற்பரப்பில் விதைத்துச் சென்றிருக்கிறது என்று தானே அர்த்தம். பண்பட்ட மண்ணில்தான் செடிகளும் கொடிகளும் துளிர்விடும். அதுபோல இந்தச் சமூகம் பண்பட வேண்டும் என்றால் நல்ல பண்பாடு இருக்க வேண்டும் என்பதனை தமிழினம் இத்தரணிக்குக் கற்று கொடுத்து இருக்கிறது. இலக்கியங்கள் தொடங்கி இன்றைய இணையம் வரைக்கும் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பதிவுகள் தன்னைக் காட்சிப்படுத்தி நிற்கிறது. நாகரிகம் என்ற பெயரில் தலைமுறை கடந்து விட்டாலும் தமிழரின் பண்பாட்டு எச்சங்கள் வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு தளத்திலும் பின் தொடர்ந்து வருகிறது.

இன்றைய சமுதாயமானது உலகமயமாதல், மேல்நாட்டு கலாசார மோகம், தொடர்பாடல் வலுப்பெற்றமை போன்றவற்றால் நமது பண்பாட்டு கலாசாரத்தின் உடை, உணவு, கலை என்பவற்றில் இருந்து விலகி செல்கின்ற தன்மையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தன் இனத்தினுடைய அடையாளங்களான பண்பாடு மற்றும் கலாசாரத்தை விட்டுக் கொடுப்பது தனது பிறப்புரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு சமனான செயலாகும். வெளித்தோற்றத்தில் பிற பண்பாட்டைக் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டினாலும் தமிழரின் தனித்தன்மை கொண்ட பண்பாடு கலாசாரம் என்பன ஏதோ ஒரு விதத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுவதாகவே இருக்கும். நம் முன்னோர் உருவாக்கி கடைப்பிடித்த பண்பாட்டையும் கலாசாரத்தையும் பின்பற்ற வேண்டியது எம் தலையாய கடமையாகும். உலகம் கண்ட மூத்த குடியின் சிறப்புமிக்க இந்த பண்பாடும் கலாசாரமும் வாழ்க்கை முறையையும் தலைமுறை நூறு கடந்தாலும் தன் தனித் தன்மை காரணமாக தலைசிறந்ததாகவே உலக மக்களால் போற்றப்படும். எனவே தான் நாகரிகம் என்ற பெயரில் பலநூறு தலைமுறை கடந்து வந்தாலும் தமிழரின் பண்பாட்டு எச்சங்கள் வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு காலத்திலும் பின்தொடர்ந்து வருகின்றன. பிரதேச கலாசார மோகங்களை தவிர்த்தல், எமது கலாசார உடைகளை அணிதல், பண்டிகைகளை கொண்டாடுதல், அடுத்த தலைமுறைக்கு இவைபற்றி கற்பித்தல் என்பன நம் பண்பாடு கலாசாரத்தை பாதுகாக்க நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை ஆகும்.

எமது கலாசாரத்தின் ஆழத்தை கீழடியில் நிகழ்ந்த புதைபொருள் ஆய்வுகள் கூறும். தமிழ் என்று சொல்ல காற்றும் இசைமீட்டும். இருக்கின்ற பெருமைகளை கட்டி காப்பதும் அவற்றை தலைமுறை தாண்டி நிற்கச் செய்வதும் தமிழர்களான எம் ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும். நம் தமிழின் பெருமையை பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள் “தமிழுக்கு அமுதென்று பெயர் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று பாடுகிறார். ஆதலால் எம் உயிரிலும் மேலான தமிழையும் அதன் கலாசாரத்தையும் பண்பாடுகளையும் காப்பது எம் கடமையாகும்

மாணவர்களிடையே விழுமிய பண்புகளை வளர்ப்பதில் பாடசாலையின் பங்கு

மனித வாழ்வை செம்மையானதாகவும் அர்த்தமுள்ள வகையிலும் வாழ்வதற்கு மனித விழுமியங்கள் அறக்கருத்துக்கள் என்பன துணை செய்கின்றன. மனித வாழ்வின் வளமானதாகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் செம்மையான வகையில் வாழ்வதற்கும் விழுமியங்களும், அறக்கருத்துக்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. விழுமியம் என்பது தனிமனித வாழ்விலும், சமூக வாழ்விலும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை விழுமிய பண்புகள் நம் வாழ்வில் பயணிக்கின்றது. குறிப்பாக மனித விழுமியங்களான அன்பு, பரிவு, இரக்கம், நேர்மை, ஒழுக்கம், உதவிசெய்தல், அகிம்சை என பல உள்ளன. “கல்வியில் கிடைக்கப்பெறும் நன்மை யாதெனில் நல்ல மனிதனை உருவாக்குவது மட்டுமல்லாமல் அவர்களை நல்ல முறையில் செயலாற்றவும் செய்கிறது” என்ற கிரேக்க மெய்யியலாளர் பிளேட்டோவின் கருத்திற்கு இணங்க விழுமியப் பண்புகளை வளர்ப்பதிலும், விழுமிய கல்வியை கோட்பாட்டு ரீதியிலும் செயற்பாட்டு ரீதியிலும் வழங்குவதிலும் பாடசாலையின் வகிப்பங்கு மிக முக்கியமானதாக காணப்படுகின்றது.

இன்றைய மாணவர்களே நாளை சமூகத்தை ஆள்பவர்களாக வளர்ப்போகின்றனர். ஒரு பிள்ளை பிறந்து வளர்ந்து முதலில் சந்திக்கின்ற சமூகம் பாடசாலை சமூகமேயாகும். அது மட்டுமன்றி தமது வாழ்க்கைக்குரிய பண்புகளையும் எதிர்காலத்திற்கான கல்வியையும் முறையாக கற்றுக் கொள்கின்ற தளமும் பாடசாலையே ஆகும். ஒரு பிள்ளை பாடசாலை சென்றதும் அவனுக்கு அனைத்தும் ஆசிரியர்களாகி விடுகின்றனர். இவ் ஆசிரியர் மாணவருக்கு வெறுமனே ஏட்டுக்கல்வியை அல்லது புத்தகக் கல்வியை மட்டும் வழங்க முடியாது வழங்கவும் கூடாது.

தற்காலத்தில் தொழிநுட்பம் ஆட்கொண்டுள்ள உலகில் மாணவர்களை விழுமியத்தில் வளரச் செய்வது என்பது மிகவும் கடினமான செயலே ஆகும். ஆனால் இப்பணியை முழுமையாக பேணிக்காத்து முழுமையாகவும் கட்டுப்பாடுடனும் வழங்கக்கூடிய அதிகாரமளிக்கப்பட்ட ஒரே இடம் பாடசாலையே ஆகும். பாடசாலையில் கற்கும் நல்ல பழக்கங்களினாலேயே மாணவர்கள் சமூகத்திற்கு சென்ற பிறகு செயற்படுத்தப்போகின்றனர். அதனால் பாடசாலையில் வழங்கப்படும் விழுமிய பண்பு மிக முக்கியமானது.

எமது கல்வி வரலாற்றை பார்த்தால் ஆரம்ப காலங்களில் குருகுலம் சென்று கல்வி கற்று வந்தனர். அக்காலத்தில் மாணவர்கள் ஒழுக்கமுள்ளவர்களாவும். குருவினுடைய சொல்லை தெய்வ வாக்காகவும் பணிந்து கல்வி கற்கும் மாணவர்களாகவும் இருந்தனர். உதாரணமாக ஏகலைவனைக் கூறலாம். ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் நாகரிகமும் தொழிநுட்பமும் வளர்ச்சியடைந்த காலத்தில் சமூகம் மற்றும் மாணவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகளும் மாற்றமடைந்துள்ளன. தற்காலத்தில் மாணவர்களின் வாழ்க்கைமுறை முற்றாக மாற்றமடைந்துள்ளதைக் காணலாம். எல்லா மாணவர்களுக்கும் குடும்பச் சூழல் வளமானதாக அமைவதில்லை. வறுமை, பெற்றோர்களை இழந்த நிலை, கூட்டுக்குடும்பங்கள் தனிக்குடும்பமாக மாறிவிட்டன. பெற்றோருக்கு வேலைப் பளு, தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, இணையப் பாவனை, தகாத நண்பர் கூட்டம், தந்தையின் அறிவுரை மற்றும் வழிகாட்டல் இடையின் அரவணைப்பு என்பன சரியாக கிடைக்காமை எனப் பல குடும்ப சூழ்நிலைகளுடன் அனேக மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு வருகின்றனர். இவ்வாறான பின்புலங்களைக் கொண்ட மாணவர்களாலும் சமீப காலமாக நடைமுறைப் பாதிப்புக்கள் பல ஏற்படுகின்றன. மாணவர்களிடத்திலே போதைப்பொருள் பாவனை, மாணவர்கள் மீதான துஸ்பிரயோகங்கள், கீழ்ப்படியாமை, பாடசாலைக்கு எதிரான வன்முறைகள் என்பன அதிகரித்துவிட்டன என்றே சொல்லாம்.

இவ்வாறான பாதிப்புக்கள் ஏற்படும் போது அவற்றில் இருந்து எமது சமூகத்தை மாணவர்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் சில வழிமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் பாடசாலையில் தாம் கற்பிக்கும் மாணவர்களை சிறந்த நற்பிரஜையாக உருவாக்க இலட்சியத்துடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் சேவையாற்ற வேண்டும். விழுமியப் பண்புகளை கலைத்திட்டத்தின் ஊடாகவும் இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகள் மூலமாகவும் வளர்க்கத் தேவையான தேர்ச்சிக்களைப் புத்தாக்கம் செய்ய வேண்டும். மேலும் ஆசிரியர் மட்டுமல்லாது பெற்றோர்களுக்கும் விழுமியப் பண்புகளை மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்தும் பங்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

அதுமட்டுமன்றி தத்தமது சமய ஒழுக்கலாறுகள் மற்றும் சமயக் கருத்துக்களை, அற விழுமியங்களை பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை செம்மையாக்கும் வகையில் வழங்க வேண்டும். மேலும் பாடசாலைகளில் விழுமிய பண்புகளைப் பேணி ஒழுகும் பிள்ளைகளை பாராட்டும் விதமான ஊக்குவிப்புக்களை வழங்க வேண்டும். அதே போல் நெறி பிறழ்வான நடத்தைகளை கண்டித்தும் அதன் ஆபத்தினை உணர்த்தி நற்பண்புகளை அவர்களிடம் விதைக்க வேண்டும். ஒருவன் நல்ல விழுமிய பண்புகளை கொண்டிரா விட்டால் அவன் எவ்வளவு கற்றாலும் அவன் கற்ற கல்வி பூச்சியமே. அதேவேளை வாழ்வில் அவர் நல்ல விழுமியப்பண்புகளை பின்பற்றி வாழ்வாரேயானால் உலகம் அவரை போற்றும் அதை உதாரணமாக்கி தம் வாழ்வை வாழ்ந்த பெரியார்களாகிய அப்துல்கலாம், அன்னைதேரேசா, ஜவகர்லால் நேரு போன்றோர் பற்றிய அறிவையும் விளிப்புணர்வுகளையும் மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். மேலும் கல்வியின் மகத்துவத்தையும் மனித வாழ்வின் உன்னத தன்மையையும் விளக்கி கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக :- “அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது மற்றும் ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்”. அது மட்டுமன்றி உலகில் விழுமியப் பண்புகளை வழங்குவதில் சமய புனிதநூல்கள் மிக முக்கியமானவை என்றே கூற வேண்டும். இவை மனித ஒழுக்க விழுமியங்களுக்கு தனிச் சிறப்புரிமையே கொடுத்துள்ளன. கிறிஸ்தவர்களது திருவிலியம், இந்துக்களின் வேத ஆகமங்கள், இஸ்லாமியர்களின் திருக்குறான், பௌத்தர்களின் திரிப்பிடகம் என அனைத்து புனித நூல்களுமே நாம் வாழ்நாளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விழுமியப் பண்புகளை மிக அழகாக கூறியுள்ளன. இவற்றை எம் மாணவர்கள் பாடசாலையில் ஒரு பாடவிதானமாக கற்கின்றனர்.

அது மட்டுமன்றி பாடசாலையில் சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என எல்லோரும் சமமானவர்கள் என வலியுறுத்தும் விதத்திலாக சீருடை அணிந்து செல்கின்றனர். ஒவ்வொரு வெள்ளிகிழமைகளிலும் காலை கூட்டத்துடனான சமய ஆராதனைகள் விசேடமாக நடைபெறுகின்றன. பெரியோரை மதித்தல் மற்றும் உதவி செய்தல், அன்பாகப் பழகுதல், இயற்கையைப் பேணுதல், ஏழைகளுக்கு உதவுதல் ஒழுக்கமாக வாழுதல் என விழுமிய கருத்துக்களைக் கூறும் பாடத்திட்டங்கள் உள்ளடக்கியதாக பாடப்புத்தகங்கள் கல்வி அமைச்சினால் இலவசமாக அச்சிடப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன.

உதாரணமாக:- ஆத்திச்சூடி, நன்னூல், குறுந்தொகை, திருக்குறள் போன்ற அறக் கருத்துக்களை கூறும் இலக்கியங்கள் தமிழ் பாடத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. நல்ல விழுமியம் கூறும் சமய பாடநூல்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

அது மட்டுமன்றி எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சமயக்கல்வி மாத்திரமே கலைத்திட்டத்தில் புகுத்தப்பட்டுள்ளது. விழுமிய கல்வியோ, பாலியல் ரீதியான கல்வியோ கற்பிக்கப்படுவது இல்லை. ஆனால் இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் சமயக் கல்வி இல்லை. மாறாக விழுமிய கல்வி மட்டுமே உண்டு. இது எங்கள் மதம் சிறந்தது உங்கள் மதம் சிறந்தது அல்ல என்ற வேறுப்பாட்டை விதைத்து விடும். ஆனால் விழுமிய கல்வி மட்டுமே சிறந்த சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நற்பண்புகளைப் போதிக்கின்றது.

மாணவர்களிடையே விழுமியத்தை, விழுமிய பண்புகளை ஏற்படுத்தும் ஆசிரியர்கள் வெறுமனே கற்றுக் கொடுப்பதில் மாத்திரம் நின்று விடாமல் விழுமிய பண்புகளை தம்வாழ்வில் செயலில் முன்மாதிரியாகக் கொண்டு வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் மனவெழுச்சி, சமூக அக்கறை தேசிய நலன்கள் மற்றும் நவீன மயமாதலுக்கு ஏற்ற வகையில் உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்பவர்களாகத் நிகழ வேண்டும்.

“மனிதன் யாருமே தவறு செய்வதில்லை தவறு செய்யக் காரணம் அவன் சரி, பிழை பற்றி அறிந்திராத காரணமே” என்று கூறும் ஒழுக்கவியலின் தந்தை சோக்ரட்டீஸ் கருத்துக்களுக்கு அமையவே மாணவர்களுக்கு சமூகத்திற்கு ஏற்ற விழுமிய பண்புகளையும் அறக்கருத்துக்களையும் விழுமியக்கல்வியின் அவசியத்தையும் விளக்கி கூறி நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் நற்பிரணைகளைப் பாடசாலைகள் உருவாக்க வேண்டும். இன்றைய கால கட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அனைத்து பெற்றோரும் தமது பிள்ளைகள் வைத்தியர், பொறியியலாளர் என உயர் பதவிகளை வகிக்க வேண்டும் என நினைக்கிறார்களே தவிர தம் பிள்ளை சிறந்த ஒழுக்கமுள்ள பிள்ளையாக வளர்கிறானா என அவதானிப்பது குறைந்து கொண்டு செல்கின்றது. அந்த நிலை மாற்றமடைந்து பாடசாலைகள் வெறுமனே பரீட்சைகளுக்கு மாத்திரம் மாணவர்களைத் தயார்படுத்தும் நிறுவனமாக அல்லாமல் சிறந்த மனிதனை உருவாக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்பணியை ஆசிரியர்களும், அதிபர்களும், பாடசாலை, சமூகம் மற்றும் பெற்றோரும் பொறுப்பாக அன்றி தமது கடமையாக மேற்கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் எமது நாட்டில் வன்முறையற்ற, போதைப்பொருள் பாவனையற்ற துஷ்பிரயோகங்களற்ற ஒற்றுமையும் நல்லிணக்கமும் மிக்க சமூகத்தை விருட்சமாக உருவாக்க விழுமிய கல்வியைப் பாடசாலைகளில் வித்தாக இட்டு ஆரோக்கியமான சமூகத்தை உருவாக்க முயற்சி எடுப்போம்.

Behind the SME's life

The globally increasing demand of IT and its adoptions proves its high impact on our life be it an Economical, social, professional or even if personal. Because IT offers innumerable number of benefits, it is very important to adapt IT in every fields specially Small and Medium Business(SMB). Small Business and mid-size business plays vital role in the progress of country. These small and Medium Enterprises (SME) gives significant contribution to an economical growth and sound support for country 's economy. And IT specially Internet is having high impact on an organization to perform primary and all support activities. This Paper focuses on IT benefits for SMEs and how it is important to adaption new IT technologies for their growth. This is also includes the influential factors and challenges that might face during IT adoption process. SMEs, or small and medium-sized enterprises, are defined differently around the world. The country a company operates in provides the specifics on the defined size of an SME. The sizing or categorization of a company as an SME, depending on the country, can be based on a number of characteristics.

The traits include annual sales, number of employees, the number of assets owned by the company, market capitalization, or any combination of these features. The United States also defines SMEs differently from one industry to another. SMEs make up the majority of the businesses operating around the world. Generally, they are independent firms with less than 50 employees. However, the maximum number of employees is different from one country to the next. For most companies, the upper range sits around 250. Some countries dock the total number of employees at 200. The United States defines an SME, among other characteristics, as those with no more than 500 workers.

Many technological processes and innovations are attributed to small and mid-size enterprises (SMEs). Since large enterprises tend to focus on improving the old products to produce more quantities and obtain general benefits of dimensional economy, such companies are not as flexible as SMEs. In order to be successful, SMEs focus on creating new products or services; hence, they are capable of adapting faster to the changing requirements of the market. SMEs play a vital role in shaping a country's economy. They can be considered an attractive and huge innovative system. Due to the socially and economically beneficial effects of the SMEs, the sector is considered an area of strategic interest in an economy. Small and medium-sized enterprises stimulate competition for the design of products, prices, and efficiency. Without SMEs, large enterprises would hold a monopoly in almost all the activity areas.

Small and medium-sized enterprises help large companies in some areas of operation that they are better able to supply. Hence, SMEs are dissolved immediately; the big enterprises will be forced to be involved in more activities, which may not be efficient for these enterprises. Activities such as supplying raw materials and distributing the finished goods created by big enterprises are developed more efficiently by SMEs. The significance of small and medium-sized enterprises is also recognized by the governments. Hence, they offer regular incentives to SMEs, such as easier access to loans and better tax treatment.

Today, with the internet boom, entrepreneurs have become one of the most dynamic forces in the economy. Entrepreneurs are now driving the technology boom, which is itself driving much of the world's economic growth. This makes entrepreneurs very important from a macro-economic perspective. They have become a broader economic phenomenon that has a major impact on the economy. As the globalism of business becomes even more widespread,

this impact will be felt even more deeply. Entrepreneurs are already becoming a major force in developing nations and in the economy worldwide.

The scope of what entrepreneurship involves will continue to change and evolve as the world continues to change and evolve, and yet there are some common issues of how to start a business, how to finance the business, how to run the business that within this community we can share and learn from each other. While we still have many heroes and stories, entrepreneurship is an established field with a wide range of issues at all stages of the enterprise.

A common factor for all entrepreneurs is the challenge of starting a business, be it through inventing something, looking for a new idea within a business, finding the right opportunity to break into a business or buying into a franchise. And these entire take planning – organizing all the aspects so that the entrepreneur can reach his or her goals. All entrepreneurs are also faced with financing their entrepreneurial venture. Even entrepreneurs usually are faced with financial hurdles within corporate rules. So unless the venture comes from one's own pocket getting money is a challenge that requires preparing funding proposals or applications to be written and/or presented for loans, venture capital, angel investors or even IPO's. There is so much information written about these stages of an entrepreneurial venture that sorting the good from the bad is an overwhelming challenge in and of itself.

Once past those challenges, however, one would think there would be smooth sailing. Given the business has a good plan; everything should proceed with minor glitches. However, the implementation stage seems to be the real make-or-break point of an entrepreneurial venture. There are hypotheses that part of the problem is that idea people and implementation people are very different breeds of people, but there are enough exceptions to that rule that is a difficult position to defend. More realistic, perhaps, is that there are such a wide variety of skills needed at the implementation stage, that no one person can have the skills to manage all the functions well. The real talent is for entrepreneurs to recognize what they do well and then find employees or subcontractors who can fill the gaps.

One way to look at this implementation stage is to look at how many different skills are involved in operating a business. Operating a business involves employees, marketing, advertising, sales, communications, public relations, legal needs, government regulations, equipping the office, risk management, disaster planning, crisis management, insurance, technology, hardware, software, the internet, and the financial aspects of the company – bookkeeping, managing debt, taxes, and barter. Without a strong technical basis, there is no business. Above and beyond this, however, is the conceptual aspect of management: ethics, leadership, growth philosophy, and even the exit strategy of the company. These are much less tangible, yet set the overall theme and direction that the business will take.

While there are some types of businesses that can be started on a small budget, one will need access to capital to fund the business, whether that money comes from another source of household income or from some type of loan, there is a need to be realistic about startup costs. New entrepreneurs often underestimate the length of time it takes for a business to become profitable and the amount of money they will need to invest in the business before it's profitable. Developing a thorough and honest financial plan will help to avoid this mistake.

Employee's responsibilities are limited to a narrow job description. However, at the launch of a business, one becomes responsible for everything from research and development to product delivery to bookkeeping. That means there will definitely be some tasks that will be beyond the owner's area of expertise. Depending upon the scope of the business, the owner may or may not have staff on board to handle different responsibilities. It is important to be honest about your own limitations and seek out expert advice and the support of good mentors when needed

Being an entrepreneur, particularly if it is a very small or home based business, it will likely feel at times that one is working in isolation and that can cause one to question decisions. Because it takes time for a new business to become profitable, it's very helpful to find other sources of feedback beyond the latest sales figures to assess the growth of their business. Seeking out and meeting with other entrepreneurs can help give feedback needed to understand and assess the growth of their business.

SMEs are less likely to be able to obtain bank loans than large firms; instead, they rely on internal funds, or cash from friends and family, to launch and initially run their enterprises. The International Finance Corporation (IFC) estimates that 65 million firms, or 40% of formal micro, small and medium enterprises (MSMEs) in developing countries, have an unmet financing need of \$5.2 trillion every year, which is equivalent to 1.4 times the current level of the global MSME lending. East Asia and Pacific accounts for the largest share (46%) of the total global finance gap and is followed by Latin America and the Caribbean (23%) and Europe and Central Asia (15%). The gap volume varies considerably region to region. Latin America and the Caribbean and the Middle East and North Africa regions, in particular, have the highest proportion of the finance gap compared to potential demand, measured at 87% and 88%, respectively. About half of formal SMEs don't have access to formal credit. The financing gap is even larger when micro and informal enterprises are taken into account.

Small businesses play a crucial role in the economy. They are the backbones of the economy and provide employment, innovation, and competition. They bring diversity to the market and help to ensure that the market remains competitive. Small businesses also have a huge impact on the country's revenue as they pay taxes and create wealth. Overall, small businesses are a vital force in building and sustaining the economy. They contribute much-needed economic activity and play a significant role in providing jobs, generating income, and driving innovation. In many ways, they also shape the way the society works by offering a variety of products and services to meet the needs of the people as well as supporting local communities. Therefore, it is essential for governments and policymakers to support small businesses and create an enabling environment that fosters growth and innovation. This will ensure that small businesses can continue to play their crucial role in the economy, and the society at large.

Human-Elephant Conflict: A Spatial Pattern of Risk and Challenges in Koralaipattu South, Batticaloa

Diyani Balthazaar 1

Abstract

Human-Elephant Conflict (HEC) has long been a significant issue in the elephant range region of Batticaloa District, Sri Lanka. Koralaipattu South is one of the most vulnerable regions out of 14 divisional secretariat divisions of the Batticaloa district. In this context, the study focused on Koralaipattu South Divisional Secretariat Division, Batticaloa. In the study area, some issues and root causes of HEC are evident, such as the expansion of temporary settlements, wild resource exploitation, and widespread elephant habitat losses due to agricultural fields across Koralaipattu South, degraded forage, and reduced natural landscape connectivity. Due to the shrink of the elephant habitat, they are progressively forced into closer contact with the human population in forest precincts or cultivated areas, resulting in more frequent and severe conflict between humans and elephants. As a result, many properties, human lives, and communities in Koralaipattu South have been disrupted in various ways. In this backdrop, the study's main objective is to prepare a map to elaborate spatial patterns of HEC at Koralaipattu Divisional Secretariat Division. The study approaches mixed methods of spatial analysis through Geospatial Technology. Field observation, GPS survey, interviews, and talks with diverse people in Koralaipattu South are the primary data sources for this study. The land-use condition of the study area was determined using remotely sensed data. Data were spatially applied using grid index system analysis in the ArcGIS platform. Results reveal that HEC is a severe issue in the community, posing a threat to human lives, livelihoods, and settlements. Fourteen Grama Niladhari Divisions (GNDs) out of Eighteen in the Koralaipattu South were seriously affected by HEC. Domesticating, translocating, and eliminating troublesome elephants were among the innovative and co-existing strategies established and applied in Sri Lanka. But in the study area, the majority appears to be driven by short-term, site-specific factors that often transfer the HEC problems from one place to another. The risk map of HEC will support respective officers, the public, and researchers from various sectors in preventing HEC in the future.

Keywords: Human-Elephant Conflict, Geospatial Technology, Risk Map, Land Use/Land Cover (LULC)

1. Introduction

Human-Elephant Conflict (HEC) is a significant conservation concern in elephant range countries worldwide. HEC has been defined as “any and all disagreements or contentions relating to destruction, loss of life or property, and interference with rights of individuals or groups that are attributable directly or indirectly to elephants” (Kenya Wildlife Service 1994; Robert 2000). It has been estimated that the Asian wild elephant population is around 48,463-52,320 in twelve countries, and above 30,000 elephants are living in India and 5879 in Sri Lanka (IUCN 2016), the Asian elephant (*Elephas maximus*) is categorized as endangered in the IUCN Red List which contributes to 10% of the world elephant population (IUCN 2007;

Santiapillai 2010; Gamage & Wijesundara 2016). It has been reported that home range sizes are different in different areas, according to Sri Lanka, the range size deviates from 29 to 160 km² for females and 53 to 345 km² for males (Fernando et al., 2005, Ajay et al., 2015). In this context, the elephant is an identity of pride, cultural values, and religious significance to Sri Lankans and Asia. HEC has been a serious concern in Sri Lanka for decades; nevertheless, the severity of the problem has recently worsened. To avoid and minimize HEC, a range of management measures have been implemented and practiced at various scales (Shaffer 2019). The majority of available HEC management solutions only provide a short-term remedy. The management of the HEC should be a top priority for both community and elephant conservation.

Service 1994; Robert 2000). It has been estimated that the Asian wild elephant population is around 48,463-52,320 in twelve countries, and above 30,000 elephants are living in India and 5879 in Sri Lanka (IUCN 2016), the Asian elephant (*Elephas maximus*) is categorized as endangered in the IUCN Red List which contributes to 10% of the world elephant population (IUCN 2007; Santiapillai 2010; Gamage & Wijesundara 2016). It has been reported that home range sizes are different in different areas, according to Sri Lanka, the range size deviates from 29 to 160 km² for females and 53 to 345 km² for males (Fernando et al., 2005, Ajay et al., 2015). In this context, the elephant is an identity of pride, cultural values, and religious significance to Sri Lankans and Asia. HEC has been a serious concern in Sri Lanka for decades; nevertheless, the severity of the problem has recently worsened. To avoid and minimize HEC, a range of management measures have been implemented and practiced at various scales (Shaffer 2019). The majority of available HEC management solutions only provide a short-term remedy. The management of the HEC should be a top priority for both community and elephant conservation.

In terms of human population, Sri Lanka's population density is at 300 persons per square kilometer, with about 750 people joining the population every day (Department of Census & Statistics 2014; Amilinda 2014). As a result, more land is required to accommodate the growing population, resulting in human and wild elephant deaths. In the first 10 months of 2019, as a result of the HEC, 93 humans and 293 elephants, were killed compared to 96 humans and 319 elephants in the entire year of 2018 (Ministry of wildlife 2020). The Species Conservation Centre (SCC) of Sri Lanka records that the frequency of elephant assaults increased significantly since 1998 (Senaretna 2018). One of the reasons is that under the State Land Development Ordinance, state-owned properties were granted to people for development under "JAYABOOMI" deeds (SLDO). For example, in the North Central Province, around the Padaviya Tank Sanctuary, such deeds were led to increase human habitation and HEC in the area.

In terms of HECs in the research area, it has been found that HECs to occur in nine of the fourteen divisional secretariat divisions in the Batticaloa District (DSDs). These events vary in intensity amongst divisional secretariat divisions; the highest is in Eravurpattu and Koralaipattu South, while the lowest are in others (Prakash, Wijeratna & Fernando 2020). People have invaded wildlife habitats to meet their land requirements for agriculture, habitation, cattle ranges, and other legal and illegal economic activities as the population grows in rural areas where people are experiencing poverty. This scenario is the primary root

cause for the aggravation of HEC in Batticaloa and at large in Sri Lanka. Koralipattu South divisional secretariat division (DSD) has had enough forest areas and sufficient land resources for paddy cultivation; however, chena cultivation has resulted in extensive HEC concerns. As a result, elephant habitats are shrinking, and they are increasingly forced into closer contact with human populations in forest precincts or agricultural areas, resulting in more frequent and severe humanelephant conflict. As a result, many physical properties, human lives, and communities are affected in a variety of ways. The study uses a mixed-method approach to achieve its main objective of preparing a risk map to elaborate HEC spatial patterns in Koralipattu DSD. The sub-objectives involve detecting LULC spatial patterns, displaying the spatial pattern of the presence of elephants using their dung, and evaluating the risk level of the study area

In terms of HECs in the research area, it has been found that HECs to occur in nine of the fourteen divisional secretariat divisions in the Batticaloa District (DSDs). These events vary in intensity amongst divisional secretariat divisions; the highest is in Eravurpattu and Koralipattu South, while the lowest are in others (Prakash, Wijeratna & Fernando 2020). People have invaded wildlife habitats to meet their land requirements for agriculture, habitation, cattle ranges, and other legal and illegal economic activities as the population grows in rural areas where people are experiencing poverty. This scenario is the primary root cause for the aggravation of HEC in Batticaloa and at large in Sri Lanka. Koralipattu South divisional secretariat division (DSD) has had enough forest areas and sufficient land resources for paddy cultivation; however, chena cultivation has resulted in extensive HEC concerns. As a result, elephant habitats are shrinking, and they are increasingly forced into closer contact with human populations in forest precincts or agricultural areas, resulting in more frequent and severe humanelephant conflict. As a result, many physical properties, human lives, and communities are affected in a variety of ways. The study uses a mixed-method approach to achieve its main objective of preparing a risk map to elaborate HEC spatial patterns in Koralipattu DSD. The sub-objectives involve detecting LULC spatial patterns, displaying the spatial pattern of the presence of elephants using their dung, and evaluating the risk level of the study area

2. Methods

2.1 Study Area

The study was carried out in Koraliapattu South (Kiran), Batticaloa Sri Lanka which is one of the Divisional Secretariat Divisions out of fourteen in the Batticaloa District. Koralipattu South is located northward of Batticaloa town between 70 46' 05" N – 7 0 58' 00" N and 810 13' 30" E – 810 35' 10" E that covers an area of 620 km², land area of whole district 2610km², and internal reservoir 244km² altogether a total administrative area of Batticaloa is 2854 km² (District Statistical Branch, 2019). There are 18 Grama Niladhari (GN) divisions are functioning under the Koralipattu South Divisional Secretariat's administration.

prevail in the area. The Madhuru Oya river surrounds the forest while many other tributaries flow across this area, boosting the forest. The forest provides adequate food and ideal habitats for the wildlife elephants. Thus, it is acceptable for the locals to claim that there are no days without elephants. When viewing the spatial pattern of the land use based on the grids, 1239 grids represent forest cover, and it accounts for approximately 1/2 portion of the region's total land area.

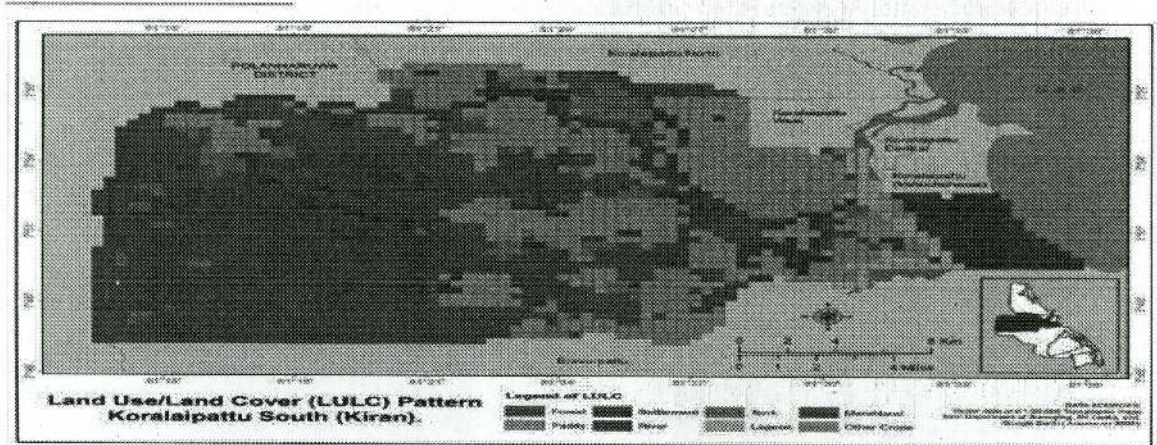

Figure 2: Land Use/Land Cover patterns of Koralaipattu South Divisional Secretariat Division, Batticaloa Paddy lands adjacent to the forest cover, being a primary source of livelihood in this area, is another important land use following the forest cover. The Madhuru Oya river, which flows through this region and joins the Valaichenai lagoon, is the prime water source for agriculture in this area. Moreover, seasonal streams and ponds are also a source of agriculture. In terms of the proportion of the paddy land out of total land, 694 grids represent the paddy lands. Due to the larger proportion of paddy land adjacent to the forests, the settlement adjacent between forest and paddy lands, elephants seek to meet their food needs, resulting in more human-elephant conflict (HEC).

The study found two settlement patterns in this area: densely spread nucleated settlement in the east and scattered settlement in the west adjacent to paddy lands and forest land. People in these scattered settlements are permanently exposed to human-elephant conflicts, and the elderly, children, and women face more difficulties than others. The eastern part of the study area is seen as a frequent path for the farmers between east to west for agricultural activities. They, too, become entangled in the human-elephant conflict while on their way to guard their agricultural fields. The extent of the settlement area represents by 222 grids. The settlement ratio from east to west is 50:50. The eastern settlement pattern represents 111 grids, while 111 grids represent the western settlement pattern. In terms of water bodies in the study area, rivers, tanks, lakes, and marshlands are important. Geographically, groundwater scarcity is one of the critical challenges in this area due to its topography, soil, and rock structures. However, the Koralaipattu division is enriched with surface water and, therefore, less prone to water scarcity.

The Madhuru Oya River has a significant impact on the region. Even though the water level in this area decreases seasonally, it is never at risk of scarcity. It irrigates paddy fields, irrigation ponds, wildlife, livestock, and other croplands in this region. The Madhuru Oya river is represented by 123 grids. Apart from these, the area consists of numerous small and large ponds. A tank called Vaganeri is the largest in this area. The 101 grid represents the distribution of tanks. There are three lagoons in the Batticaloa districts and Valaichenai lagoon approximately extends to 20kilometers in the central part of Batticaloa. The distribution of ponds in this area is represented by the 101 cells. and 14 kilometers (70%) come under the Koralaipattu South. Marshland can be found in many areas of this region, specifically adjacent to ponds, rivers, lagoons, and canals. Forty-nine grids represent the marshlands of this area

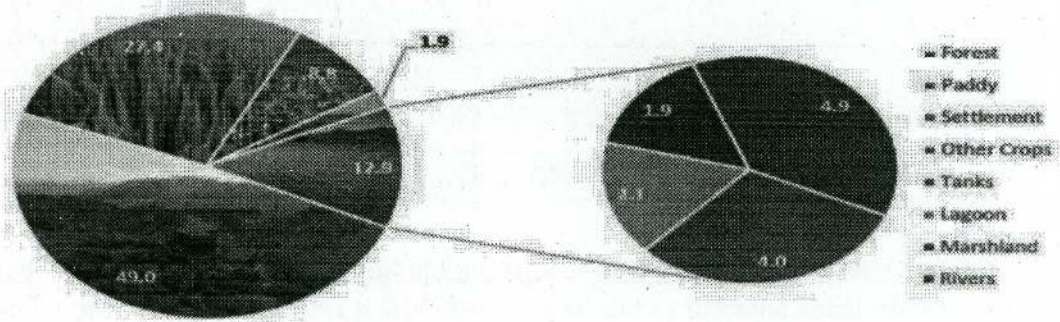

Figure 3: Land Use/Land Cover ratio of Koralaipattu South Divisional Secretariat Division, Batticaloa

The analysis shows that the land use of the study area, such as forests, paddyland, water bodies, settlement, other crops, accounts for 49%, 27.4%, 12.9%, 8.8%, and 1.9% respectively. Moreover, in terms of water bodies in the study area, rivers, lagoons, tanks, and marshlands are importantly identified, and they are found to be 4.9%, 4%, 2.1%, and 1.9%, respectively.

3.2 Presence of Elephants The field observation confirms the rapid increase in the elephant movement in the Koralaipattu division. It was further confirmed by interviews and discussions with villagers, farmers, people who depend on forest resources for their livelihood, and development officers in charge of disaster management at the divisional secretariat. There was no disagreement found in this regard.

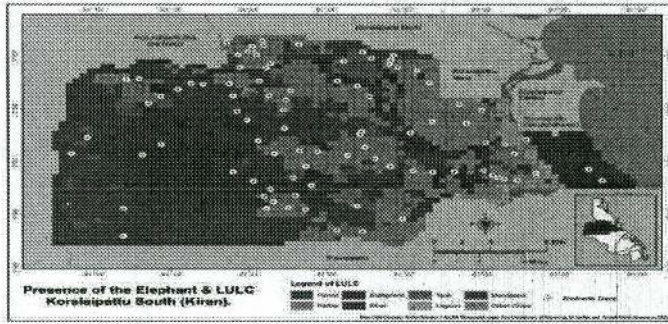

Figure 4: Overlapping the Presence of Elephants on LULC at Koralaipattu South Divisional Secretariat Division.

During the field visit, the dungs of the elephants were randomly identified, recorded by GPS technology, and mapped to detect the elephant movement and distribution and confirm the presence. Ninety-four spots were identified, which overlay with the LULC of the study area. It clearly emphasizes the pattern of the elephant movement in the Koralaipattu Division. Generally, the elephant's presence is identified along with the water bodies, paddy lands, other croplands, and settlement areas. Therefore, people who reside in this area are highly vulnerable to HEC.

It must be understood why HEC was so rarely found a decade ago. According to the peoples' observations and experiences, the past civil war has controlled the movement of the elephant population. According to them, the LTTE, who had been involved in the civil war, used the forest as their stronghold. The LTTE members' habitats and hideouts were mainly in the forest; thus, the movement of people was confined while being controlled. Moreover, they chased the elephants out and prevented them from returning for their protection. Consequently, a fewer HEC events were recorded as the movement of the elephant and people had been restricted. There were restrictions in place, such as confining the boundaries, forbidding the movement, and restricting the movement within an hour for crossing.

The discussions with people in 10 GN divisions, which recorded a higher number of elephant presence in the Koralaipattu Division, had the same consideration. They also point out that they live in fear of what will happen to them and their children at any moment. The analysis carried out on the dungs of the elephants confirms the perspective of the people. Further, people state that elephants destroy home gardens several times, it is no point to cultivate the coconut plants as elephants destroy them during the flowering season. The study found that elephants elicit more fear for villagers because they cause significant damage to the agricultural lands, destroy their properties and cause injuries and deaths. Elephants continue to destroy the crops such as sugarcane and cassava, fences and invade the villages.

Therefore, HEC has become a severe concern in this area. The risk of elephant attacks, both day and night, is the biggest problem that these villagers face who are living on the forest edges, have to face. Despite the initiatives taken by the Department of Wildlife Conservation, Forest Department, and Non-Governmental Organizations (NGOs) to reduce the HEC, the continuation of the problem indicates that existing practices are not adequate and ineffective. There are two methods in practice combative and preventive (Charles, 1996) to control the

threat of elephants. The combative method includes destroying the elephant using various methods such as chasing the elephant using various methods, assaulting, poisoning, and trapping the elephant. Preventive methods refer to the initiatives that support protecting human life and elephants, such as elephant fencing, modification of cultivation practices, and educating and making aware of people

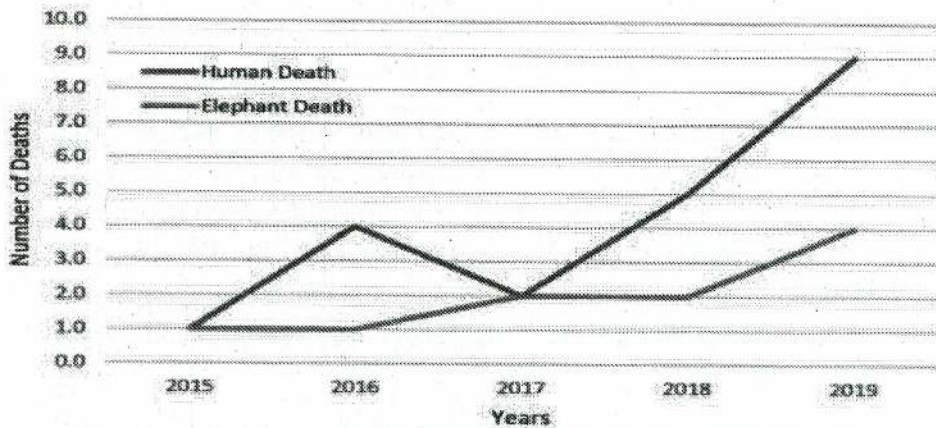

Figure 5: Trend of human and Elephant death by Human-Elephant Conflict at Koralaipattu South Divisional Secretariat Division.

According to the data, HEC is increasing, and many human and elephant casualties have increased. In the last five years (2015–2019), 21 human deaths and 12 elephant deaths have been reported in this area (Figure 5). Human casualties have occurred during the attack by elephants, invading the settlement area, crossing the forest trails, and colliding unexpectedly. Causes of elephant deaths have been identified as shooting, poisoning, and trapping. This situation indicates that the Koralaipattu division is highly vulnerable to HEC. The LULC of this area is potential habitat for permanent habitation for elephants. Since the elephant presence is found in almost all areas, severe concern is essential. Based on the field visits, observations, discussions, interviews, and statistics, deaths and property damages caused places to have been identified as high-risk areas. Property damages recorded areas were considered as moderate risk areas, while the areas that elephants roams were recorded as low-risk areas.

3.3 Spatial patterns of risk Risk condition can be viewed in two ways based on GPS data; one is identifying the risk condition based on elephant presence once every two-week in periods of six months using the number of elephants dungs. Secondly, the total numbers of elephant dung represent every GN division throughout Koralaipattu DSDs.

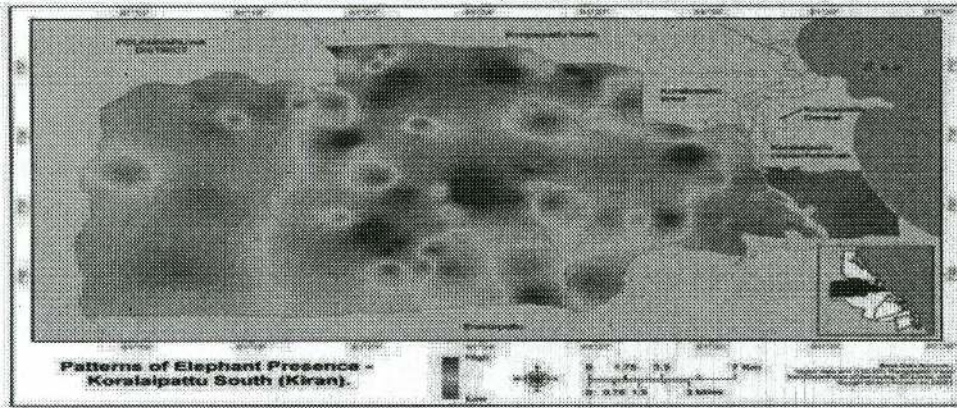

Figure 6: Spatial Pattern of dungs represent the Elephants' presence at Koralaipattu South Divisional Secretariat Division.

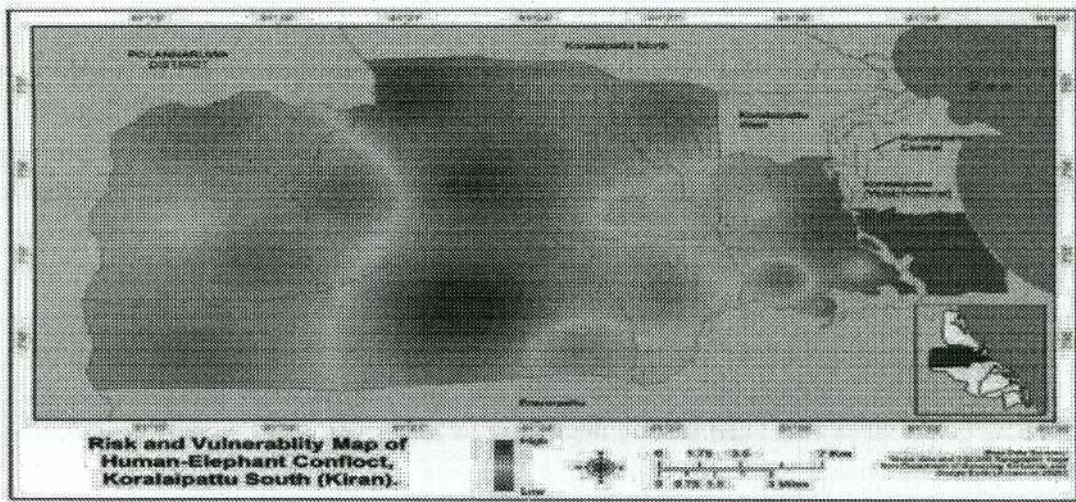

Figure 7: Spatial Pattern of the Elephants' presence shows based on the number of dungs collected throughout at Koralaipattu South Divisional Secretariat Division.

3.4 Challenges

The community in Koralaipattu South Divisional Secretariat, Batticaloa, encounters severe challenges by HEC in several ways. The study found that farmers, field workers, students, the fishing community, wild resource collectors, and dairy farmers are more vulnerable to HEC in this area.

Several crops, including coconut, sugarcane, cassava, and banana, are cultivated by the households in their surroundings. Since these crops are preferred foods of elephants, they enter the settlement area in search of food and cause havoc to them. Therefore, villagers can no longer cultivate crops that can fulfil their daily needs. Moreover, they store paddy in their homes for their future needs, knowing this the elephants cause damages to such residences. This situation has caused severe problems in stockpiling paddy for their needs. Therefore, people encounter difficulties to meet their daily rice needs and paying for them.

Apart from this, the movement of people has also been restricted in this area due to the Human-elephant conflicts. Going to the town, hospital, and other places to meet their needs, travelling by road is a challenge for these people. In particular, students must walk long distances while trekking along forest paths with fear. As the movement of the elephants has increased in the recent past, the school children's attendance is also poor due to the fear of HEC. Moreover, since this area is a high potential area for livestock farming, dairy farmers also meet significant challenges in maintaining their livestock. If livestock farmers fail to return to their site before 5 pm, they have to face the risk of HEC. The reason is that after 5pm the elephants came on the road. Therefore, raising and maintaining livestock are seen as a significant challenge.

4. Conclusion

HEC has been a significant issue in the Koralaipattu Division for more than a decade. For various reasons, finding a permanent and immediate solution is a significant challenge, as it depends on various factors. One of the crucial factors is the complexity of delineating the accurate boundaries of the forest department and wildlife conservation department. However, some initiatives are being taken by the authorities and the communities to minimize the risk of HEC. However, the problem remains unsolved. Though the majority of the people living in this area are illiterate, they have gained experience and knowledge about their environment and the behavior of the elephants, which leads them to avoid the causalities and conserve the properties in some instances, irrespective of high presence of elephants in this area. People have taken some community-based initiatives to protect themselves, such as growing crops and trees along fences undesirable to elephants. These practices, however, are uncommon in the study area. As a result, the study concludes that appropriate strategies should be implemented to reduce HEC and ensure the safety of the people and elephant population in the Koralaipattu Division

References

- Ajay A. Desai and Heidi S. Riddle, (2015). Human-Elephant Conflict In Asia, U.S. Fish, and Wildlife Service Asian Elephant Support.
- Amalinda G., Malitha W. (2014). A solution for the human-elephant conflict, Texas Instrument India Educators' Conference. doi:10.1109/TIIEC.2014.35
- District Statistical Branch, (2019). Statistical Handbook, Kachcheri, Batticaloa.
- Department of Wildlife Conservation, (2019). Human, Wild Elephant death in 2019, John Keells. www.jhonkeellsit.com access on Oct.1, 2019.
- Gamage. A, Wijesundara.M. (2014). A Solution for the Elephant-Human Conflict, Instruments India Educators' Conference doi:10.3389/fevo.2018.00235
- International Elephant Foundation. (2020). Annual Report. Vol.14/2020

- Nelson, A. Bidwell, P. and Sillero-Zubiri, C. (2003). A review of humane elephant conflict management strategies. People and Wildlife Initiative. Wildlife Conservation Research Unit, Oxford University.
- Prakash. T.G.S.L., Wijeratne.A.W., and Fernando.F., (2020). Human-Elephant Conflict in Sri Lanka: Patterns and Extent, Gajah 51 (2020) 16-25
- Prithiviraj,F.M.K., Channa, R.D.S, Jeyasinghe, H.K, Jennifer, P. (2019). Fauna & Flora International. doi:10.1017/S0030605318001254
- Robert.J., (2000). Spatial Analysis of Human-Elephant Conflict, Kenya Wildlife Service, Tsavo Research Station, Kenya S
- antiapillai.C., Wijeyamohan.S., Bandara.G., Athurupana.R., Dissanayake.N., and Read. B., (2010). An Assessment of the Human-Elephant Conflict in Sri Lanka, Cey. J. Sci. (Bio. Sci.) 39 (1): 21-33
- Shaffer LJ, Khadka KK, Van Den Hoek J and Naithani KJ (2019) Human-Elephant Conflict: A Review of Current Management Strategies and Future Directions, Front. Ecol. Evol. 6:235. doi:10.3389/fevo.2018.00235

Sukumar.R. (1990). Ecology of the Asian elephant in southern India. II. Feeding habits and crop raiding patterns. Journal of Tropical Ecology, 6, pp 33-53
doi:10.1017/S0266467400004004

தமிழ் மொழியின் மகிமை

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல்
 இனிதாவது எங்கும் கானோம்
 புாமரராய் விலங்குகளால் உலகளைத்தும்
 இகழ்ச்சி சொல்ப பான்னம கெட்டு
 நாமமது தமிழரெனக் கொண்டு இங்கு
 வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ சொல்வீர்
 தேமதுரத் தமமழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்
 வள்ளுவர் போல் இளங்கோ போல்
 பூமிதனில் யாங்கனுமே பிறந்ததில்லை
 உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை
 ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய் குருடர்களாய்
 வாழ்கின்றோம் ஒரு சொற் கேளீர்
 சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
 தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்

பிற நாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
 தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்
 இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள்
 தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்

உள்ளத்தில் உண்மையொலி யுண்டாயின்
 வாக்கிளிலே ஒளி உண்டாகும்
 வெள்ளத்தில் பெருக்கைப் போல காலப்பெருக்கம்
 கவிப்பெருக்கம் மேவுமாயின்
 பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரேல்லாம்
 விழிபெற்றும் பதவி கொள்வாக
 தொன்னாற்ற தமிழ்முதிர் சுவைகள் கண்டார்
 இங்கமரர் சிறப்புறக் கண்டார்

முவேந்தர் ஆண்ட தமிழ்
 முச்சங்கம் வளர்த்த தமிழ்
 பாரிணையே ஆளும் தமிழ்
 பல கவிஞர்களை பெற்ற தமிழ்
 வீரம் நிறைந்த தமிழ்
 விவேகத்தின் ஊற்றாய் எங்கள் தமிழ்
 வங்கக் கடல் தாண்டி மதுரையில்
 ஒலிப்பது என் தமிழ்
 அண்டை தேசத்தின் அந்நியராட்சியில்
 அழிந்திடாது தலை நிமிர்ந்து நின்றதும் என் தமிழ்

என் தமிழ் பாரெங்கும்
 எழுகதிர் போல் பரவ
 வண்டமிழ் கவிதந்த
 வளமான தமிழ்த்தாயே நீ வாழ்க
 கன்றொள உளைச் சேர்த்தேள்
 களிப்போடு எனை சேர்ந்து
 உன் தமிழ் பாலூட்டி
 உவப்போடு எனை சேர்த்து
 வழி காட்டி வளப்படுத்தும்
 என் தமிழ்த் தாய்க்கு
 தரணியெங்கும் புகழ் பரப்ப
 உன்னை நான் அழைக்கிறேன் .

தொகுப்பு

திரு.சீ.தரணிஸ்வரன்

(ஓய்வு நிலை அதிபர்)

மட்டுநகர

தரம் 4, தரம் 5 குறுக்கெழுத்து போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	நி.ஹரினி	வின்சன்ஸ் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
2	2ம் இடம்	செ.அக்ஷித்	மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி
3	3ம் இடம்	ஜெ.தஸ்மிதா	விவேகானந்தா மகளிர் கல்லூரி

தரம் 7, தரம் 8 குறுக்கெழுத்து போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	ஜஸ்டின் ராஜ்நிஷீக்ஷ்	
2	2ம் இடம்	பி.அஸ்மிதா	வின்சன்ஸ் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
3	3ம் இடம்	ச.ரிஷிஹரன்	மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி

தரம் 4, தரம் 5 பேச்சுப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	ஜெ.ஜயரக்ஷா	விவேகானந்தா மகளிர் கல்லூரி
2	2ம் இடம்	சி.கனிஷ்கா	அருணோதயா வித்தியாலயம்
3	3ம் இடம்	வ.யஷ்மிகா	விவேகானந்தா மகளிர் கல்லூரி

தரம் 8, தரம் 9 பேச்சுப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	தெ.சகானுஜன்	மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி
2	2ம் இடம்	வ.டேனுசாந்	மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி

தரம் 7 - தரம் 9 சித்திரப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	வி.ஸேனுஹஸ்தனி	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
2	2ம் இடம்	வி.விஷால்	மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி
3	3ம் இடம்	த.கிஷோரி	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி

தரம் 10 - தரம் 11 சித்திரப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	எஸ்.என்.மிஷ்ரிகா	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
2	2ம் இடம்	எ.அ.அனுரேகா	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
3	3ம் இடம்	இ.க.மனுஷ்கிமாயா அமால்	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி

கட்டுரைப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	வ.சஞ்சய்	சிவானந்தா தேசிய பாடசாலை
2	2ம் இடம்	வாலசிங்கம் ஸோஸ்த்திகா	ஆணைப்பந்தி இந்து மகளிர் கல்லூரி
3	3ம் இடம்	சி.அம்ஷ்கரன்	சிவானந்தா தேசிய பாடசாலை

கவிதைப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	இ.அபிராமி	ஆனைப்பந்தி இ.ம.கி.
2	2ம் இடம்	அ.அபிலாசிக்கா	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
3	3ம் இடம்	ப.கனிஸ்டா	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி

திருக்குறள் மனனப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	ரு.தியாநிவேதா	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
2	2ம் இடம்	வ.ஒறின்	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
3	3ம் இடம்	சு.ஏஞ்சல் தர்ஷானி	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி

விவாதப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	த.தனுசிக்கா	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
		இ.பிரவினா	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
		தஷாங்கரி	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
2	2ம் இடம்	செ.ரித்திக்கா	மகாஜனாக் கல்லூரி
		பி.புதுமிகா	மகாஜனாக் கல்லூரி
		சு.ஹரிஷாயினி	மகாஜனாக் கல்லூரி

வினாவிடைப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	பு.டிருஷானி	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
		ச.சாகரி	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
		சி.கேதுஜா	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
		க.நிலானு	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
2	2ம் இடம்	கி.ஷாய்றுக்ஷன்	சிவானந்தா தேசிய பாடசாலை
		வ.கிந்துஜா	சிவானந்தா தேசிய பாடசாலை
		றொ.கெஷாந்	சிவானந்தா தேசிய பாடசாலை
		ச.கிவிதரன்	சிவானந்தா தேசிய பாடசாலை

நாட்டர் பாடல் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	சு.நேசிகன்	புனித மிக்கேல் கல்லூரி
2	2ம் இடம்	கா.திவகரி	மகாஜனாக் கல்லூரி
3	3ம் இடம்	அ.அபினாஸ்	புனித மிக்கேல் கல்லூரி

மெல்லிசைப் பாடல் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	ச.நிதூர்ஷிகா	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
2	2ம் இடம்	ப.ஜதூர்ஷா	மகாஜனாக் கல்லூரி
3	3ம் இடம்	சு.சருசிகா	வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை

மாநகரக்தப் போட்டி முடிவுகள்**மன்மகள் பாடுகறாள்....**

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	கு.தேஜஸ்வினி	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
2	2ம் இடம்	பா.மிதுஷாத்த்மிகா	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
3	3ம் இடம்	நீ.ஜெசிக்கா	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை

மாநகரம் மட்டு....

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	செ.விகாஷ்	மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி
2	2ம் இடம்	சி.பவிநயா	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
3	3ம் இடம்	இ.டானியல் நட்டாஷா	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி

மாநகர க்தம்....

இல	நிலை	பெயர்	பாடசாலை
1	1ம் இடம்	வா.தாக்ஷனா	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
2		அ.தாரணா	வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர தேசிய பாடசாலை
3	3ம் இடம்	ஜெ.சாகித்தியன்	மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி
4	4ம் இடம்	ப.ஷேஷுவர்த்தனி	மகாஜனாக் கல்லூரி

குறந்திரைப் படப் போட்டி முடிவுகள்

இல	நிலை	பரிசாலை
1	1ம் இடம்	மகாஜனாக் கல்லரி

பதாரதை காட்சிப்படுத்தல்

01.10.2023

சென்னை 19-11-1944

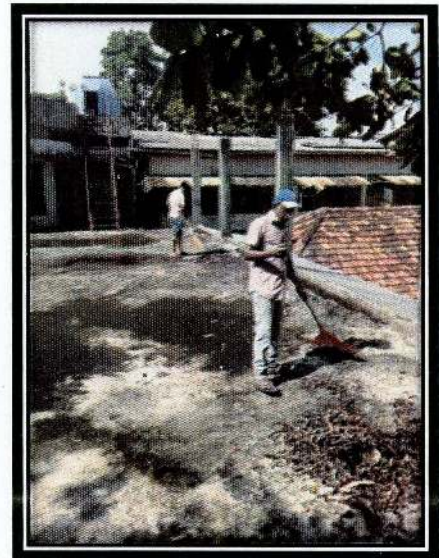
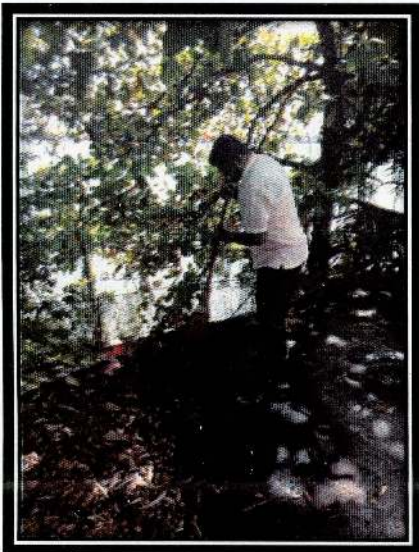
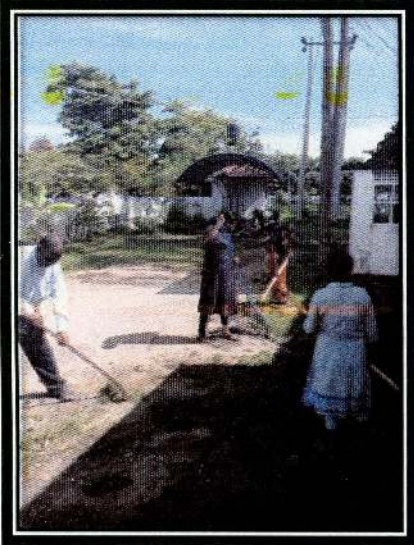
அன்பு நண்பர்

உமது கடிதம் கிடைத்தது. உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன்.

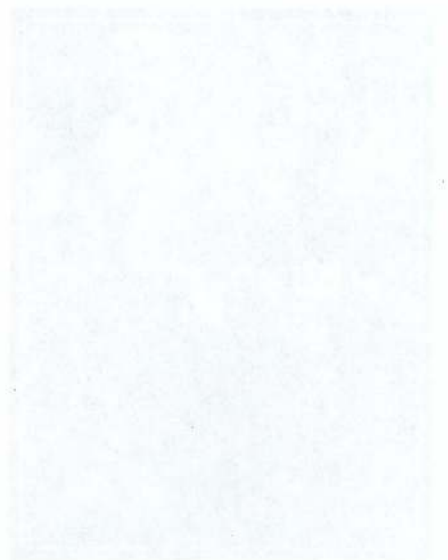
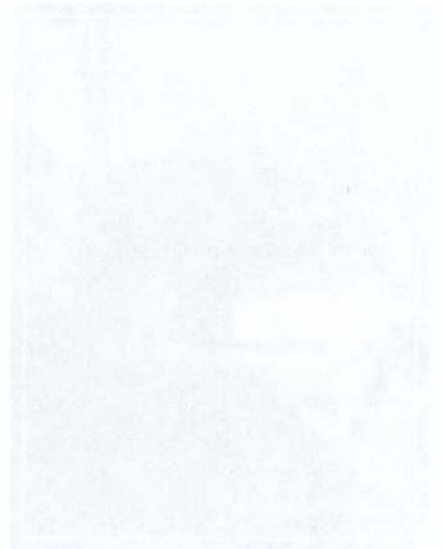
உமது கடிதம் கிடைத்தது. உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன்.

உமது கடிதம் கிடைத்தது. உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன். உமது கடிதம் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தேன்.

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (02.10.2023) திகதி பொது
நாலகத்தில் இடம்பெற்ற சிரமதானம்

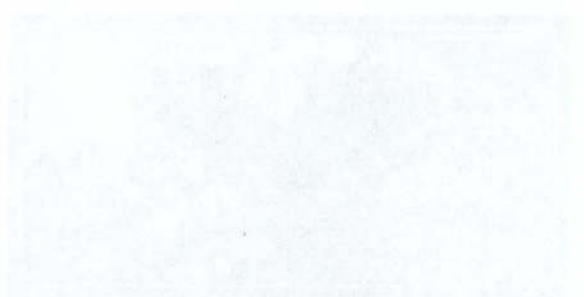

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, which is mostly illegible due to fading.

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு 05.10.2023 அன்று நடைபெற்ற நடமாடும் நூலகம்

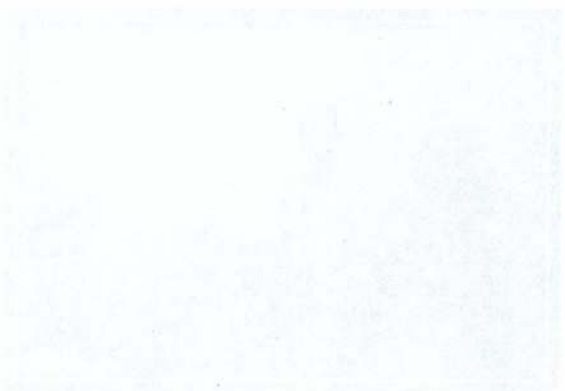
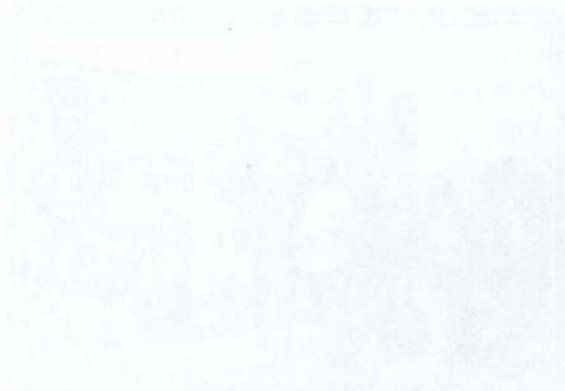

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு பொது நூலகத்தால் கொடி வாரம்
அனுஸ்டிக்கப்பட்டது (06.10.2023)

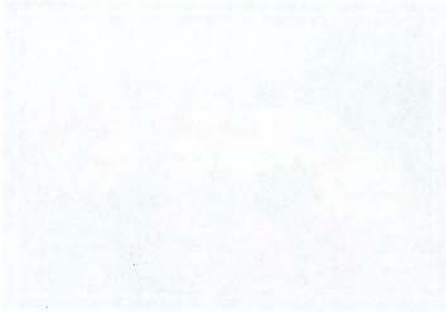
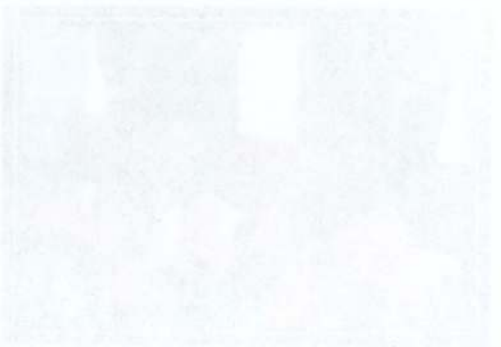

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை

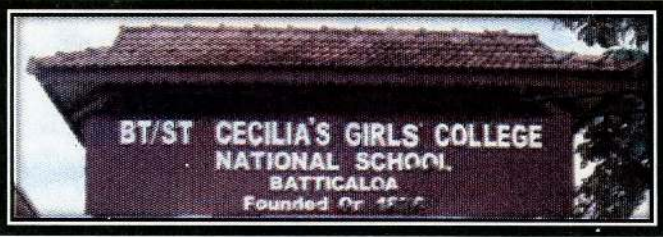

சிறுவர் தினத்தை முன்னிட்டு பொதுநூலகத்தில் நடைபெற்ற சிறுவர்தின நிகழ்வு
(07.10.2023)

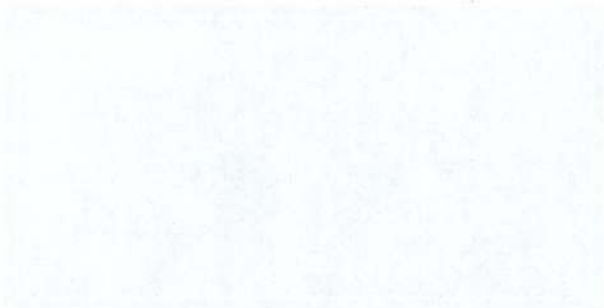
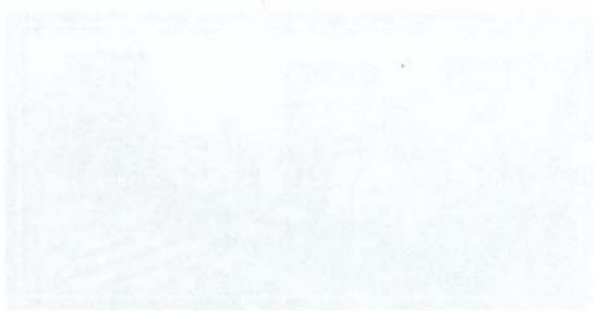
வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு 10.10.2023 அன்று நடைபெற்ற நடமாடும் நூலகம்

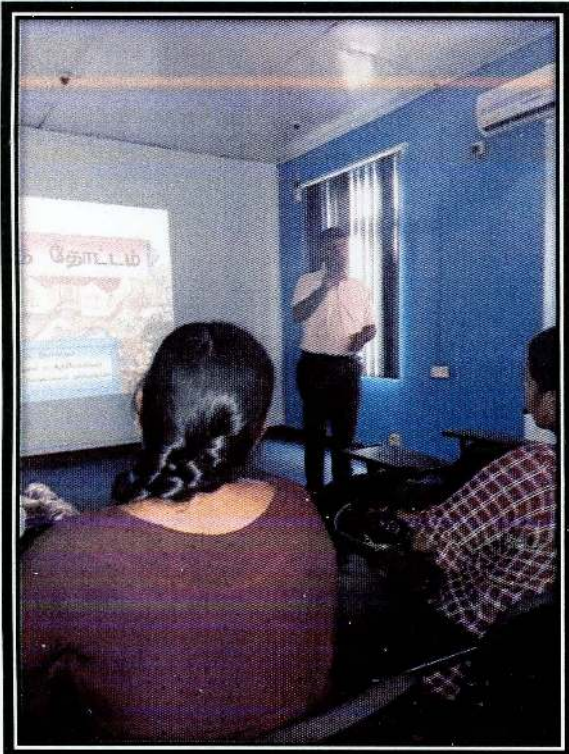

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு 12.10.2023 அன்று நடைபெற்ற நடமாடும் நூலகம்

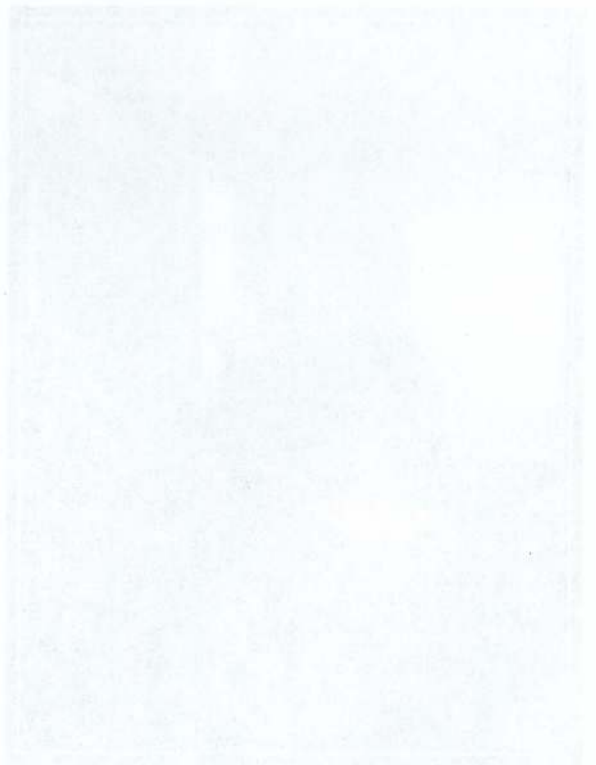

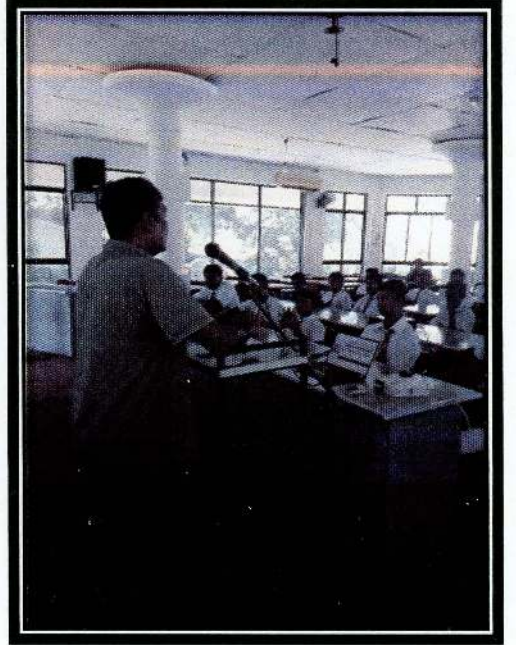
**வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (13.10.2023) திகதி பொது நூலகத்தில்
நடைபெற்ற வீட்டுதோட்டம் சம்மந்தமான கருத்தரங்கு**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (14.10.2023) திகதி பொது நாலகத்தில்
நடைபெற்ற நிலநடுக்கம் சம்மந்தமான கருத்தரங்கு

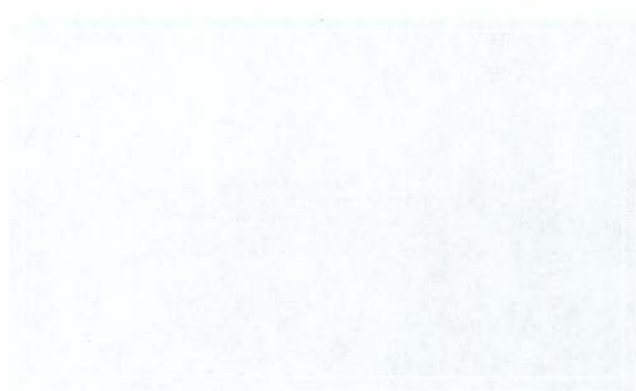
THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (16.10.2023) திகதி பொது நூலகத்தில்
நடைபெற்ற குறக்கெழுத்துப் போட்டி

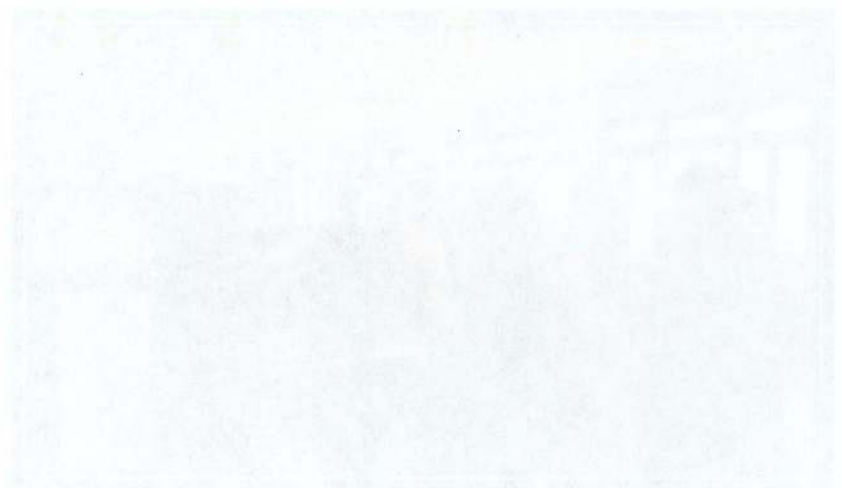

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

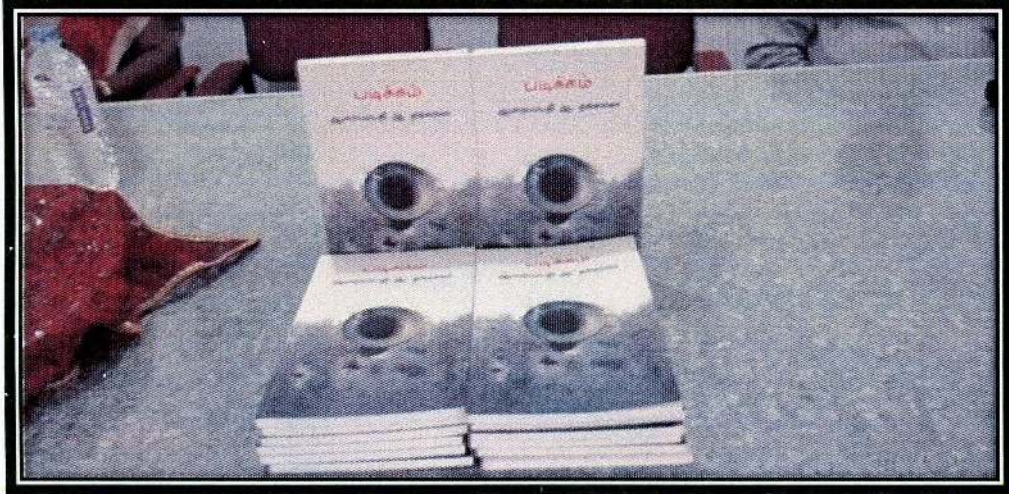

பொது நூலகத்தில் 21.10.2023 அன்று நடைபெற்ற வாணிவிதூர் நிகழ்வு

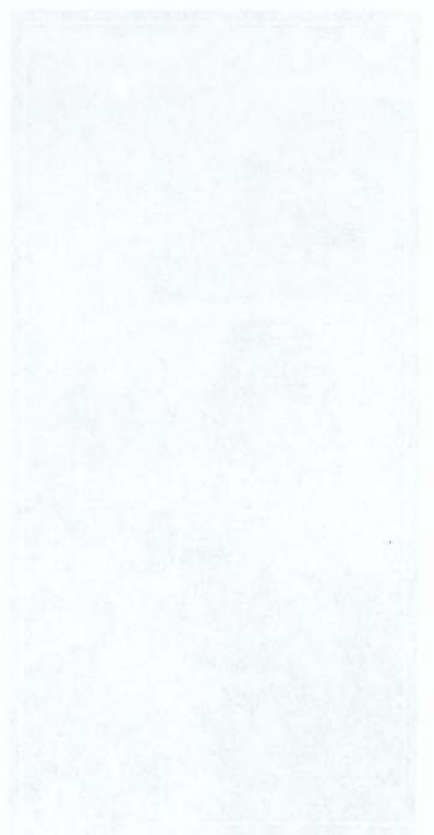

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (21.10.2023) திகதி பொது நூலகத்தில்
நடைபெற்ற “படிக்கம்” நூல் வெளியீடு

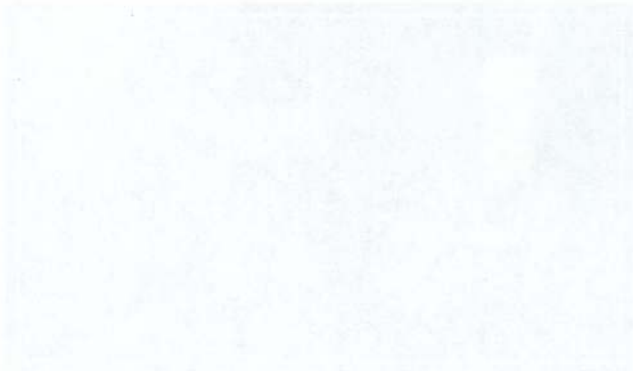
THE HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (22.10.2023) திகதி பொது
நூலகத்தில் நடைபெற்ற போசுகப் போட்டி

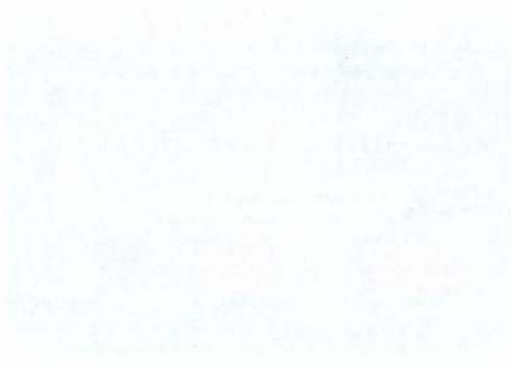
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (22.10.2023) திகதி பொது நூலகத்தின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற வீதி நாடகம்
(கல்லடி கடற்கரை)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (22.10.2023) திகதி பொது நூலகத்தின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற வீதி நாடகம் (கல்லடி மீளிசைப்பூங்கா)

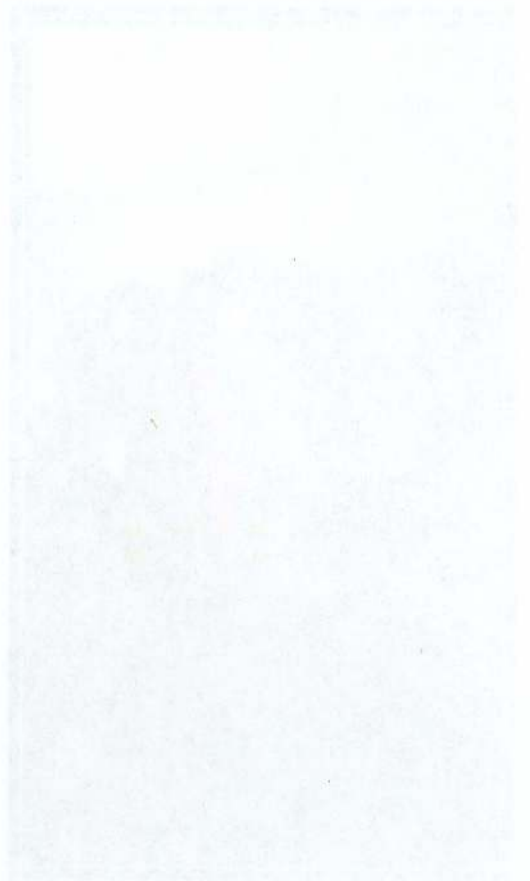
Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, which is mostly illegible due to fading.

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (26.10.2023) திகதி பொது நூலகத்தில்
நடைபெற்ற சித்திரப் போட்டி

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (27.10.2023) திகதி பொது
நாலகத்தில் நடைபெற்ற திருக்குரல் போட்டி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (31.10.2023) திகதி பொது நூலகத்தில் நடைபெற்ற வினாவிடைப் போட்டி

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
5 EAST ASIAN LIBRARY

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு (01.11.2023) திகதி பொது நூலகத்தில் நடைபெற்ற பாடல் போட்டி

"உலகம் வாசிப்பாளருக்கே சொந்தமானது"

தேசிய வாசிப்பு மாதத்தினை முன்னிட்டு
மட்டக்களப்பு மாநகரசபையின் வளதுநூலகம் நடாத்தும்

பாடல் போட்டி

காலம்
01.11.2023
புதன்கிழமை

நேரம்
காலை 09.30
மணிக்கு

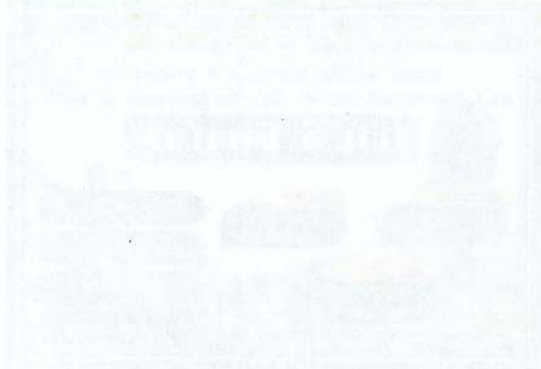
இடம்
பொது நூலக
கேட்போர் கூடம்

நாட்டார் பாடல்
மெல்லிசை பாடல்
மாநகர கீதம்
மட்டக்களப்பு கீதம்

சிறுவர்வளர்ப்புத் திணிப்பின் தலைநகராக மாற்றப்பட்டது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு மட்டக்கழி நூலகத்தில் இடம்பெற்ற வாசிப்பை
சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை ஊக்கப்படுத்தல் நிகழ்வு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

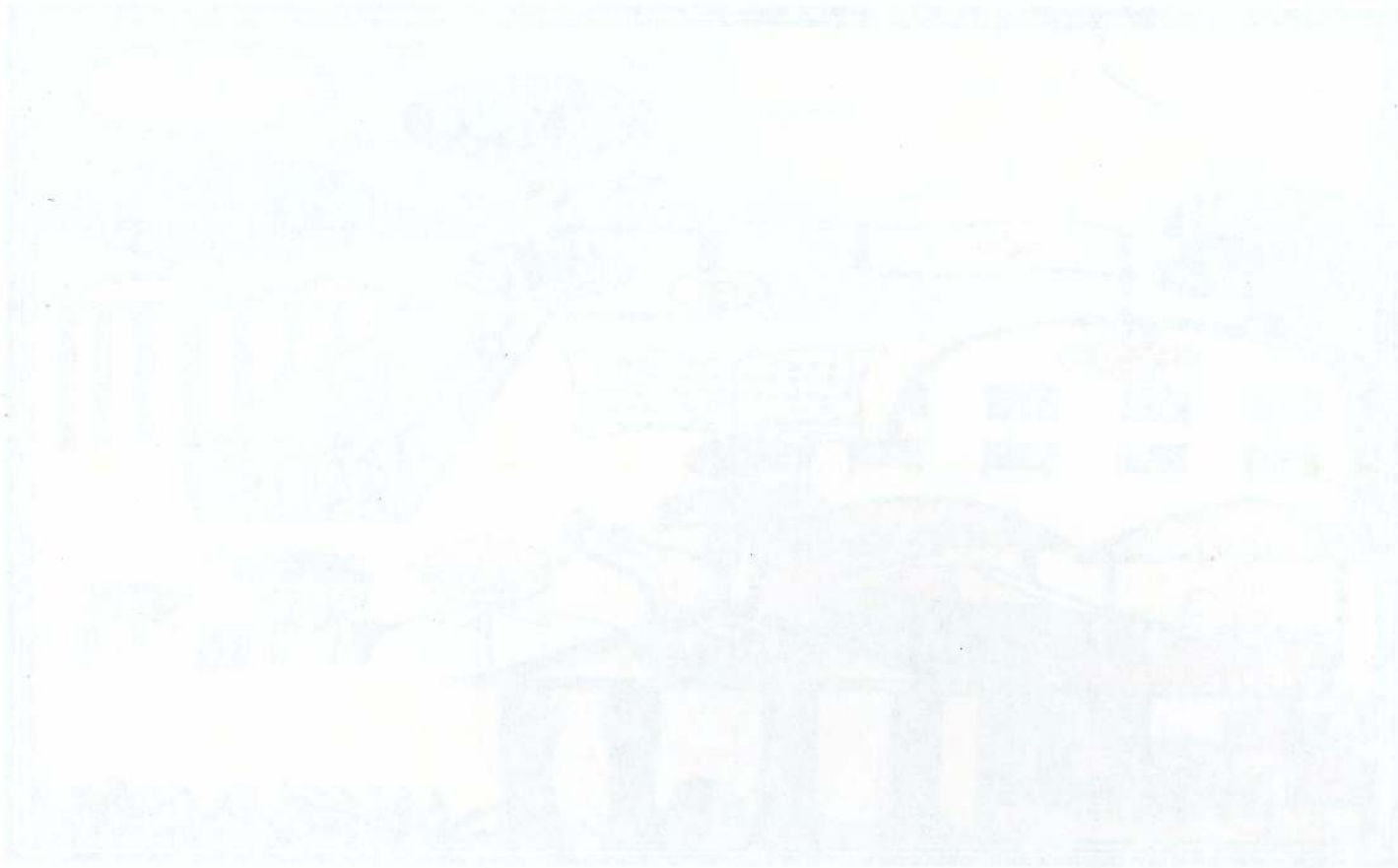

தேசியவாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு தரம் 6 தொடக்கம் தரம் 8 வரை மாணவர்களுக்கு நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டியில் 1ஆம் இடம் பெற்ற சித்திரம்.

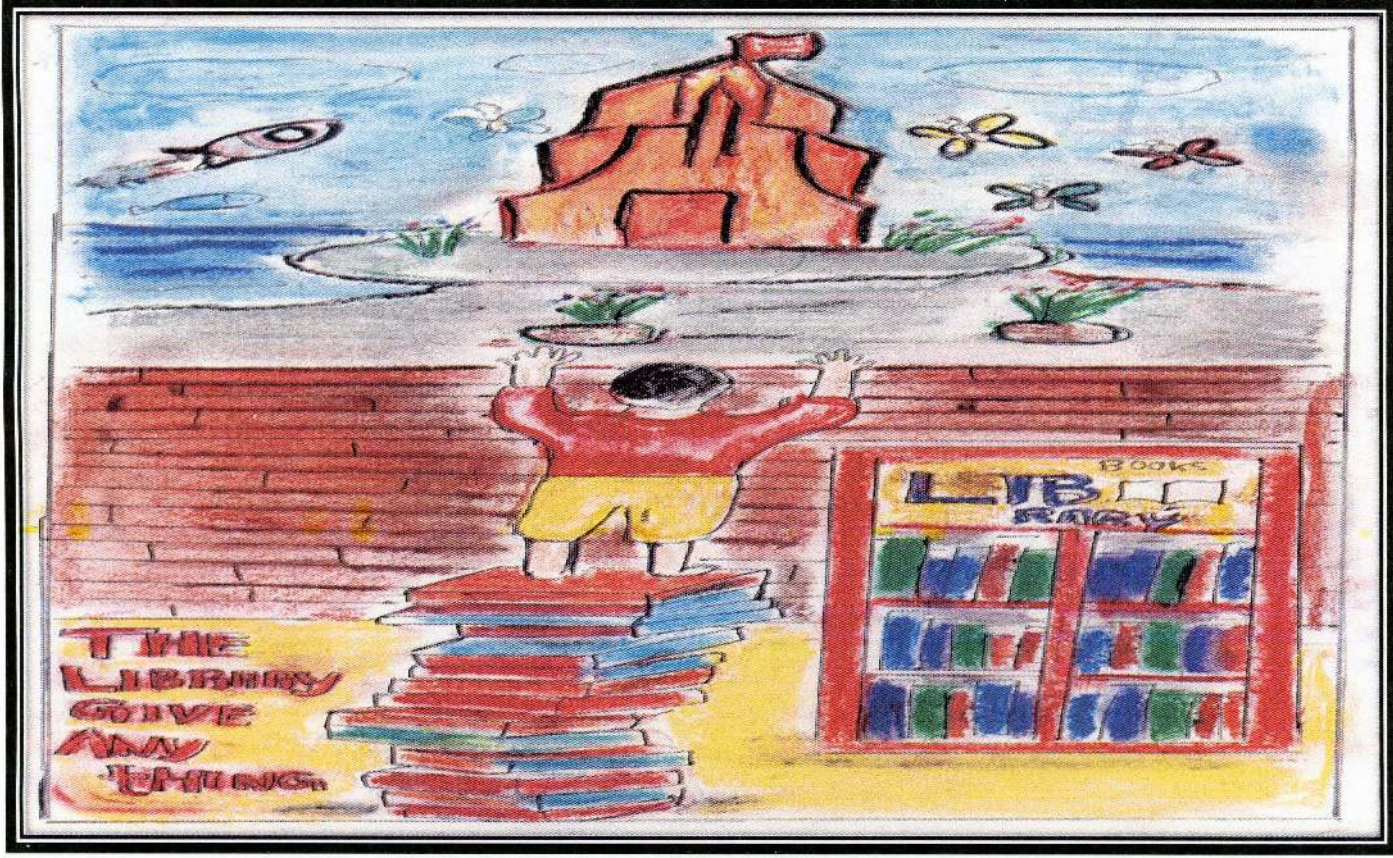
வி.ஸேனாஹஸ்தனி
விஞ்சனட் மகனீர் உயர்தர
தேசிய பாடசாலை

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
1963

UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
1963

தேசியவாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு தரம் 6 தொடக்கம் தரம் 8 வரை
மாணவர்களுக்கு நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டியில் 2ஆம் இடம் பெற்ற
சித்திரம்.

வி.விஷால்

மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரி

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
1963

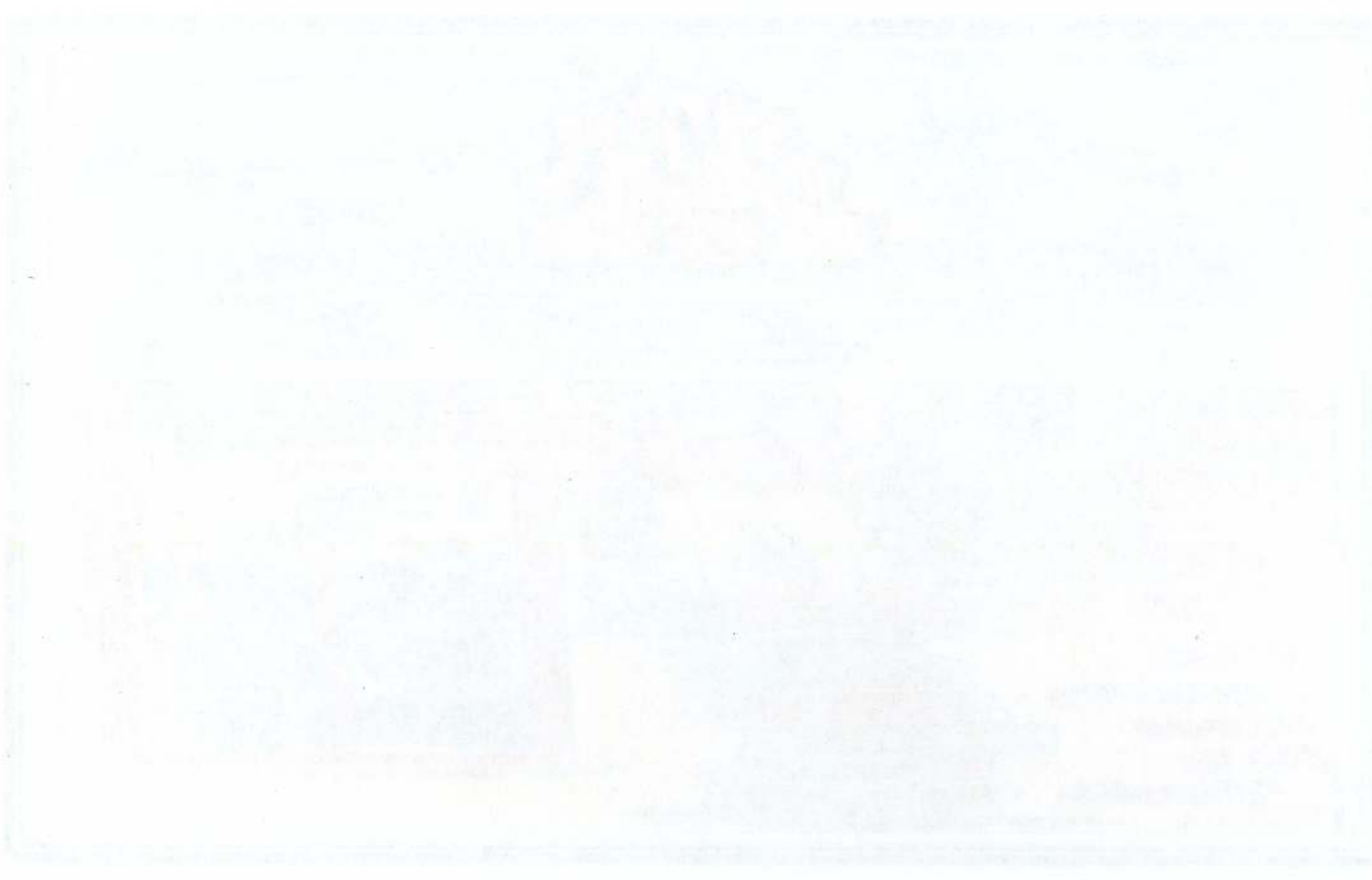
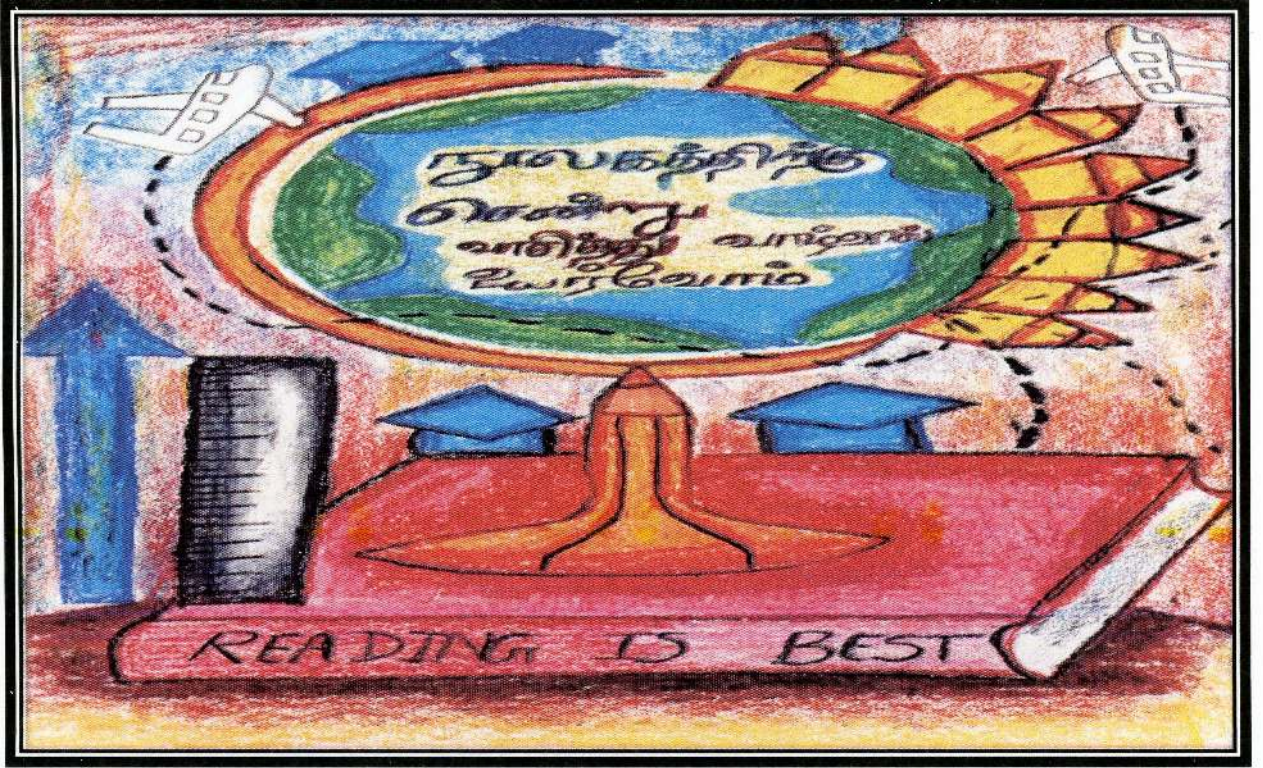

FIGURE 1
THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

தேசியவாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு தரம் 6 தொடக்கம் தரம் 8 வரை மாணவர்களுக்கு நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டியில் 3ஆம் இடம் பெற்ற சித்திரம்.

தி.கிஷோர்

புனித சிசிலியா பெண்கள்

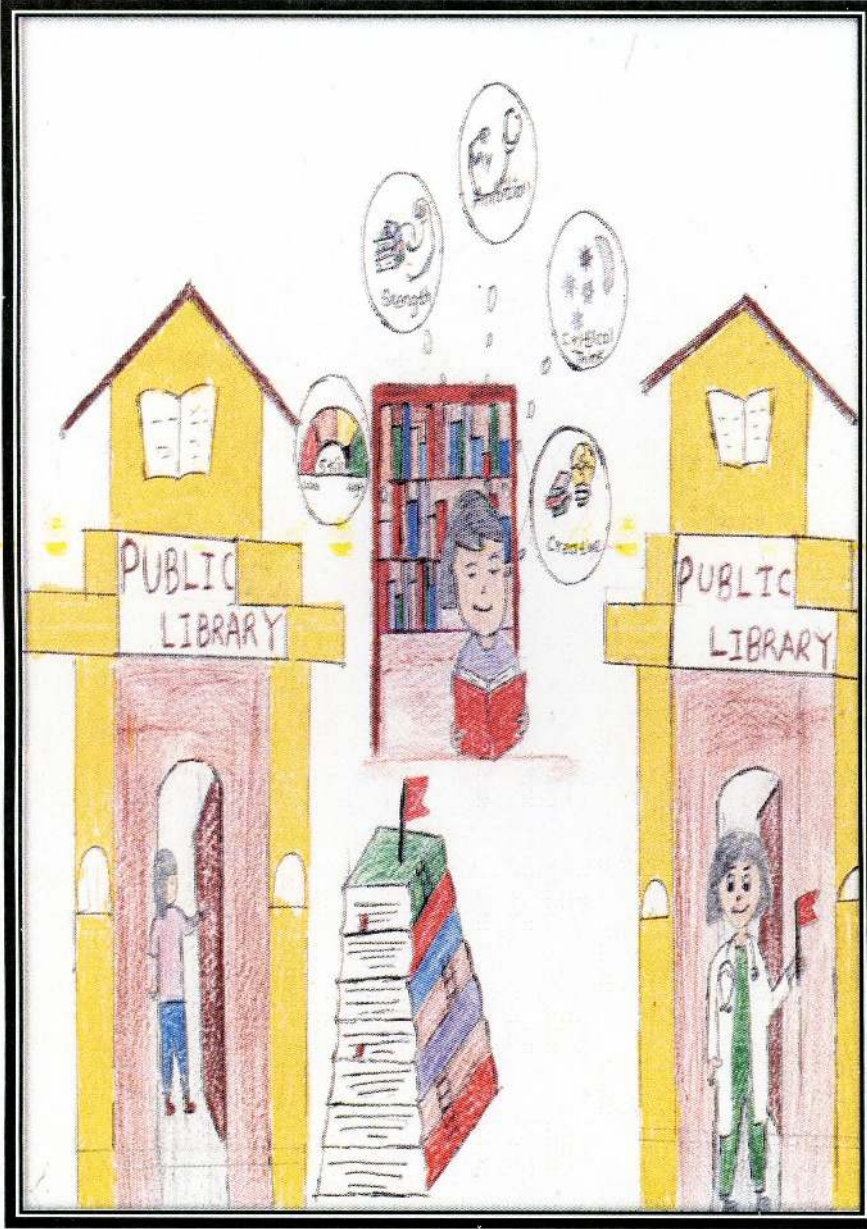
உயர்தர பாடசாலை

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS

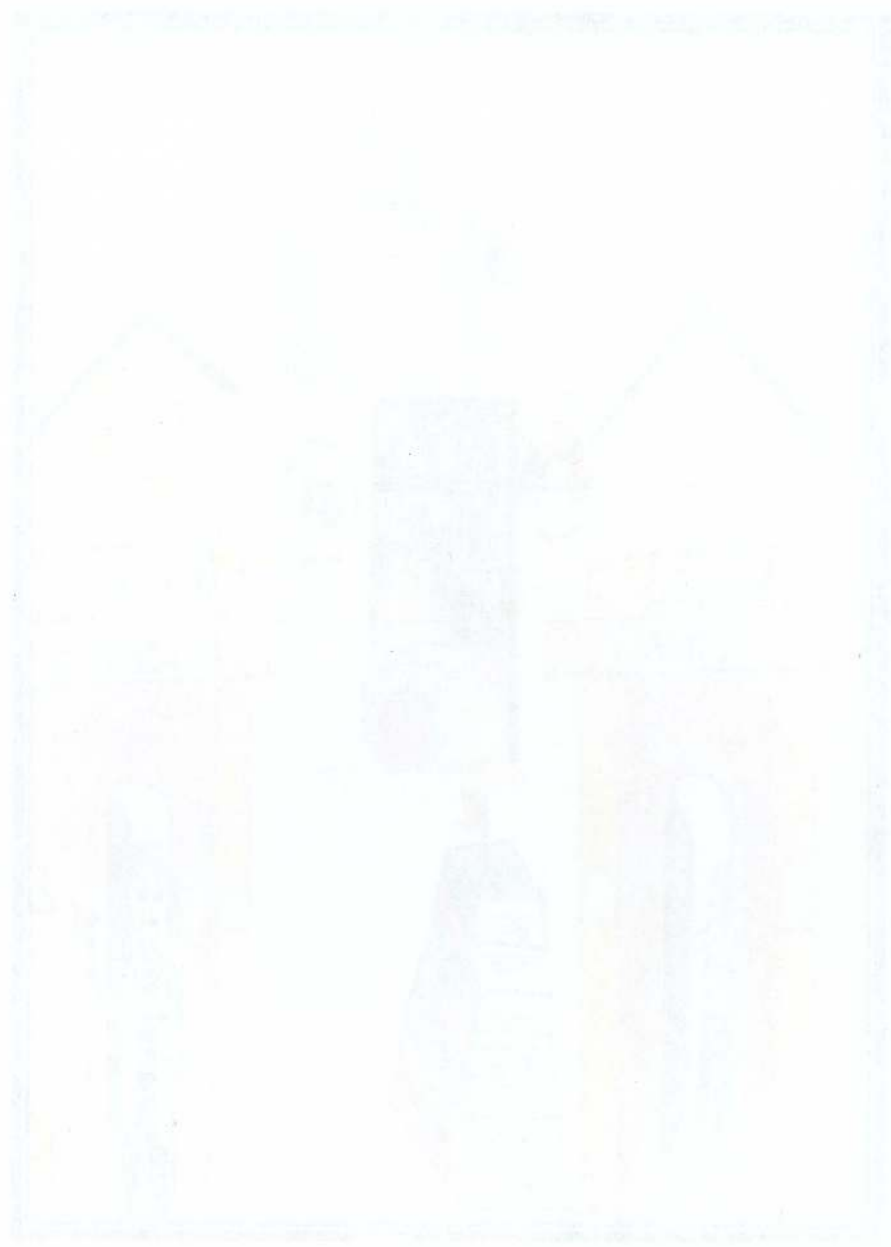
THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS

தேசியவாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு தரம் 9 தொடக்கம் தரம் 11 வரை மாணவர்களுக்கு நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டியில் 1ஆம் இடம் பெற்ற சித்திரம்.

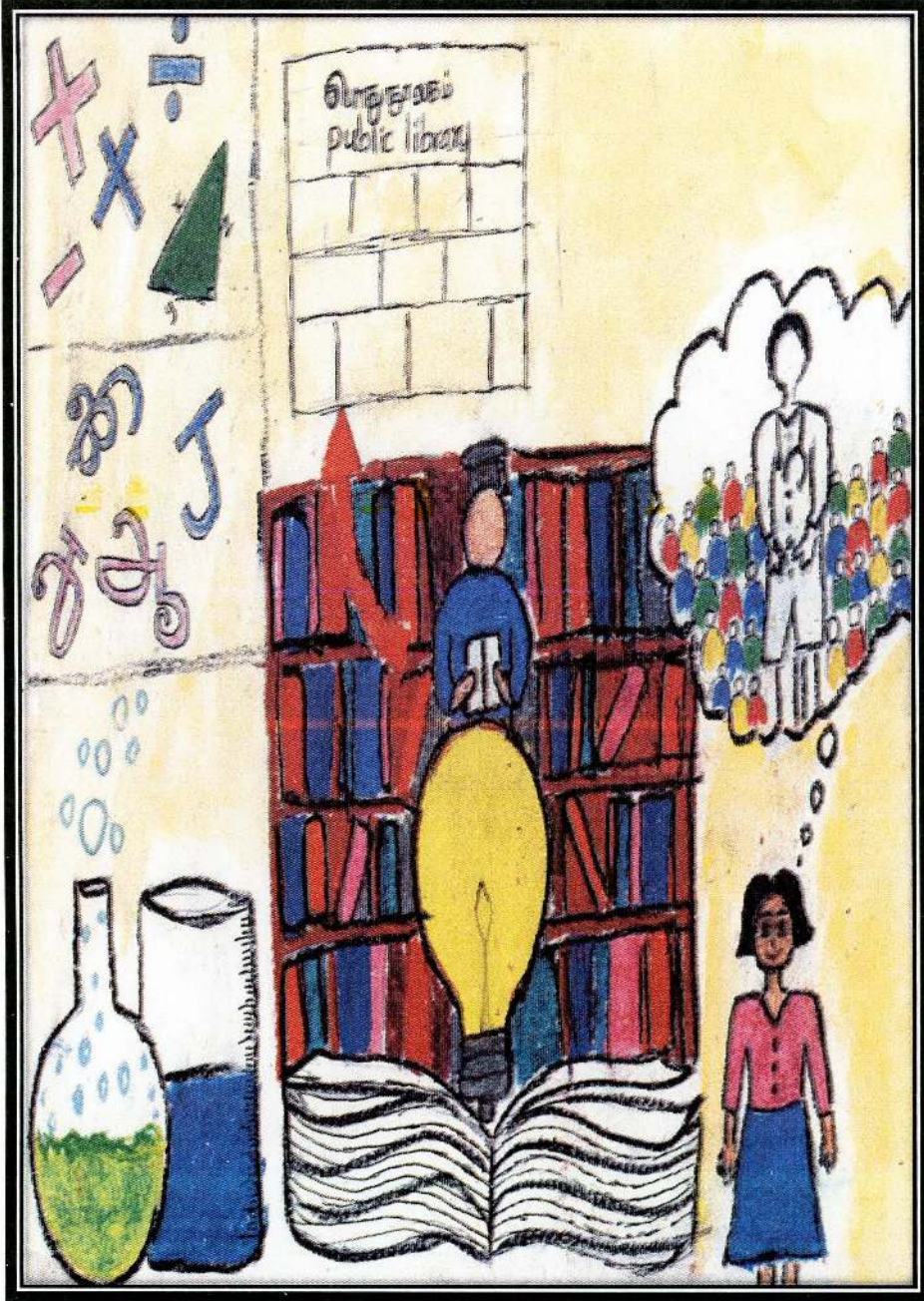
S.N.மிஷ்ரிகா
வின்சன்ட் மகளிர் உயர்தர
தேசிய பாடசா

1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

தேசியவாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு தரம் 9 தொடக்கம் தரம் 11 வரை மாணவர்களுக்கு நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டியில் 2ஆம் இடம் பெற்ற சித்திரம்.

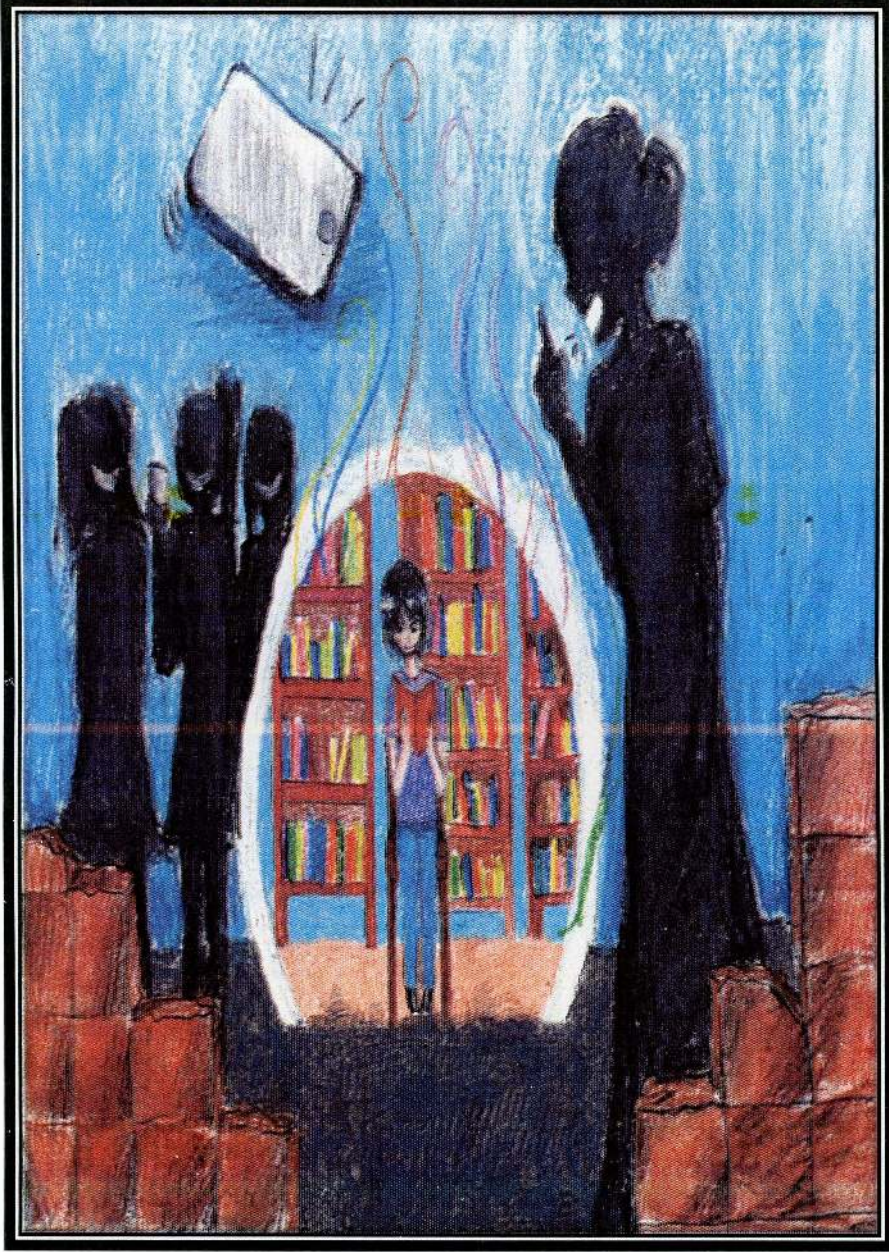
எ.அ.அணுரேகா
வின்சன்ற் மகளிர் உயர்தர
தேசிய பாடசாலை

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA
FROM 1763 TO 1876
BY CHARLES A. BEAUMONT

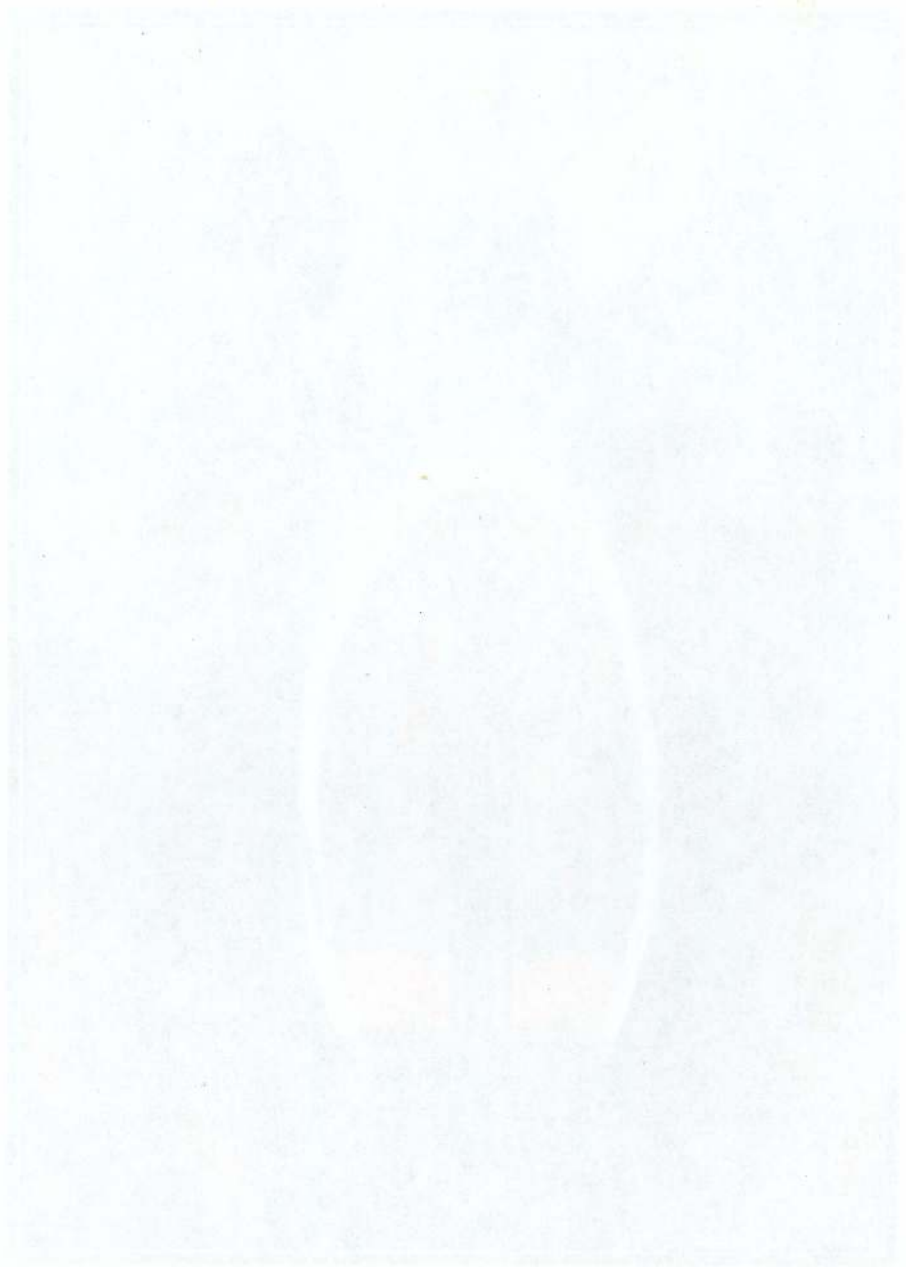

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA
FROM 1763 TO 1876
BY CHARLES A. BEAUMONT

தேசியவாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு தரம் 9 தொடக்கம் தரம் 11 வரை மாணவர்களுக்கு நடாத்தப்பட்ட சித்திரப் போட்டியில் 3ஆம் இடம் பெற்ற சித்திரம்.

இ.க.மனுஷ்கிமாயா
புனித சீசிலியா பெண்கள்
உயர்தர பாடசாலை

Faint, illegible text located below the large blue area, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

